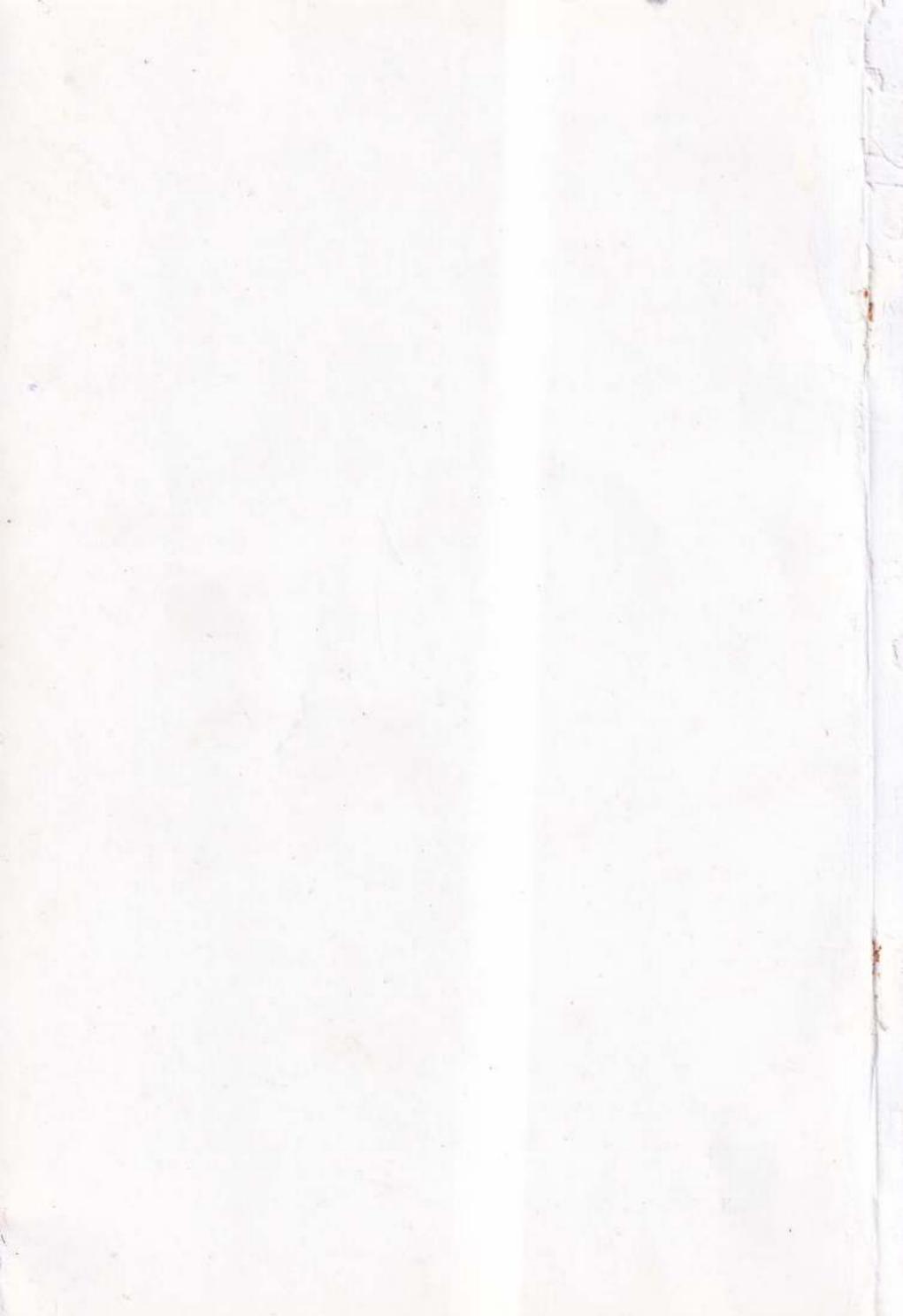

ஆரையூர் ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் மேல் பாஸ்பட்ட
 அகவல், கும்ளி, தாலைட்டு, காவியம்,
 காவலிப் பாஸ்களும்
 சுரல்வதி, விநாயகர் அகவலும்

சக்திகடையீறு

தியற்றியவர்:
 சக்தி ஸ்ரீ. வி. ப. முதலியார்
 வைத்தியர் கந்தப்போடு வீதி
 கிரான் குளம் - 07
 கிரான் குளம்

ஆவையூர் ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் செக் பாடப்பட்ட
 அகவல், கும்பி, தாலாட்டு, காவியம்,
 காவடிப் பாடல்களும்
 சுரல்வதி, விநாயகர் அகவல்லும்

இயற்றியவர்
 சக்திஶ்ரீ. வி. ப. முதலியார்
 வைத்தியர் கந்தப்பாடி வீதி
 கிரான்குளம்-07, கிரான்குளம்

அன்னையின் அடியார்களே! உங்களை எனது ஆக்கத்துடன் சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். ஆரையம்பதி செங்குந்தர் வீதியில் அமைந்திருக்கும் ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் ஆலயத்தில் சிறுவயது முதல் பக்தியுடன் தொண்டாற்றும் பாக்கியம் எனக்கு கிடைத்தது. அந்த வகையில் பல பூசகரூடன் சிறு தொண்டு செய்த அடியேன் கடந்த இருபத்தைந்து வருட காலமாக காலம் சென்ற பூசகர் சீனித்தம்பி - சிவஞானமுதலி அன்னைஞான் உதவிப் பூசகராக கடைமையாற்றி அவரின் மறைவிற்குப்பின்னர் சென்ற வருடம் 2014ம் ஆண்டிலிருந்து தலைமைப் பூசகராகப் பொறுப்பேற்று தொண்டாற்றி வருகின்றேன். அந்த அம்மன் மேல் இருந்த பற்றினால் 10 வருடங்களுக்கு முன்னர் இந்நாலை உருவாக்கும் பாக்கியம் எனக்கு கிடைத்தது. அம்மனை தொட்டளையும் பாக்கியமும் தொண்டு செய்யும் பாக்கியமும் கிடைப்பதென்பது அரிதிலும் அரிது.

இந்தவகையில் எனது தாய் தந்தையர் செய்த பாக்கியமும் எனது குருநாதர் தந்த பாக்கியமாகும். இப்பொழுது எனக்கு 50 வயதாகின்றது ஆனால் நான் கண்ட உண்மை “குருவை மிஞ்சிய வித்தையில்லை”, “குருவில்லா வித்தைபாழ்” குருவை கண்டவன் கோடான் கோடியில் ஒருவன். எனது வாழ்கையில் நான் கண்ட உண்மை குருவை மிஞ்சிய தெய்வமில்லை. எவர் தான் என்ன வினை செய்தாலும் குரு ஆணைப்படி விலகிப்போ என்று குருவை நினைந்து உச்சரித்தால் தொடர்ந்து வந்த வினைகள் அனைத்தும் சூரியனைக் கண்ட பளியைப்போல் மறைந்து விடும்.

அந்த வகையில் எனக்கு அம்மா, அப்பா,அன்னை, தம்பி, மாமன் மச்சான்,மனைவி பிள்ளைகள் அனைத்துமாகவிருந்து என்னை வழிநடத்துபவர் என்றென்றும் மறவா என் குருநாதர் காந்தன் குருக்கள் ஜ்யா அவர்களே! இன்று நான் பல ஆலயங்களுக்கு பூசை செய்வதும் பல ஆக்கங்களை வெளியீடு செய்வதும் இவரின் அருள்தான். தற்போது வளர்ந்து வருகின்ற அனைத்து பூசகர்களுக்கும் நான் கூறும் சத்திய வார்த்தை குருவை மிஞ்சிய வித்தான்மை இல்லை.

இவ்வாறான ஆக்கங்களை எழுதுவதற்கு உதவியாகவிருந்த எனது மனைவி தேவகி எனது மக்களான பிரியகாந்தா, யுகேதகாந்தா, தேனுகாந்தா, ரதீஸ்குமார், ராஜினி ஆகியோர்களை இவ்விடத்தில் நினைவு கூறுகின்றேன். இம்மலரினை கணினியில் தட்டச்ச செய்து தந்த எனது மகள் யுகேதகாந்தா விற்கும் எனது சகோதரி கீதா விவேகானந்த முதலியாருக்கும். இப்புத்தகமும் இறுவெட்டும் வெளிவர நிதியுதவி செய்த எனது சகோதர சகோதரிகளுக்கும் அம்மனின் அடியார்களுக்கும் இவ்விடத்தில் நன்றி கூற கடமைப்பட்டுள்ளேன். இப்புத்தகத்தினையும் இறுவெட்டையும், வெளியிடமுன்வந்த ஆலயபரிபால சபையினருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியறிதலை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஆசிக்கவி தந்த எனது குருநாதருக்கும், ஆசியுரை வழங்கிய ஆரையம்பதி ஸ்ரீ திருநீலகண்ட ஆலய குருவுக்கும், வாழ்த்துச்செய்தி வழங்கிய பிரதேச செயலாளர் அவர்க்கும், ஆரையம்பதி ஸ்ரீ திருநீலகண்டர், ஸ்ரீ முத்து மாரியம்மன் ஆலய தலைவர் அவர்க்கும், கிரான்குளம் பத்திர காளியம்மன் ஆலய தலைவர் மற்றும் செட்டிபாளையம் ஸ்ரீ வீரம்மாகாளியம்மன் ஆலய தலைவர் ஆகியோருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அந்தடன் இவ் ஆக்கத்தினை குறுகிய காலத்தில் செம்மையுடன் அச்சிட்டுத்தந்த எபெக்ஸி அச்சக முகாமையாளர் மற்றும் ஊழியர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

நன்றி

இவ்வண்ணம்
சக்தி ஸ்ரீ வி.ப. முதலியார்

அரிப்பணி

முந்தை தவப்பயனால் பேறுபெற்ற
 எந்தாயைப் பயந்தவராம் பூசகர் கண்ணப்பர்
 அன்னை மகமாரி சடங்கதனை அழகாக
 புன்னகை புனிதமுடன் பூசை செய்ததனால்
 பூசாரியப்பா வென்னும் புகழிய பெயர்பெற்று
 ஆழ்நிவந்த பூசை புனஸ்காரம் வைத்தியத்
 தொண்டினை வையகத்தில்
 தொன்றுதொட்டு வழிமுறையில் தொடர்ந்துமக்கு
 அன்னை மகமாரி சடங்கதனைச் செய்வதற்கு
 இம்மண்ணில் நாம் செய்த புண்ணிய பலனிதனால்
 இம்மலரிதனை வரைந்து வெளிவரச் செய்த
 என் அம்மப்பா பூசகர் கண்ணப்பர் பாதத்திற்கும்
 தளராத மனத்துடன் அவர் தம் மனைவியாய்
 இளமையில் என்னை இன்புற வளர்த்து
 அன்பு மழை பொழிந்த
 என் அம்மம்மா பாக்கியத்தின் பாதத்திற்கும்
 இந் நன்நாலை நற்காணிக்கை யாக்கி
 பந்தமுடன் என் பூசாரியப்பா பூசாரியம்மா
 இவர்கள்தம் பாதம் பணிகின்றேன்.

அகில இலங்கை இந்து தர்ம உதய ஸ்தாபகர் பிரம்மாதீன
 குருகுல பீடாதிபதி சித்தாந்த வித்தகர் செஞ்சொற் கொண்டல்
 செந்தமிழ் பாரதி சைவசமய கலாஜோதி கிரியா கலாநிதி
 ஆச்சாரியதீபம் பல்கலைப் புலவர் அருட் கவியரசு விஸ்வப்பிரம்மம்
 வை.இ.எஸ்.காந்தன் குருக்கள் ஜூயா(கண்மணிதாசன் ஏரூரான்)
 அவர்கள் உவந்தளித்த
 ஆசிக்கவி

நல்ல தமிழால் நயங்காட்டி அம்மனுக்கு
 சொல்லரிய பாடல்களை சுகமாக ஈந்தளித்து
 வெல்லத் தமிழினிக்க விளங்கு பட்டம் சேர்ந்தொளிர
 கல்மனமும் கனிந்துருக கவிபடைத்தாய் என்னவனே

தமிழ்மணியின் வித்தினிலே தமிழ் கண்டேன் உன்நடையில்
 அமிழ்தனை அத்தமிழே அன்பா உனைக் காக்கும்
 இமைக்கணமும் உறங்காமல் இனியகவி வடித்திடுவாய்
 உமைக்கினிய திருநீலகண்டர் அருள் கிடைத்திடுமே

அன்னையவள் மகமாரி உன் அருகே துணையிருப்பாள்
 சொல்நயமும் பொருள் நயமும் தோன்றிப் பொலிந்திடுமே
 கண்மணியாள் உன்னைக் காப்பாளே எந்நாளும்
 இந்நாளில் நீ வடித்த இன்பக்கவி இனித்திடுமே.

ஜம்பதாம் அகவதிலே அம்மன் மேல் கவிபாடி
 செம்புதிய சிந்தனையால் புத்தகமும் இறுவெட்டும்
 அம்புவியில் சிறந்திடவே அக மகிழ் படைத்திட்டாய்
 இம்மண்ணில் என்றென்றும் இனியாய் நீ வாழ்க்.

இவ்வண்ணம்
 விஸ்வப்பிரம்மம்
 வை.இ.எஸ். காந்தன் குருக்கள்.

ஸ்ரீதிருநீலகண்ட விநாயகர் ஆலய பிரதமகுரு சிவபூரி குமாரநந்த
கோபாலன் சிவாச்சாரியார் ஜூயா அவர்கள் வழங்கிய
ஆசிக்செய்தி

முதன் முதலாய் கதிரவன் தான் உதித்தெழும் கிழக்கிலங்கையிலே நீவளம் நிலவளம் நிரம்பப்பெற்று நெற்கதிர்கள் விளங்கும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் தென் கிழக்கே ஆரையம்பதி தன்னில் செங்குந்தர் வீதியில் பல ஆண்டுகாலமாக கோயில் கொண்டு அருள் புரியும் ஸ்ரீ முத்து மாரியம்மன் ஆலயமானது பழமை வாய்ந்த திருத்தலமாகும். இதன் சிறப்பையும் வரலாற்று சான்றிணையும் மற்றும் செங்குந்த குலத்துதித்த குரு.வி.பரிபூரணானந்த முதலியார் தனது மிகையான ஆற்றலின் வெளிப்பாடாய் இதனை புத்தக வடிவிலும் இறுவெட்டு வடிவிலும் யாத்துரைத்துள்ளமை சிறப்பானதும் மெச்சத்தக்கதுமான ஒன்றாகும். அத்துடன் இவரது கற்பனா சக்தியும் ஏழுத்து வன்மையும் ஊற்றாக வழிவதையிட்டு பெரும் மகிழ்ச்சி கொள்வதோடு இவரது சேவையும் தொண்டும் தொடர வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல குருவருள் துணை புரிவாராக.

இவ்வண்ணம்
சிவபூரி குமாரநந்த கோபாலன் சிவாச்சாரியார்.

ஆரையம்பதி செங்குந்தர் வீதி ஸ்ரீ திருநீலகண்ட விநாயகர் ஸ்ரீ
முத்துமாரியம்மன் ஆலய பரிபாலனசபை கெளரவ தலைவர்
நா.புஸ்பநாதன் அவர்கள் உவந்தளித்த
வாழ்த்து செய்தி.

சமுத்து தமிழ் குழலில் மட்டக்களப்பிற்கு தனித்துவமான பாரம்பரிய
பொருளாதார கட்டமைப்புக்கள் கலைவடிவங்களின் பயில்நிலை பத்தாசி
வழிபாட்டு முறை என பலநிலை கொண்டுள்ளது.

குலதெய்வ வழிபாடு ஊடாக ஆன்மீக நன்னெறியைத் தேடியலையுந்
தற்கால சமூகத்திற்கு மதிப்பிற்குரிய சக்தி.திரு.வி.பரிபூரணானந்தமுதலியார்
அவர்கள் யாத்துள்ள இந்நால் ஒரு பெரும் வழிகாட்டியாகுமெனில்
சாலப்பொருந்தும்.

நூலாசிரியர் மந்திரவித்தை மாந்திரிகம் சாஸ்திரம் கவிதை பக்திப்பண்பாடு
ஆகியவற்றால் உயர்ந்தவர். தமது பிறந்தகத்தில் ஆன்மீக ஒளிபரப்பி நிற்கும்
ஆரையம்பதி செங்குந்தர் வீதி ஸ்ரீ முத்து மாரியம்மன் ஆலய வரலாற்றை
இனிது எடுத்துக்காட்டுகின்றார். ஆலயத்தின் பூர்வீக வழிபாட்டு முறைமை
செங்குந்த குல மரபுவழிவந்த பூசகர்கள் ஆகியவை சம்பந்தமாக சிறப்பாக
எடுத்துரைக்கின்றார். ஆலய வரலாற்று சான்றுகள் தேடி எடுக்க அன்னார்
செய்த முயற்சி பாராட்டுக்குரியது.

ஆசிரியர் ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் மீது கொண்ட பக்தி மேன்மையால்
அவரது சிந்தனையில் உதித்தவை காவியமாகவும் தாலாட்டுக்களாகவும்
கும்பிகளாகவும் அகவல்களாகவும் மாறி உள்ளத்தை பக்தி பரவசத்தில்
ஆழ்த்துகின்றன.

காலத்தின் மாற்றத்தால் பிறவூர் போந்துறையும் போதிலும் பிறந்த
தன்னாருக்கு பேரும் புகழும் ஒங்க இப்படைப்பினை ஆற்றி அகம் மகிழும்
நூலாசிரியரை ஆலய பரிபாலன சபையூடாக வாழ்த்தி மகிழ்கின்றோம்.

இவ்வண்ணம்
நா.புஸ்பநாதன்

மண்முனைப்பற்று பிரதேச செயலாளர்
திருவாளர்.ந.வாசதேவன்(இ.நி.சே) அவர்கள் வழங்கிய
வாழ்த்துச் செய்தி.

மட்டக்களப்பு வாழ் இந்து மக்களின் பக்தியையும் இறை நம்பிக்கையையும் வெளிக் காட்டும் இடமாக ஆலயங்கள் திகழ்கின்றன. அவ்வாறான ஆலயங்களில் ஒன்றான ஆரையம்பதி செங்குந்தர் வீதியில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீமுத்துமாரியம்மன் ஆலயமும் சிறப்பான ஒன்றாக திகழ்கின்றது. இவ்வால யத்தில் உள்ள அம்மனின் சிறப்புகளை வெளிக்காட்டும் வகையில் பாடப்படும் பாடல்களை கொடுக்க முயற்சிக்கும் சக்தி ஸ்ரீ.வி.பரிபூரணானந்த முதலியாரின் முயற்சியை மனதார பாராட்டுகின்றேன்.

மண்முனைப்பற்று பகுதியில் காணப்படும் ஆலயங்கள் பலவற்றில் இவர் தனது சேவைகளைச் செய்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அது இவரின் இறை நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகின்றது. இப் பிரதேச மக்களின் இறை பக்தி இறைநம்பிக்கை மேலும் வலுவடையச் செய்யும் வண்ணம் பல படைப்புகளை ஆலயங்களின் சார்பில் வெளியிட்டு வருகின்றமை வரவேற்கத் தக்கது.

இந்நிலையில் ஆரையம்பதி ஸ்ரீ முத்து மாரியம்மன் ஆலயத்திற்கென பாடல்களை எழுத முன்வந்து அதனைப் புத்தக வடிவில் தொகுத்து “சக்தி கடாட்டும்” எனும் பெயரில் வெளியிட்டு யாவரும் இவ்வாலய அம்மனின் கருணையைப் படித்து மகிழ்வதற்கும் பக்தியில் திகழ்வதற்கும் வழிவகுத்த இவரின் இம் முயற்சியினை மனதாரப் பாராட்டி இவரை வாழ்த்தி இவருக்கு இறையாசி மென்மேலும் கிடைக்க வேண்டுமெனவும் இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

இவ்வண்ணம்
ந.வாசதேவன் (இ.நி.சே)

கிரான்குளம் ஸ்ரீ பத்திரகாளியம்மன் ஆலய பரிபாலனசபை
கௌரவ தலைவர் கா.செந்தில்குமார் அவர்களால் வழங்கப்பட்ட
வாழ்த்துச் செய்தி.

திரு.வி.பரிபூரணானந்த முதலியார் ஜயா அவர்கள் எமது
மண்முனைப்பற்றுப் பிரதேசத்திலுள்ள வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர்.
இவர் சிறந்த காளியம்மன் பக்தர். இவரது வாழ்க்கை முழுவதையும் அம்மன்
பணியிலே தன்னை ஈடுபடுத்தி வாழ்ந்து வருவார். இதற்கு இவரது கடந்தகால
எழுத்துருக்கள் சான்றுபக்கின்றன. இலக்கியம் இலக்கணம் சோதிடம் முதலான
ஆக்கங்களில் கூடுதலான கவனத்தைத் தாலாட்டு தொடர்பாகவும் அவர் செலுத்தி
வருவதை அவதானிக்க முடியும்.

தற்பொழுது இவர் எழுதியுள்ள இந்த நூலிலும் அம்மன் சிறப்புக்கள்
ஒப்புவிக்கப்பட்டமை சிறப்பம்சமாகும். இவ்வாறான நூல்கள் கடந்து செல்லும்
நூற்றாண்டோடு நின்றுவிடாமல் எதிரவரும் நூற்றாண்டிலும் அம்மன் வழிபாட்டின்
தொன்மையைப் பல்வேறு வழிகளிலும் நிறுவுவதை மையமாகக் கொண்டவை.
வரலாற்று திரிபுகளும் மறைப்புக்களும் மறப்புக்களும் ஏற்படும் சூழில் அவற்றை
நிராகரித்து உண்மை நிலைகளைத் தக்க ஆதாரங்களுடன் நிறுவுமுனைப்பவை.
அவரது ஏனைய இலக்கிய ஆக்கங்களைப் போலவே இந்த அம்மன் தாலாட்டு
இலக்கியமும் கனதியானவை. இது தெய்வீகமும் பொருந்தியவை.

அம்மன் பால் அவர் கொண்ட ஆர்வமும் வரலாறும் மாற்றப்படவோ
மறைக்கப்படவோ அன்றேல் மறக்கப்படவோ கூடாது என்பதில் அவர்
கொண்டிருக்கும் அக்கறையும் ஆதாரங்களைத் தேடி உண்மைகளை
நிறுவுவதிலுள்ள உறுதியும் இந்நூலில் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன.

இவரது ஆக்கம் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியதும்
ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டியதும் அவற்றின் மூலம் இந்து சமூகம்
நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியதும் இன்றியமையாத அம்சமாகும்.

ஆரையூரில் எனுந்தருளி அருள்பாவிக்கும் அன்னையின் சீப்றி எழுதி
இந்நூலின் மூலமாக அவரது எழுத்தாற்றலின் தெளிவும் அவரது ஆக்கங்களின்
செம்மைக்கு வழிவகுத்திருக்கின்றன என்றால் வேறுல்லை.

இத்தகைய சிறப்புமிக்க புலமைத்துவம் வாய்ந்த அம்மன் மேல் தீராத
பக்தி கொண்ட எழுத்தாளரின் நாலுக்கும் வாழ்த்துரை வழங்குவது எனக்கு
கிடைத்தபேறு. அதற்கான வாய்ப்பினை தந்த அனைவருக்கும் என் மனப்பூர்வமான
நன்றிகள்.

இதைப்போல இன்னும் பல ஆக்கத்தை விரைவில் எதிர்பார்க்கும்
ஆர்வமுள்ள பக்தர்களோடு நானும் இயைந்து கொள்கின்றேன்.

இவ்வண்ணம்
கா.செந்தில்குமார்

செட்டிபாளையம் ஸ்ரீ வீரம்மாகாளியம்மன் ஆலய
பரிபாலனசபை கெளரவ தலைவர் ஆ.சத்தியசீலன்(ஜி.எஸ்)
அர்களால் வழங்கப்பட்ட வாழ்த்துச் செய்தி.

“எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா..” எனப் பாடுகின்றார் மகாகவி பாரதியர். அகில உலகமெங்கும் வியாபித்துள்ள அன்னை பராசக்தி ஆரையம்பதியில் மாரியம்மனாகக் கோவில் கொண்டு அருள்பாலிக்கும் அருட் திறத்தைப் பற்றி சக்தி.திரு. வி.பரிபூரணனந்தமுதலியார் ஜயா அவர்கள் “சக்தி கடாட்டும்” எனும் நூலை இயற்றியுள்ளார். இந்நால் உலகம் உள்ளவரை காலத்தால் அழியாத காவியமாகிவிட்டது.

அம்மனின் மீது அருட்பாக்கள் பாடுவதென்பது அவ்வளவு இலகுவானதன்று. அன்னையின் அருட்கடாட்டும் இருந்தால் மாத்திரமே இது சாத்தியமாகும். அந்த வகையில் சிறந்த கவிப்புலமையும், மொழியாற்றலும், சிந்தனைத் தெளிவும் இயல்பாகவே அமையப்பெற்ற ஜயா அவர்கட்டு அம்மன் அருட்கடாட்டும் கிடைத்துள்ளமையினாலேயே அவரால் தான் பூசகராகப் பணிபுரிகின்ற ஆலயங்களின் மகிழமையைப்பற்றி பாடுவதோடு நின்று விடாது ஏனைய ஆலயங்களின் மகிழமைகளையும் பாடி அவற்றை நாலுருவில் கொண்டுவரும் சிறந்த தொண்டினையும் மேற்கொள்கின்றார்.

“தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் செச்சத்தாற் காணப்படும்” எனும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கியங்க தான் வாழ்வதன் அர்த்தத்தை ஏற்படுத்தவும் அவரது உண்ணத்த தன்மைகளையும் பற்றி உலகம் பன்னெடுங்காலம் பேசும்படியாகவும் செய்துள்ள ஒருவராக திரு.விஜயன் ஜயா அவர்கள் விளங்குகின்றார் என்றால் அது மிகையாகாது. இவர் எமது ஆலயத்தில் கடந்த பத்து வருடங்களாக எமது ஆலயத்தின் பிரதமபூசகராக இருந்து செயற்பட்டு வருகின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது அயராத முயற்சிக்கு ஊன்று கோலாக செயற்பட்டு வரும் மாரியம்மன் ஆலய பரிபாலன சபையினருக்கும் நன்றியும் பாராட்டுக்களும் உரித்தாகட்டும். திரு.விஜயன் ஜயா அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள “சக்தி கடாட்டும்” எனும் நூலை வாங்கி தமது வீட்டில் வைத்திருப்போருக்கும் இதனைப்படிப்போருக்கும் கேட்போருக்கும் மாரியம்மனது திருவருள் கிடைக்க வேண்டுமென நாம் அம்மனை பிரார்த்திப்பதோடு ஜயாவின் இவ்வாறான ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளுக்கு எமது ஸ்ரீ வீரம்மா காளியம்மன் என்றென்றும் துணையாக இருக்க வேண்டுமென நாமும் அம்மனை பிரார்த்திக்கின்றோம்.

நம்பினார் கெடுவதில்லை

நான்கு மறை தீர்ப்பு

அம்பிகையைச் சரண் புகுந்தால்

அதிக வரம் பெறலாம்

இவ்வண்ணம்
ஆ.சத்தியசீலன்(ஜி.எஸ்)

தலைவர்

ஆலய வரலாறு பற்றிய கண்ணோட்டம்

மட்டக்களப்பு பகுதியில் மாரியம்மன் வழிபாடு கி.பி 312ம் ஆண்டு காலப்பகுதி தொடக்கம் நிலவி வருகின்றது என்று கூறலாம். ஏனெனில் கலிங்க நாட்டரசன் புத்திரி உலகநாச்சியாருடன் இங்கு வந்து மன்முனையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த மக்களில் கேரளர் (சேரர்) கலிங்கர் பாண்டியர் முதலானோர் அடங்குவர்.

இவர்களில் கேரளர் முகக் கன்னப் பகுதியில் கொண்டை கட்டும் வழக்கம் உடையவர்கள். இவர்கள் மந்திரவித்தை மாரியம்மன் வழிபாடு நாட்டுக்கூத்து போன்றவற்றிலும் திறமையானவர்கள். கேரளம் எனப்படும் மலையாளம் முற்கூறிய காரியங்களுக்கு ஆரம்ப இடமாகும். அதனால் கேரளரின் பழக்க வழக்கங்கள் நம் நாட்டிலும் பரவிற்று.

ஐமதக்கினி முனிவரின் மனைவி ரேணுகா தேவி. இவர்கள் இருவருக்கும் ஜந்து மகன்கள் உண்டு. இளையமகன் பரகராமன் தன் தந்தையின் கட்டளைப்படி தாயின் தலையைத் தன் பரசு எனும் கண்டக் கோடரியினால் வெட்டிக் கொன்றார். இவரின் வேண்டுகோளின்படி முனிவர் ரேணுகா தேவியை மீண்டும் உயிர்ப்பித்தார். உயிர்பெற்ற அம்மையார் சிவனை நினைந்து கடும் தவம் இயற்றி பதினெட்டு வகையான முத்துக்களை வரமாகப் பெற்று முத்து மாரியென நாமம் பெற்றார். அம்மை, வைகுரி கண்ணோய், போன்ற நோய்கள் இவரின் கோபத்தால் வருவதாக நம்பிக்கை கொண்டு இவரை குல தெய்வமாக நினைந்து பாணக்கம் துள்ளுமா, உரட்டி, குளிர்த்தி நீர் போன்றவற்றைப் படைத்து வழிபட்டு வந்தனர்.

அந்தவகையில் மட்டக்களப்பு பகுதிகளிலும் ஓவ்வொரு கிராமம் தோறும் மாரியம்மன் ஆலயம் அமைத்து வழிபட்டு வந்தனர். ஆரையம்பதியில் முதன்முதலில் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆலயம் இதுவாகும். ஆலமரத்தடியில் ஸ்ரீ திருநீலகண்ட விநாயகர் ஆலயத்திற்கு அருகே கிழக்குப்புறமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்படி ஆலமரம் 1978ம் ஆண்டு குறாவளியினால் சேதமுற்று அழிந்து விட்டது.

ஸ்ரீமுத்துமாரியம்மன் ஆலயம் தொடக்க காலத்தில் தடிகளினால் கட்டப்பட்டு கிடூகு வேயப்பட்டதாக இருந்தது. 18th நூற்றாண்டில் நொத்தாரிஸ் சக்திகடாட்ஷம்

முத்ததம்பி முதலியாரும் சி.ஞானமுத்து முதலியாரும் வண்ணக்குமாராக இருந்த போது செங்கல்லினால் கட்டி நாட்டோடு வேய்ந்தனர். 1974^ஆ ஆண்டு இ.வடிவேலன் ஆசிரியர் தலைவராகவும், சிவ.வி.வேகானந்த முதலியார் ஆசிரியர் செயலாளராகவும், மு.தருமலிங்கம் ஆசிரியர் பொருளாளராகவும், க.கந்தையா ஆசிரியர், த.இராசரெட்னம் ஆசிரியர்,இலக்கியமணி. நல்.அழகேசமுதலியார், சீ.சிவஞான முதலி ஆகியோர் நிர்வாக உறுப்பினராகவும் இருந்த காலத்தில் திருத்தம் செய்யப்பட்டது. 1989^ஆ ஆண்டு கண.யோகராஜா தலைவராகவும், இரா.யோகேந்திரன் செயலாளராகவும், பூசகர் சீ.சிவஞான முதலி பொருளாளராகவும் இருந்த காலத்தில் விநாயகர் ஆலய மதிலுடன் இணைந்திருந்த இவ்வாலயத்தை உடைத்து அம்மன் ஆலயத்தைச் சுற்றி வணங்கும் வகையில் (இன்று காட்சியளிப்பது போன்று) புதிதாக அமைத்து பாகைச் சடங்காக இருந்த பூசை முறையினை பொதுப் பூசையாக மாற்றி சிறப்பாக இன்றும் நடைபெற்று வருகின்றது.

ஆரம்ப காலத்தில் இவ்வாலயத்திற்கருகில் அமைக்கப்பட்டிருந்த கொட்டுக்கிணற்றை பூ.சுப்பிரமணியம் (மணியத்தார்) அவர்கள் செங்கல்லால் அமைத்துக் கொட்டுக்கப்பட்டது. (இதன் ஆண்டு தெரியவில்லை) இது சேதம் அடைந்த போது 1974ல் அதனை இடித்துவிட்டு புதிய கிணற்றினை கட்டிக்கொடுத்தார். இதனை த.இராசரெட்தினம் ஆசிரியர் அவர்கள் முன்னின்று செயற்படுத்தியுள்ளார். சீ.மாரிமுத்து அவர்கள் அம்மன் தவசிருக்க தவநிலை கட்டிடத்தையும் ஆலய முன் மண்பத்தை இ.வடிவேலன் ஆசிரியர் குடும்பமும், சு.பாலசுந்தரமுதலி ஆசிரியர் குடும்பமும் அழகுற அமைத்துக்கொடுத்தனர். இரா.யோகேந்திரன் தலைமையில் இளைஞர் குழாம் முன்னின்று ஆதிவெரவர் பந்தலையும், பூசகர்.வி.பரிபூரணானந்த முதலியார் சர் வோதயத்தில் கடமையாற்றிய போது வீரபத்திரர், காத்தவராயன் பந்தலையும், பிரதேச சபையில் பிரதித் தவிசாளராக இருந்த காலத்தில் வம்மி மரத்தின் கீழ் இருகின்ற களஞ்சிய அறையினையும், செ.சோதிநாதன் குடும்பம் நாகதம்பிரான் ஆலயத்தையும் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளனர். ஆலய நிதிலும் அன்பர்கள் உதவியடிகளும் 2012^ஆ ஆண்டு அன்னதான மண்பதமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆலய சுற்றுமதில் அமைப்பதற்கு முன்னோடியாக இருந்த காலஞ்சென்ற பூசகர் சீ.சிவஞானமுதலி மற்றும் நிதி சரீர உதவி செய்தோர்களையும், அம்மலுக்கு தேர் திருவாசி

மற்றும் அலங்காரப் பொருட்களை அழகுற அமைத்துத் தந்த கலைச்சிற்பி பொ.இந்திரலிங்கம் அவர்களையும்,பிரதான முகக்கழைகளும் திருவாசியும் எழுந்தருளிச் சிலையும் தங்கத்திலான மாலை மற்றும் ஆயரணங்கள் வெள்ளிப் பொருட்கள் தந்து உதவியோரையும் மேலும் பலவழிகளிலும் ஆலய வளர்ச்சிக்கு உதவிய அன்பர்கள் அனைவரையும் இவ்விடத்தில் நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றோம்.

இவ்வாலயத்தில் பூசகர்களாகவும் உதவிப் பூசகர்களாகவும் பலர் இருந்து தொண்டு செய்துள்ளனர். ஆனால் அதில் எம்மால் பெறக்கூடிய அளவில் கிடைத்த தகவலின் அடிப்படையில் அப்பெருமக்களை குரு ஸ்தானத்தில் வைத்து நினைவு கூருகின்றோம். அந்த வகையில் ஆரம்ப காலத்தில் சிவரீ.குருசாமி ஜயர், அருணாசலம் பூசகர்,கணபதிப்பிள்ளை பூசகர் (மந்திரப் பரிசாரி), கந்தையாப் பூசகர்,கண்ணப்பர் பூசகர்(பூசாரியப்பா),கனகதூரியம் பூசகர், சௌநித்தம்பி பூசகர்,செல்லத்தம்பி பூசகர்(பச்சாச்சி மாமா), இராசதுறைப் பூசகர், மயில்வாகனம் பூசகர் (பெத்தப்பா), சிவஞானமுதலி பூசகர் ஆகியோர் படிமுறையாக உதவிப் பூசகராக இருந்து பூசகராகத் தொண்டாற்றி வானுல கிலிருந்து ஆசி வழங்குகின்றனர். பின்வருவோர் உதவிப் பூசகராக இருந்து வந்துள்ளனர். அவர்களில் சிலர் வானுலகம் எய்திவிட்டனர். ஏனையோர் இன்னும் இருக்கின்றனர். காலஞ்சென்றவர்களான க. செல்லத்தம்பி (மந்திரி பரிசாரியின் மகன்), செ.கந்தையா(கொட்டான்), செ.இராமலிங்கம், செ.பஞ்சலிங்கம் ஆகியோரும் மேலும் க.க.சுரேஸ்பரமுதலி (துளசி), செ.ஜீவரெட்னம் (சின்னவன்).ஆகியோரும் தொண்டு செய்து வந்துள்ளனர். இவர்களில் சிவஞான முதலி ஜயாவும் அவருடன் உதவிப் பூசகராக வி.பரிபூரணானந்த முதலியார் ஜயாவும் தொடர்ந்து 25 வருட காலங்கள் தொண்டாற்றி உள்ளனர்.

தற்போது கடந்த 2014ம் ஆண்டிலிருந்து பூசகர் சீ.சிவஞானமுதலி ஜயா விண்ணுலகு அடைந்த பின்னர் பிரதம பூசகராக சக்திரீ.வி.பரிபூரணானந்த முதலியார் ஜயா அவர்கள் [REDACTED]

[REDACTED] தொண்டாற்றி வருகின்றனர். அதில் விஷேடமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது மேற்படி பூசகர்கள் அனைவரும் செங்குந்தகுல பரம்பரையினர் ஆகும்.

தற்போது ஆலயத்தில் வெள்ளிக் கிழமைகளிலும்,பேளர்ன்மி தினங்களில் மதியம் உண்ணதுனப் பூசையும், விஷேட தினங்களில் விஷேட பூசைகளும்,ஆஸிப் பூரணையில் வருடாந்த சடங்கு உற்சவமும் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. உற்சவ காலத்தில் விஷேடமாக தேரிலும்,கப்பலிலும் அம்மன் ஊர்வலமாக வருகின்ற நிகழ்வானது ஆரையம்பதி, கோட்டைக் கல்லாறு, தாமரைக்கேணி ஆகிய இடங்களில் செங்குந்தர் குல மக்களால் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டுவருகின்றது. இவ்வாறு இடம் பெற்றுவரும் அம்மன் நிகழ்வானது வரலாற்று ரீதியாக அமைந்துள்ளது.

இவ்வாலயச் சடங்கானது, முதல்நாள் இரவு மண்டபம் காவல் பண்ணுதலும், அதற்கு அடுத்தநாள் காலை பிரம்ம முகூர்த்தத்தில் கதவு திறக்கதலும்,பிற்பகல் ஸ்ரீவடபத்திர காளியம்மன் ஆலயத்திருந்து மடை எழுந்தருள்ள பண்ணலும், நன்னிரவில் கும்பம் வைத்து,அதிகாலையில் விஷேட பூசையும், பிற்பகல் விஷேட பூசையும், அதிகாலை பூசையும், பிற்பகல் அம்மன் தவசியிருத்தல் சடங்கும், மறுநாட் காலையில் பூசையும் கும்ப ஊர்வலமும்,பிற்பகல் அம்மன் தேரில் உலாவருதலும், மறுநாட் காலையில் பூசையும் கும்பஜார்வலமும், பிற்பகல் அம்மன் கப்பலில் உலாவருதலும், மறுநாள் அதிகாலைப் பூசையும், பிற்பகல் விஷேட பூசையும், பின்னர் கும்பம் சொரிந்து மீண்டும் கும்பம் ஸ்தாபனம் பண்ணி,பச்சைகட்டி எனப்படும் பெலிச்சடங்குப் பூசையும்,மதியம் வினாசகப்பானை எழுந்தருள்ள பண்ணலும்,முன்னிரவு சர்க்கரை அமுதாட்டலும் அதிகாலையில், அம்மன் குளிர்த்திநீர் ஆடலும், தொடர்ந்து நீராவியில் (கடற்கரையில்) கும்பம் சொரிதலும் இடம் பெற்று முன்றாம் நாள் வயிரவர் பூசையுடன் திருக்கதவு பூட்டப்படும். இவ்வாறு இடம்பெறும் உற்சவ நிகழ்விலும், அம்மனின் பூசை வழிபாடுகளிலும் கலந்து அம்மனை வழிபட்டு பல நலம் பெற்று இவ் வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வோமாக.

குறிப்பு :- இவற்றில் ஏதும் சேர்க்கப்படாதிருந்தால் இதனைப்பொறுத்து தகவலை தந்துதலுமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

தகவல் தந்து உதவியோர்
தமிழ்மணி.சிவ.விவேகானந்தமுதலியார்.

பூசகர்.சீ.சிவஞானமுதலி
ஆசிரியர்.சிரோங்மணி த.செல்வநாயகம்

விநாயகர் அகவல்

ஆனை முகத்தோனே அம்பிகையின் மைந்தனே
 பானை வயிற்றோனே பார்வதி யின் புத்திரனே
 ஒம் என்னும் சொல்லின் உட்பொருளின் தத்துவமே
 நம்பினோர்க்கு கை கொடுக்கும் நாரணனார் மருமகனே
 எலிவாகனத்தில் ஏறி அருள் புரிந்து
 கலியுகம் காக்க கற்பகமாய் வந்தவனே
 மூலமுழு முதலாய் முதற்பொருளாய் நிற்பவனே
 காலமெல்லாம் உனைத் தொழுதோம்
 காத்திடுவாய் உலகு உள்ள மட்டும்
 வித்தைகளை காட்டி நிற்கும் விநாயகரே போற்றுகின்றோம்
 பாரதம் எழுதவென்று ஒரு கொம்பு ஒடித்தவனே
 பார்வதி தவம் செய்யப் பாதுகாப்பாய் நின்றவனே
 பக்ரதனின் தவத்திற்கு பக்கதுணை நீயிருந்து
 பக்ரதியை பூமிக்கு அருட்கொடையாய் தந்தவனே
 உம்மை வணங்கி உன் பாதம் நாம் தொழுதோம்
 நாம் செய்யும் காரியங்கள் நல்லபடி தான்முடிய
 ஆல மரத்தடியில் ஆசையுடன் அமர்ந்திருக்கும்
 வேலனுக்கு முன்பிறந்த வால கணபதியே
 முத்திக்கு வழிகாட்டும் முக்கண்ணனார் புத்திரரே
 சத்தியமாய் உனை துதிக்க சடுதியாய் வந்திடுவாய்
 சித்தி புத்தி நாயகரே சிரம் தாழ்த்தி பணிந்து நின்றோம்
 நந்துத்தி தந்தெம்மை நாயகரே வழிநடத்தும்
 சொற் புத்தி கேளாமல் சோரமது போகாமல்
 வல்வினைகள் வஞ்சனைகள் வாராமல் காப்பாற்று
 பல்கலையும் நாம் கற்று பாருவகில் சிறந்திடவே
 கல்மனது தான் இரங்கி கஜபதியே காருமையா
 தொட்ட குறை விட்ட குறை
 தொடர்ந்து தான் வந்திடாமல்
 தோள் கொடுத்து எமைக்காத்து
 நாளெல்லாம் காத்திடுவாய்
 படிக்கின்ற பாடமெல்லாம் பதிந்திடவே மனதில்
 விடிவெள்ளியாய் நீயிருந்து விளங்கிடவே செய்திடுவாய்
 திருவடியை நாம் தொழுதோம் திருவருளைத் தாருமையா.

சரஸ்வதி அகவல்

ஓம் அருள் நிறைந்த தேவியரே
 கருதினேன் நின்பாதம்
 வெள்ளைக் கமலத்தில் வெள்ளைத் துகிலுடுத்து
 கள்ளமில்லா மானிடர்க்கு உள்ளதெல்லாம் தானளிப்பாய்
 ஏடுதனைக் கைப்பிடித்துப் பாடுதற்கு அருள்புரிவாய்
 பிரம்மாவின் பத்தினியே பிரம்மத்தை உணர்ந்தவளே
 வாணி சரஸ்வதியே பேணியெனைக் காருமம்மா
 வால நற் பேச்சியரே ஞாலமுற வாருமம்மா
 நாவிற் குடியிருந்து நாவோசை தாருமம்மா
 வாக்கிற் குடியிருந்து வாக்கோசை தாருமம்மா
 மனதிற் குடியிருந்து மனமயக்கம் நீக்கிடம்மா
 நான் பாடும் பாட்டினிலே சன்னதமாய் இருந்திடம்மா
 நான் முகன் தேவியரே சின்னவன் நான் எந்தனுக்கு
 வண்ணத் தமிழ்ப் புலமை திண்ணமுறத் தந்தருள்வாய்
 நம்பினேன் உன் பாதம் எம்மை நீ காத்திடம்மா
 சால நமஸ்கரித்தேன்
 வால தேவி அருள் தருவாய்
 சரணம் சரணம் என்றேன்
 சரஸ்வதியே சரணம் என்றேன்.

மாரியம்மன் அகவல் - 1

ஓம் மகமாரி ஆனந்தருபி அகிலலோக நாயகி
 தகவுடைய பத்தினி தக்கன் மகளான நீ
 காத்தானை ஈன்ற கனக பத்தினியும் நீயே
 உத்தமமாக பூமாதேவியின் பாரம் தீக்க
 சிவனாரை நினைந்து தவமே செய்ய
 மரவரிதரித்து அம்மன் அரணாரை போற்றி செய்ய
 அந்தலரி கொத்தலரி அடுக்கலரி பூவெடுத்தாள்
 செவ்வரத்தை செண்பகப்பூ சீதுளாய் தானெடுத்தாள்
 முல்லை இருவாட்சியுடன் முள்ளியா செம்மனத்தி
 தண்ணீரிலே பூத்ததொரு தாமரைப்பூ தானெடுத்தாள்
 கல்மலையில் வளர்ந்ததொரு வில்வ இலை தானெடுத்தாள்
 ஒடுகின்ற கங்கையிலே ஒரு செம்பு நீரெடுத்தாள்
 பாய்ந்து வந்த கங்கையிலே பக்குவமாய் நீரெடுத்தாள்
 முக்கால் வலமாய் வந்து முடிவணங்கி தெண்டனிட்டாள்
 நாற்கால் வலமாய் வந்து நமஸ்கரித்து தெண்டனிட்டாள்

சரணம் சரணம் என்று சரணமிட்டாள் திருவடியை
பரமரிவன் தான் மகிழ்ந்து பதினெட்டு முத்து வகை
பத்திரைக்கு தான் வழங்க முத்தஞ்சை காணவென்னி
அரனார் தன்மேனியிலே அரியமுத்தைத் தான் எறிந்தார்
கறைக்கண்டன் மேனிதனில் கனகமுத்து தான் பரந்து
வருத்தம் மிக உண்டாக்கி வன் நெருப்பாய் நின்றெரிய
மாரிசிவன் பார்வதியை மனதிலே தான் நினைக்க
மதியணிந்தோன் மேனிதனில் மாரிமுத்தை வாங்கிறின்றாய்
இந்த நல்ல முத்துக்களை இத்தரையில் ஏறியாதே
அவகேடர் ஏழைகட்கும் அநியாயம் செய்தவர்க்கும்
வட்டிக்கு வட்டியிட்டு வாங்கு மகா பாவிகட்கும்
கோல்கொண்டு ஆவின் குலம்தடுத்து நிற்பவர்க்கும்
ஆவை அடித்து அநியாயம் செய்யவர்க்கும்
கந்பை அழித்த காம நெஞ்சோர் தங்களுக்கும்
கொடிய வைரிகுகளை கொண்டெறிவாய் பத்தினியே
என்று சிவனாரும் நல்வரம் தான்கொடுக்க
அன்று பூமியில் வந்த அருட் தேவியரே
உன்னை வணங்கி உன்னடி தாழ் தொழுது
மன்றாட்டமாக மலரடிதான் வணங்கி
கோயிலமைத்து கும்பங்கள் வைத்து
தாயாக உன்னை தலைவணங்கி ஏற்றும்
மக்கள் தன்னை மகிழ்வுடன் காப்பாய்
கக்கிஷி வித்தை கதிர்பூரி செய்வினை
பேதி வைகுரி பேர் பெறும் நோய்கள்
சோதி நீ வாராமல் சுகமது தருவாய்
நற்ற குடும்பம் நனிசெறி பிள்ளைகள்
குற்றம் அற்ற குறைவில்லா செல்வம்
அனைத்தும் தந்து அன்புடன் காப்பாய்
அனைவருக்கும் தாயே அகிலாண்ட நாயகியே
அடியவர்கள் செய்த பிழை ஆச்சியரே நீ பொறுத்து
மடிதாங்கிக் காருமம்மா மனதிரங்கிப் பாருமம்மா
எப்பிழைகள் நாம் ஏந்திமையே செய்தாலும்
அப்பிழைதான் பொறுத்து அன்பாய் மனமுவந்து
காத்திடம்மா காத்திடம்மா கந்பகமே காத்திடம்மா
சரணம் சரணம் அம்மா சங்கரியே சரணம் அம்மா
பரலோக நாயகியே பாதம் சரணம் அம்மா.

ஒங்காரக் கணபதியே உன்பாதம் நான் பிடித்தேன்
 பாங்கார மாரியன்னை பரவுபுகழ் பாடுதூங்கு
 ஆதிமுதலானவனே அடியேனின் மனதிருந்து
 சோதிவிட்டவாக வந்து தாயதமிழ் தாருமையா
 ஆரையம்பதியமர்ந்த அன்னையவள் மகமாரி
 சீராளர் செங்குந்தர் குலமாளவந்த தெய்வம்
 கும்பத்து மாரியன்னை கொலுவிருந்தாள் இப்பதியில்
 இப்பதி வந்து நின்றாள் காசினியோர் கொண்டாட
 உலகத்து நாயகியாய் உம்பரெல்லாம் கொண்டாட
 நலமருளி எந்தமையே நாள்தோறும் காத்திடுவாய்
 வல்ல மகாகாளியென்று வையமெல்லாம் கொண்டாட
 பள்ளயத்து பேச்சியென்று பணிந்து நின்றோர் கொண்டாட
 சத்தியொரு சக்தியென தாரனி போற்றிடவே
 இத்தரையில் வந்து நின்ற எங்கள் குல தெய்வமவள்
 திருநீல கண்டரரன் தேவிமா மாரியம்மன்
 பெருகண்டன் அருன்பாதம் பித்தாக உறைந்தவளாம்
 முத்தமகன் திருநீல கண்டர்பதி ஆள்பவளாம்
 ஏத்துகின்ற நவவீரர் குலமாள வந்தவளாம்
 பின்புறுத்தில் மாகாளி பெருங்கோயில் கொண்டிருக்க
 தன்வெலத்தில் பேச்சியம்மன் தனிக் கோயில் கொண்டிருக்க
 வம்மி மகமாரியென்று இன்னோர் இடம்விளங்க
 செம்மை நலம் காட்டிடவே தேவியவள் வந்து நின்றாள்
 தேரேறி பவனி வந்து தீவினைகள் போக்கிடுவான்
 ஊர்நிறைந்த கப்பலிலே உலாவந்து காத்திடுவாய்
 காத்திடவே காத்தான் மகனாகி காத்துநிற்பான்
 ஏத்துபுகழ் மெய்யடியார் இதயமெல்லாம் நீ நிறைந்தாய்
 ஆனிவளர் பூரணையில் அற்புதமாம் பெருஞ்சடங்கு
 தேனையை குளிர்த்தியிலே தேவிமுகம் கண்டிடுவோம்
 பாளை விரிந்து பகங்கமுக தேன்னழுக
 வேளை கண்டு விளங்கும்மா உன்மடையில்
 ஆலாத்தி கண்ணிமார் அருட்கொண்டு ஏந்திவர
 காலையெழு செங்கத்திராய் சிரிக்குமம்மா உன்மடையில்
 வாலை திரிபுரையாள் வல்ல புவனையென
 கோலமுடன் கும்பத்தில் கொலுவிருந்தாய் பெற்றவளே
 பழங்கள் கஸிய பக்குவமாய்ச் சாழைடுத்து
 இளநீர் கலந்து ஏற்றிவைத்தோம் பாணக்கம்
 பாணக்கம் நூன் பருக பழவினைகள் ஒடுமெம்மா

தேனினிக்கும் துள்ளுமா சிந்தையெல்லாம் கவைக்கும் அம்மா
 தாமரை மலர் சொரிந்து தூளினைகள் தஞ்சமென்றோம்
 ழுமலர்கள் பலசொரிந்து ழுவையுந்தன் பதம் பணிந்தோம்
 மடைகள் நிதம் பரவி மாதாவை வேண்டி நின்றோம்
 படைத்திடுவோம் வெண்பொங்கல் பாவையுந்தன் மனம்குளிர்
 சர்க்கரைப் பொங்கல்வைத்து தாங்கி நின்றோம் நின்மடியை
 தக்கபழங்களெல்லாம் தான் சொரிந்தோம் உன்மடையில்
 மிக்க புகழ் மாதாவே மேவிவரம் தாருமம்மா
 தக்கன் மகளாகி தானுதித்த செங்கரும்பே
 அருளாடும் அடியார்தம் உருவேறி வாக்குரைப்பாய்
 திருவாட உருவாடி தேவிமுகம் காட்டிடுவாய்
 நாகரசி வட்டமிட்டு நடுவே குடைபிடிக்க
 நாகரசன் காலடியில் நன்றாய் உளம்களிக்க
 கூட்டு விரல் நாககணை மோதிரமாய் நின்றோலிக்க
 இட்டஅடியெல்லாம் செம்மலர்கள் தேன் வார்க்க
 கரகத்தில் குடியிருந்து உரமளிக்கும் மகமாரி
 சிரமேற்றும் கரகத்தில் சீக்கிரமாய் வந்தருள்வாய்
 நெஞ்சணையும் கும்பத்தில் நேரிழையே கொலுவிருந்து
 தஞ்சமென்பார்க் கென்றும் தாயவளே துணையிருப்பாய்
 ஆரையூர் பதியமர்ந்த அன்னையரே சரணமம்மா
 சீரான செங்குந்தர் குலம்வாழ சரணமம்மா
 பேராரும் மெய்யடியார் பொற்போங்க சரணமம்மா
 காரான மழைபொழிய காரிகையே சரணமம்மா
 துன்பம் வாராமல் துயரிடிந்து நோகாமல்
 இன்பமுடன் நாம் வாழ ஸஸ்வரியே வழிகாட்டு
 செய்வினைகள் ஆயிரம்தான் சிந்தையறஃ செய்தாயே
 செய்பிழைகள் அத்தனையும் தேவீந் அறிவாயோ
 பொய் நிறைந்த பிழையழிய புதுவாழ்வு நான்வாழ
 மெய்களிந்த வாழ்வெல்லாம் மகமாயி தந்தருள்வாய்
 குளிர்த்தி இசைபாடி குளிர்வித்தோம் நின் தேகம்
 விளித்து நின்புகழை வியப்புடனே பாடுகின்றோம்
 கும்பத்தில் கொலுவிருந்து குளிர்ந்தைமைக் காருமம்மா
 நம்பிநின்றோம் நின்பாதம் நாயகியே காருமம்மா
 ஆதிபராபரியே அம்பிகையே மகமாரி
 சோதிவாடுவானவளே தூயவளே காருமம்மா
 சரணம் சரணமம்மா வையமெல்லாம் வாழியவே.

மகமாரியம்மன் பூசை ஒப்புக்கொடுக்கும் பத்ததி அகவல்

ஓம் மாதாவே தாயே மகமாரியம்மா
மறுமையறு செல்வியரே மலரடி தான் பணிந்தோம்
வேம்பு மரத்துடியில் கோயில் கொண்ட தேவியம்மா
கும்பத்து மாரியம்மா குலம்விளங்கத் தோத்தரிதோம்
கண்ணிலே பிறந்த கனக பத்தினிக்கும்
சென்னியிலே பிறந்த செல்வ பத்தினிக்கும்
மறுமணம் உடைய மகா பத்தினிக்கும்
திருமனதுடைய திகழ்பத்தினிக்கும்
மாவின் கனியாய் மலர்ந்த பத்தினிக்கும்
தார்கோதையம்மா வண்ண மகள் துரோபதைக்கும்
வசந்த மாலை விறுமா பத்தினி தேவியர்க்கும்
ஆதிவெரவர் ஆனதொரு வீரபத்திரர் தேவியர்க்கும்
காத்தான் ஆரியப்பு கண்கண்ட நாகத்திற்கும்
பேச்சியர்க்கும் பேசரிய பெருமாஞ்சுக்கும்
நலமாகக் காத்திடும் நரசிம்மர் காளிக்கும்
பரத ராமன் அனுமந்த சாமிக்கும்
கின்னர் கிம்புருடர் கீழுள்ள முனிவோர்க்கும்
பண்புடனே பணி செய்யும் பரிகலங்கள் எல்லோர்க்கும்
மற்றும் உண்டான கண்ணியர்கள் அத்தனைக்கும்
பத்னாறு முத்துவகை பெற்ற மகமாரியரே
பக்தியுடன் நாங்கள் பணிசெய்ய வந்துள்ளோம்
வைக்கும் மடையறியோம் மடைப்பிரிவு தானறியோம்
நிற்கும் நிலையறியோம் நின்றுன்னை போற்றியறியோம்
உடுகு பிடித்தறியோம் உன்புகழை பாடறிவோம்
தமோற்றம் வாராமல் தாயே நீ காப்பாற்று
கைப்பிழை தன்னை கையுழறியாது
வாய்ப்பிழை தன்னை வாயுழறியாது
மெய்ப்பிழை தன்னை மெய்யுழறியாது
எல்லாப் பிழையும் ஏகமாய் பொறுத்து
அம்மா இங்கு நாம் தரும் பூசையை
அன்புடன் ஏற்று அனைவருக்கும் அருளி
உன்னை நம்பும் அழியார் எல்லாம்
உன்னருள் புரிந்து நீயே காப்பாய்
தாயே சரணம் அம்மா சரணம்
சரணம் சரணம் சரணம் அம்மா.

நரசிம்மர் அகவல்

அரி ஒம் நமோ நாராயணா லெட்குமி சமேதா
 கரிய நிற வழகா கார்முகில் வண்ணா
 அரிராமா கோவிந்தா நாராயணா அச்சுதா
 பரிவுடனே பிரகலாதலுக்கு அபயம் கொடுத்தவா
 அந்திபடும் நேரத்திலே இரணியனை கிழித்தவா
 புந்தியிலே இரணக்குடலை மாலையாய் அனிந்தவா
 புவன மீறேழையும் ஈரடியில் அளந்தவா
 மாவலி மன்னன் மமதையை ஆழித்தவா
 ஆலமுயரரவின் மேல் நடனமிட்டவா
 ஆலிலையில் அமர்ந்து துயில் கொண்டவா
 ஒருமை செறிதவமழிய முனிவனை எரித்தவா
 அருச்சுனன் தேர்பாகனாகவே அமர்ந்தவா
 உந்திதனில் அன்னைமுன் வந்தவதரித்தவா
 புந்தி செறி காசிராசனுயிரை வதைத்தவா
 இந்திரர்க்கே கடலைக் கடைந்த முதளித்தவா
 முந்தவே அனுமாரை அடிமை கொண்டவா
 சிங்கமுகம் கொண்ட நரசிம்ம ரூபம்
 வங்கம் அதீர அண்டம் குலுங்க
 நீறுதூண் வெடித்து நீயெழுந்து வந்தாய்
 ஊறு செய்தோர் உதிரம் வாங்கி
 அங்க சிங்க நரசிங்கா வா வா
 இங் வங் சிங் மாறனாயா வா வா
 நங் உங் சிங் இரணியகாலவதாரா வா வா
 மங்க லங்க கமல மார்பா வா வா
 எந்தனிட நோயிபினிகள் தீரவருள் புரிவாய்
 சிந்தை மகிழ்வாகவருள் தந்துதவி செய்வாய்
 வேதமுயர் நேயனே சோதியருளாளனே
 நாதமுறு ஆதியெனும் மூலவௌளி யாளனே
 உவ்வும் முவ்வும் சிறியும் சிறியும் உவ்வும் முவ்வும்
 செவ்வையாய் உந்தனை மனதுருக வேண்டியே
 நற்ற தொரு பூசையை நாமுவந்து தந்தோம்
 குற்றங்கள் இருப்பினும் பொறுத்தருள் புரிவாய்
 இலட்குமி மணாளனே லீலா வினோதனே
 பாலர்கள் செய்பிழை பரிவுடன் பொறுப்பாய்
 உந்தனை நம்பினேன் எனக்கருள் புரிவாய்
 நந்த கோபாலனே பாதகமலம் நமஸ்து
 சிந்தையில் கொண்டேன் நமஸ்தே நமஸ்து
 வந்தருள் மாயனே நமஸ்தே நமஸ்து.

அகரமுதலெழுத்தாகி நின்ற பராசக்தி
 அடியவரைக் காக்கவே ஆதியாய் வந்து
 மகமாரியென்னவே புலி மீதில் வந்த
 மங்கை திரிகுலிமேல் காவியம் பாட
 தகவுடைய சக்தி சரஸ்வதியும் நாவில்
 தப்பாமல் வந்தெனக்கு வரமருள வேண்டும்
 சுகமது நல்கிடும் திருநீலகண்டரும்
 சித்தனைய குருபாதமும் நாளுமறவேனே.

நாளுமெமைக் காக்கவே பூலோகம் தன்னில்
 நல்லமுத்து மாரியரும் நலம் பெறவே வரவே
 கோளும் பகையும் வஞ்சலைகள் ஞானியமும்
 கொடுமைகள் ஓங்கவே பூலோகமதனில்
 பஞ் தாங்க முடியாமல் பூமாது தேவியரும்
 பணிவிடனே உன்னிடம் முறையது செய்ய
 குழும் வினை நோய்கள் பல நீக்கவே நினைந்து
 குலமுறு சிவனாரை தவமது செய்தாய்.

தவமது இயற்றவே தயாபரியும் நினைந்து
 தக்கதொரு இடத்தையும் தான்தெரிவு செய்து
 சிவசின்னங்கள் சீராக மார்பிளிற்றுதலங்க
 செப்பமுடன் தவமது செய்யவே வந்தாய்
 சிவாயநம் பஞ்சாட்சரந்தனை மனதிலே எண்ணி
 பரமசிவன் தன்பாதம் துதியுமே செய்ய
 சிவனாரும் மனமகிழ்ந்து உன்முன்னே தோன்றி
 சிதேவி என்ன வரம் வேண்டுமெனக் கேட்டார்.

கேட்கவே அப்போது பார்வதியும் நினைந்து
 குந்தமுறு செயல்கள் பூலோகம் மீதில்
 மட்பற்று ஓங்கியது தன்மையதாய் கூறி
 பதினெட்டு முத்துவகை தாருமெனக் கேட்க
 துட்டர்களை அடக்கவே சிவனாரும் எண்ணி
 துங்கநல் முத்துக்களை வரமாக் கொடுக்க
 கட்டழகி மாரியரும் முத்தருமை காண
 கனகமுத்தை சிவனார்தன் மேனியிலே ஏறிந்தார்.

எறிந்தநல் முத்துக்கள் வருத்தமது செய்ய

ஏபர ஈஸ்பரனும் தாங்காமல் வருந்தி
செறிகமல அழகொழுகு மங்கையரை நோக்கி

செந்துருவே முத்துக்களை தானிறக்குமென்ன
அறிவுசெறி செல்வியரும் அன்புடனே வந்து

அரனார் தன்மேனியிலே முத்துக்களை வாங்கி
வறியவர்கள் பெற்ற வான்பொருள் போலே

வஞ்சியரும் முத்தருமை தானுணர்ந்து கொண்டார்

உணர்ந்த நல்தேவிக்கு முத்தெறியும் வகையை

உரைத்திடுவேன் கேளுமென சிவனாரும் கூறி
உணர்வரிய பேறதனை பெற்றவர் தமக்கும்

உண்மைநெறி தவறாமல் வாழ்ந்திடுவோர்க்கும்
மணமது மாறாத பாலகர் தங்கட்டும்

மறுமையது வேண்டாத வயோதிபர்கட்டும்
மணந்தோனை தெய்வமென மன்றாடும் மங்கையர்க்கும்
மகேஸ்வரியே முத்துக்களை எறியாதே என்றார்.

என்றுமே தெய்வத்தை தொழுதிடாதோர்க்கும்

அறங்செயல்கள் செய்யாமல் வாழ்ந்திடுவோர்க்கும்
மன்றிலே நின்றுபொய் வழக்கிடுவோர் தமக்கும்

மக்களின் நல்வாழ்வதனை மதியாமல் கெடுத்தோர்க்கும்
துன்பங்கள் செய்கின்ற வாழ்வினைக்கொண்டோர்க்கும்

தொடர்ந்துமே பெண்களை கற்பழித்தோர்க்கும்
நன்றிகளை மறந்துமே நஞ்சுகள் இட்டோர்க்கும்

நற்பரிய முத்துக்களை போய் எறியுமென்றார்.

முத்துக்கள் ஏறியும்வகை மேலும் தொடர்ந்து

முனிவர்கள் தவமது இயற்றுவோர் தமக்கும்
பத்தினிப் பெண்ணிரை பண்புகெடப் பேசினோர்க்கும்

பால்தரும் பசுக்களைப் பதறுவே அடித்தோர்க்கும்
இத்தரையில் வாழுகின்ற அவகேடர் தூர்ச்சனர்க்கும்

இரங்காமல் வைகுரி பேதிகளைப் போடுமெனக் கூற
முத்து மகமாரியரும் கேட்டு மகிழ்வாகி
சிறப்புடனே தோகப்பல் செய்யவே சொன்னார்.

செய்திடவே தேர்கப்பல் சேயிழையும் மகிழ்ந்து
 ஏழுபொதி முத்தையளந் தேரினில் இட்டு
 உய்யதொரு வேப்பிலையும் வெண்ணீற்றுப் பையும்
 பொற்பிரப்பம் கோலோடு பொற்கரக நீரும்
 மெய்யுகுக்கும் ஆர்ப்பரிக்க மெல்லியளால் தானும்
 முத்துரதம் ஏறியே முன்னமே செல்ல
 தையல் நல்லாள் காளியரும் வடம் பிடித்திமுக்க
 காடேறியம்மனும் தேரிமுத்துச் சென்றார்.

தேரினிலே முத்துமகமாரியரும் செல்ல
 தேசத்திலுள்ளோர்கள் வந்தடி வணங்க
 பாரினிலே மாணிடர்கள் நோய்பிணிகள் மாற்றி
 பாவை நல்லாள் மனங்குளிர வரங்களும் ஈந்து
 மாரியரும் மேலும் கடல்தனில் செல்ல
 கப்பலதிலேறியே கன்னியர்கள் குழ
 காரிகைகள் ஆனந்தக் குரவை ஒலி ஏழுப்ப
 காமாட்சி கப்பலிலே புறப்பட்டுச் சென்றார்.

கப்பலிலே போய்வந்து முத்துமகமாரியரும்
 பூலோகம் சீரோங்க சிந்தை மகிழ்வாகி
 செப்பிடவே மட்டக்களப்பதனில் வந்து
 சீராரும் சிறந்திடவே ஆரையம்பதியில்
 தப்பாமல் உனை துதிக்கும் சந்ததிகள் வாழும்
 செங்குந்தர் வீதிதனில் கோயில் கொண்டெழுந்து
 பாவமதில் பூசை சர்க்கரைப் பொங்கல்
 குளிர்த்திநீர் ஆடியே குளிர்வாக அமர்ந்தாள்.

குளிர்வாக செய்வித்த மனைமக்கள் வாழி
 கூடியே தொண்டினை செய்வோர்கள் வாழி
 தளிர் விழியால் உறைகின்ற ஊர்களும் வாழி
 தப்பாமல் தொழுவோரும் பணிவோரும் வாழி
 பழிங்கு போல் உள்ளமது கொண்டோரும் வாழி
 பற்றுடனே படித்தோரும் கேட்டோரும் வாழி
 களிற்று மாழுகவன் பாதமலர் வாழி
 கந்தவேள் மாரிசிவன் பார்வதியும் வாழி வாழி.

கந்தனொடு கணபதியைப் பெற்ற உமையம்மை
 காரண சவுந்தரி அன்னை திரிகுவி
 வந்தனைசெய் அடியாரை வாழ்விக்கும் தேவி
 வல்லநல் மகமாரி அன்னையின் மேலே
 பந்தமுடன் பக்தியோடு காவியம் பாட
 பரிவுடனே வந்தெனது நாவினில் நின்று
 எந்தனுக்கு வரமதனை தந்தருள வேண்டி
 ஏற்றுகின்றேன் திருநீலர் பாதமதை நாளும்

நாளுமெமைக் காத்திடவே நானிலம் தன்னில்
 நாராயணர் தங்கையென நலம்பெறவே வந்து
 மழுதாங்கி வேல் கொண்டு போரிட்ட குந்தர்
 மனதன்பாய் உங்களையே வழிபடவே என்னி
 பழுதொன்றும் வாராமல் கோயில்கள் அமைத்து
 பக்தியோடு பரவசமாய் பூசைகள் செய்து
 குழுமவினை துயர்நீங்க கட்ரொளியாய் நிற்கும்
 செங்குந்தர் வீதியுறை மாரியென்தாயே.

கட்ரொளியாய் துலங்கி நின்றாருள் தனைச்சொரிய
 சுந்தரனாம் சிவனாரின் பெயர் கொண்ட கண்டன்
 மடமயிலாள் அருகினிலே கோயில் கொண்டிலங்க
 மந்திர வழிமுறைகள் பத்ததிக்கியல்பாய்
 பாடலொடு பறையொலி உடுகோசை முழங்க
 பண்போடு அடியாரும் வந்தடி வணங்க
 ஆடலொடு கரகம் கும்மியை வேண்டும்
 செங்குந்தர் வீதியுறை மாரியென் தாயே.

கும்மியிசை அடித்துவர கன்னியர்கள் கூழு
 குரவையொலி பரவசமாய் தெருவெங்கும் ஓலிக்க
 கும்பத்து மாரியென குலவிளக்காய் நின்று
 குலம் செழிக்க கூத்தனின் பாதியென வந்தாய்
 கம்பந்தி கன்னனுார் கடந்து மகமாரி
 கப்பலதில் ஏறியே தெந்திசை சென்று
 வம்மி மர நிழலமர்ந்து அருள்தனை சொரியும்
 செங்குந்தர் வீதியுறை மாரியென் தாயே.

அருள்தனை சொரிகின்ற ஆயிமகமாரி

அங்கயற் கண்ணி அபிராமி நவசோதி
கருவினொடு கற்பம் தரித்தருஞமாசக்தி

கந்தனொடு கரிமுகன் தனையீன்ற தேவி
உருகோண்டு நாள்தோறும் திருமாநியேறும்

உமையம்மை சொருபமென நின்றஞ்சுட் சக்தி
வரும் பிழைகள் தனையகற்றி வந்தருள வேண்டி
செங்குந்தர் வீதியுறை மாரியென் தாயே.

காத்தருஞும் சக்தியென ஆரையூர் வந்தாய்

காளியென்றும் பேச்சீயென்றும் கண்ணகியென்றும்
மத்தரை அடக்கியருள் மகமாரி அன்னையென

மறைகளுக் கெட்டாத மங்கையென நின்றாய்
இத்தரையில் பழிபாவம் கொலைகளும் ஒங்க
சசனிடம் முத்துவரம் பெற்ற மகமாரி
கத்துகடல் வாவிகுழும் மட்டுநகர் தென்பால்
செங்குந்தர் வீதியுறை மாரியென்தாயே.

தென்திசை வந்தநீ கோயில் கொண்டெலுந்தநீ

தெள்ளமுதுமானநீ தெவிட்டாத தேனும்நீ
நன்னலம் தருவாய்நீ நானிலம் காப்பாய்நீ

நாகமணி பூண்டநீ நந்பிரம்பு எடுத்த நீ
பண்ணமுது உண்டநீ பாணக்கம் குடித்தாய்நீ
பறுவத்தில் வருவாய்நீ பலிபூசை கொள்வாய்நீ
உண்ணையே நம்பியே நாம் தொழுதுநின்றோம்
செங்குந்தர் வீதியுறை மாரியென்தாயே.

நின்றமுது தொழுதேந்றும் மக்களைக் காக்கவே

நிழலுருவாய் அவர்களைத் தொடர்ந்துமேயிருந்து
கன்மவினை அகலவே காரண சௌந்தரியும்

கரைகாண சக்தியினை வழங்கிடவே எண்ணி
பன்னெடுங் காலமாய் கோயில் கொண்டெழுந்து
பரிகலம் சூழவே காவலது செய்து
நின்னருளை காட்டிநிதம் அருள்புரியும் மாதே
செங்குந்தர் வீதியுறை மாரியென்தாயே.

அருளமுது செய்யும் அடியார்க்கு நல்கி

அகத்தினிலே நல்லொளியாயச் சக்தியது விளங்க
இருளான அகப் பேய்கள் அகன்றிடவே மனதில்

இத்தரையில் மாண்டிரகள் இகழ்ச்சியின்றி வாழ
மறுமைசெறி வாழ்வுக்கு நல்ல வழிகாட்டி

மங்காத வாழ்வதனை தந்தருட்சக்தி
விருட்சங்கள் பல குழ கோயில் கொண்டெழுந்த
செங்குந்தர் வீதியிறை மாரியென்தாயே.

கோயிலதை அழுகுறவே மக்களெல்லாம் அமைத்து

கும்பங்கள் வைத்து கொண்டாடி மகிழ்
பாய்மரக் கப்பலிலும் தேரினிலும் அமர்ந்து

பாருலகும் பூவுலகும் சுற்றியது வந்தாய்

நோய்பினிகள் மாற்றி மனைமக்கள் செழிக்க

நேர்கடன் கொண்டு மன்றாடி நிற்க

சேயது போல் அனைவரையும் அனைத்து அருள்புரியும்
செங்குந்தர் வீதியிறை மாரியென்தாயே.

அமர்ந்துதான் மனைமக்கள் காத்திருந்தாயே

அண்டினோர்க்கு அருள்மழை பொழுந்து வந்தாயே
தமது குறை கூறி அழுகின்ற மக்களின்

கண்ணீரை நித்தமும் துடைத்து நின்றாயே
சுமைகளையே அருள் வாக்கு என்றுமே கூறி

சும்மாட்டு மடைமருந்து மக்களுக்கு வழங்கி
அமைகின்ற இடமாகி இப்பதியமர்ந்து

அன்புடனே கொலுவாக குளிர்ந்தருள் புரிவாய்

அனைத்து அருள்புரியும் தாயாரும் வாழி

அஞ்சாத நெஞ்சமுடை மறவோரும் வாழி
துணையாக அருகிருக்கும் சக்திமா காளியும் வாழி

தும்பி முக திருநீலகண்டர் பதம் வாழி
கணைகொண்டு வேல்தாங்கும் குந்தரும் வாழி

கந்தனொடு காத்தானும் வைரவரும் வாழி
இனையாக இருந்திடும் தெய்வங்களும் வாழி

இகப்ரா சக்தியவள் வாழ வாழியலே

நரசிங்க மூர்த்தி காவியம்

அரி கிருஸ்ன நாயகா ஸ்ரீ கெருட வாகனா
 ஆதிகோவிந்தா அரிராமா பரந்தாமா
 கரியநிற வழகா கார்முகில் வண்ணா
 சிங்கமுகம் கொண்ட நரசிங்மருபா
 புரிதமிழில் பரம் பொருளின் காவியம் பாட
 இருந்தருள வேண்டுமென விநாயகரை ஏற்றி
 பரிவுடனே என்நாவில் கலைவாணித் தாயும்
 பக்குவமாய் இருந்தருள் செய்திடுவாய் தாயே.

செய்திடவே பலகாலம் இரணியன் தவழும்
 சேர்ந்திடவே கறையானும் புற்றுவும் கட்டி
 உய்யவே பிரம்மாவும் மனமது மகிழ்ந்து
 உயர்வான வரங்களை அள்ளியே வழங்க
 வையகம் முழுவதும் தானாளவென்று
 தேவர்களை முனிவர்களை வதையுமே செய்ய
 மெய்நொந்து அவர்களும் இறைவனிடம் வேண்ட
 மேதினியோர் மனமகிழ காத்திடவே நினைந்தார்.

காத்திடவே மாலவனும் அன்னையரின் வயிற்றில்
 கருவாக வளர்கின்ற குழந்தையது பேரில்
 பூத்திடவே நாரதரும் மாயவன் பெருமை
 புகன்றிடவே கருவான பிரகலாதனும் வளர்ந்து
 உத்தமன் ஆகியே பண்புடனே வளர
 உற்றுதொரு வயதினில் கல்வியும் பெறவே
 சித்தனைய குருவினிடம் இரணியனும் சேர்த்து
 தன்நாமம் புகலவே ஆணையதும் இட்டான்.

இட்டிடவே பிரகலாதனும் விட்டுணுவின் பெருமை
 இகபரம் சிறக்கவே இயம்பிடச் செய்ய
 தட்டியே துன்பங்கள் பல வந்த போதும்
 தவழாமல் பரந்தாமன் திருநாமம் செப்ப
 முட்டவே கோபம் முந்தவே இரணியனும்
 முகுந்தனாம் இறைவனை காட்டுமெனக் கேட்க
 பட்டனவே துணிவாக பிரகலாதனும் சொன்னான்
 பரவலகு இடமெல்லாம் நிறைந்துமே உள்ளார்.

உள்ளதனைக் கூறியதும் இரணியனும் வெருண்டு

உதைத்தானே தூணையும் பலமாகவேதான்
கள்ளமில்லா பாலகனாம் பிரகலாதனைக் காக்க

கருணை ஸ்ரீ நாயகரும் கோபமது கொண்டு
துள்ளியே நாறுதூண் வெடித்துமே சிதற

நரசிங்கருபமது கொண்டுருவதாகி
அள்ளியே இரணியனின் மார்பதனைப் பிளந்து
அடங்காத கோபமுடன் வீற்றிருந்தாரே.

வீற்றிருந்த கோலமது அனைவரும் கண்டு

வணங்கியே அரிகர நாமமது செப்ப
கற்றிந்த பண்டிதரும் முனிவரும் ஏற்ற

பதினாறு லோகமும் நடுங்கியே பதற
சிற்றம்பலவானும் பிரம்மனும் வந்தடி வணங்கி

சீற்றமது குறையாத நிலையதனைக்கண்டு
உற்றுதொரு பிரகலாதனை நோக்கி வழிபாடு

செய்யுமென வேண்டியே கூறியது நின்றார்.

கூறியது கேட்டதும் பிரகலாதனும் வந்து

வைகுண்ட வாசனீன் கோபமது தீர
நெறிதவறாத முறையாக வழிபாடு இயற்ற

நீலநிற மேனியனே நாலுகுணமானவனே
உறிதனில் வெண்ணெய்தனை உண்டநல் நாயகனே

ஆதி புருடோத்தமனே வேதமறை சூத்திரனே
சிற்றெழில் வித்துமுறை அத்துவிதமானவனே

சீற்றமது குறைந்திடவே போற்றுகின்றோம் ஜயா.

குறைந்திடவே கேசவன் நாராயணர் கோபம்

கும்பிட்டு தெண்டனிட்டு அமுதமுது நின்று
குறைகளை களைந்துமே பொறுத்தருளுமையா

காரணி கரத்தனே கண்கண்ட ராகவா
நிறைமொழி வழங்கிடும் நரசிங்கருபா

நித்தமும் உந்தனையும் போற்றிடுவோம் ஜயா
இறைவனே அரி கோவிந்தா சங்கு சக்கரா
அகிலபுவன லோகமும் இருந்தருளும் நாதா.

நாதாந்த வேதாந்த ஒழியானாய் நமோநம
 நரனான வழிவோடு சிங்கமுகனானாய் நமோநம
 வேதந்களுக்கெட்டாத பொருளே நமோநம
 வெவ்வேறு ரூபங்கள் கொண்டாய் நமோநம

ழுதகணாதிபர் நாதனின் மாமனை நமோநம

புவனமீதேழையும் மூவடியில் அளந்தாய் நமோநம
 தூதனாய் பாண்டவர்க்கானாய் நமோநம
 தணிந்திடுவாய் கோபமே நரசிங்கா நமோநம

தணிந்திடவே கோபமும் நரசிங்க மூர்த்தி
 தயவுடனே மக்களுக்கு அருள் புரிய நினைந்து
 துணிவோடு தரணிதனை ஆண்டுவாவென்ன
 பிரகலாதனுக்கு ஆட்களிமை தானே கொடுத்தார்
 பணிவுடனே உம்மையே தினம் நினைப்போர்கள்
 பக்தியோடு படையலும் பூசையும் செய்வோர்
 மணிமுடி தரித்துமே மானிலம் போற்றவே
 மங்காத அருள்தருவாய் நரசிம்மருபனே.

தந்தருளும் தலைவன் நீ தத்பொருளுமான நீ
 தெள்ளுமறையான நீ தேவாதி தேவன் நீ
 முந்தவே வந்த நீ முப்புரம் ஏரித்த நீ
 முவலகும் பரந்த நீ முக்கணனன் மைத்துனன் நீ
 சுந்தரமதான நீ சுகங்களைத் தந்தாய் நீ
 வச்சிராய்தத்தன் நீ வன்மை நெறி அழித்த நீ
 எந்தை மகிழ்வான நீ எங்கள் குலம் காத்த நீ
 ஏகாந்த ரூபனே நரசிங்க நாதனே.

ஏகாந்த ஒளியாக எழுந்த தந்பரனே
 எங்கும் நிறைந்தருள் புரிகின்ற மாயனே
 கோகர்ணப் படமெடுக்கும் நற்பாம்பின்மேலே
 கோகுலவாசனாய் அமர்ந்த நற்பொருளே
 பாகனாய் பாண்டவர்க்கு தேரோட்டி யானாய்
 பண்புசெறி பிரம்மாவின் அஸ்திரமும் எடுத்தாய்
 வாகாக மக்களை காக்கவே நினைந்து
 வங்கமதில் வந்தமர்ந்த நரசிம்மருபனே.

வங்கமது சிறக்கவே வந்தவரும் வாழி

வள்ளலாய் எமக்கருளும் நாயகியும் வாழி
பங்கமில்லா வாழ்வதனை வழங்குவோர் வாழி

பட்சமுள்ள உயிர்கள் பண்போடு வாழி
எங்கும்நிறை பயிர்களெல்லாம் மழைபெய்து வாழி

ஏடு எழுத்தாணிகளும் புத்திரரும் வாழி
சங்கரனும் சக்தியும் புத்திரரும் வாழி
சக்கரத்தான் என்றுமே எமைக்காக்க வாழி.

சிவமுத்து மாரியம்மன் தாலாட்டு

வாறவாம் வாறவாம் சிவமுத்துமாரி
மக்களுக்கு வரம் கொடுக்க சிவமுத்துமாரி

பூசைக்கு போகவென்று சிவமுத்துமாரி
புறப்பட்டு வந்த தெய்வம் சிவமுத்துமாரி

பூசைநல்ல பூசையல்லோ சிவமுத்துமாரி
புனர்பூசை ஆகுதம்மா சிவமுத்துமாரி

வேளை நல்ல வேளையல்லோ சிவமுத்துமாரி
விருந்துண்ணும் வேளையம்மா சிவமுத்துமாரி

சாமம் நல்ல சாமமல்லோ சிவமுத்துமாரி
சதுராடும் சாமமல்லோ சிவமுத்துமாரி

ஆருடைய பூசையென்று சிவமுத்து மாரி
அங்கே நின்று உலாவுவதும் சிவமுத்து மாரி

தாயல்லவோ நீயெனக்கு சிவமுத்து மாரி
தாயார் தலைமகண்டி நானுனக்கு சிவமுத்து மாரி

ஒட்டம் நடையடனே சிவமுத்து மாரி
ஒடி வர வேணுமம்மா சிவமுத்து மாரி

ஆட்டம் நடையடனே சிவமுத்து மாரி
ஆடி வர வேணுமம்மா சிவமுத்து மாரி

வெள்ளை மலர் தானெடுத்து சிவமுத்து மாரி
விநாயகரைப் பூசைபண்ணி சிவமுத்து மாரி

காந்தள் மலர் தானெடுத்து சிவமுத்து மாரி
கணபதியைப் பூசைப்பன்னி சிவமுத்து மாரி

சிவந்த மலர் தானெடுத்து சிவமுத்து மாரி
சிவலிங்க பூசை செய்தாய் சிவமுத்து மாரி

செவ்வலரி தானெடுத்து சிவமுத்து மாரி
சிவனாரைப் பூசை செய்தாய் சிவமுத்து மாரி

அத்தி மலர் தானெடுத்து சிவமுத்து மாரி
அரன் பூசை தான்முடித்தாய் சிவமுத்து மாரி

அலர்ந்த மலர் தானெடுத்து சிவமுத்து மாரி
அரிராமரைப் பூசை செய்தாய் சிவமுத்து மாரி

கெங்கை அரட்டியல்லோ சிவமுத்து மாரி
கெறு விதமாய் பூசை பண்ணி சிவமுத்து மாரி

ஆலாத்தி தானெடுத்து சிவமுத்து மாரி
ஆலவர்னம் பண்ணி நின்றாய் சிவமுத்து மாரி

கற்புர வாடையல்லோ சிவமுத்து மாரி
கன வாடை வீசுதம்மா சிவமுத்து மாரி

சாம்பிராணி வாடையல்லோ சிவமுத்து மாரி
செக மெங்கும் வீசுதம்மா சிவமுத்து மாரி

தீத்தம் எடுத்தாவாம் சிவமுத்து மாரி
தீவினையை மாற்ற வென்று சிவமுத்து மாரி

வெள்ளிப் பிரம்பெடுத்து சிவமுத்து மாரி
வினையறுக்க வாறனென்றாய் சிவமுத்து மாரி

வெண்ணீறு கொண்டல்லவோ சிவமுத்து மாரி
கண்நாறு தான் கழித்தாய் சிவமுத்து மாரி

திருநீறு தானெடுத்துச் சிவமுத்து மாரி
தீவினையை மாற்றனம்மா சிவமுத்து மாரி

பத்திரங்கள் போனவிடம் சிவமுத்து மாரி
பழுதொன்றும் வாராது சிவமுத்து மாரி

மாறாத நோய்பினியை சிவமுத்து மாரி
மாற்றிவிட வேணுமம்மா சிவமுத்து மாரி

தீராதநோய் பிணியை சிவமுத்து மாரி
தீர்த்து விட வேணுமம்மா சிவமுத்து மாரி

வாதபித்தசீதகரம் சிவமுத்து மாரி
வரும் பிணியை மாற்றனம்மா சிவமுத்து மாரி

காச்சல் கறுப்புக்களை சிவமுத்து மாரி
கண்நோயை மாற்றனம்மா சிவமுத்து மாரி

ஆயிரம் கண்ணுடையாள் சிவமுத்து மாரி
அரிராமர் தங்கையம்மா சிவமுத்து மாரி

அலைகடலில் பள்ளி கொள்ளும் சிவமுத்து மாரி
ஆதி கிருஸ்னன் உன்தமையன் சிவமுத்து மாரி

பாற்கடலில் பள்ளி கொள்ளும் சிவமுத்து மாரி
பச்சைமால் உன்தமையன் சிவமுத்து மாரி

நடுக்கடலில் பள்ளி கொள்ளும் சிவமுத்து மாரி
நாராயணன் உன்தமையன் சிவமுத்து மாரி

நெருப்பில் பிறந்தவளாம் சிவமுத்து மாரி
நீலவர்ணன் தங்கையல்லோ சிவமுத்து மாரி

ஆதிசிவன் தேவியல்லோ சிவமுத்து மாரி
அழியாத பத்தினியாம் சிவமுத்து மாரி

பட்சாட்சரம் உடையாள் சிவமுத்து மாரி
பள்ளிரு கைவேலுடையாள் சிவமுத்து மாரி

தங்கத்தால் அம்மானை சிவமுத்து மாரி
தட்டி விளையாடனம்மா சிவமுத்து மாரி

நடுக்கல் விளம்புதம்மா சிவமுத்து மாரி
நாகசினம் கொள்ளுதம்மா சிவமுத்து மாரி

கோபம் எழும்புதம்மா சிவமுத்து மாரி
கொள்ளி தண்ணாகுதம்மா சிவமுத்து மாரி

அக்கினியில் நீ பிறந்தாய் சிவமுத்து மாரி
அறிவுள்ள பத்தினியே சிவமுத்து மாரி

சிற்றுடுக்கை கைபிடித்து சிவமுத்து மாரி
சிவனாரைத் தோத்தரித்தாய் சிவமுத்து மாரி

முக்கண்ணர் தேவியல்லோ சிவமுத்து மாரி
முத்து வேண்ட தவசிருந்தாய் சிவமுத்து மாரி

அரனுடனே வாதாடி சிவமுத்து மாரி
அரிய முத்து தானெடுத்தாய் சிவமுத்து மாரி

கஸ்வரனார் மேனியிலே சிவமுத்து மாரி
இட்டெறிந்தாய் கனகமுத்தை சிவமுத்து மாரி

இட்டெறிந்த முத்துக்களை சிவமுத்து மாரி
தொட்டிறக்க வேணும்மா சிவமுத்து மாரி

நீ ஏறிந்த முத்துக்களை சிவமுத்து மாரி
நீலகண்டி தானிறக்கும் சிவமுத்து மாரி

சிரசினில் முத்தையம்மா சிவமுத்து மாரி
சீதேவி தானிறக்கும் சிவமுத்து மாரி

முகத்தினில் முத்தையம்மா சிவமுத்து மாரி
முகாம்பிகை தானிறக்கும் சிவமுத்து மாரி

கழுத்தினில் முத்தையம்மா சிவமுத்து மாரி
கட்டழகி தொட்டிறக்கும் சிவமுத்து மாரி

தோழினிலே முத்தையம்மா சிவமுத்து மாரி
துரந்தரியே இறக்கனம்மா சிவமுத்து மாரி

மார்பினிலே முத்தையம்மா சிவமுத்து மாரி
மாதாவே இறக்குமம்மா சிவமுத்து மாரி

வயிற்றினிலே முத்தையம்மா சிவமுத்து மாரி
வல்லவியே இறக்கனம்மா சிவமுத்து மாரி

தொடையினிலே முத்தையம்மா சிவமுத்து மாரி
தேவியரே இறக்குமம்மா சிவமுத்து மாரி

முழங்காலில் முத்தையம்மா சிவமுத்து மாரி
மீணாட்சி இறக்குமம்மா சிவமுத்து மாரி

கணுக்காலில் முத்தையம்மா சிவமுத்து மாரி
காமாட்சி இறக்குமம்மா சிவமுத்து மாரி

பாதத்தில் முத்தையம்மா சிவமுத்து மாரி
பாரினில் இறக்கனம்மா சிவமுத்து மாரி

பூமியில் இறக்கும் முத்தை சிவமுத்து மாரி
புனிதையனே காருமம்மா சிவமுத்து மாரி

பாலன் படும் துயரம் சிவமுத்து மாரி
பார்வதியோ கேட்கலையோ சிவமுத்து மாரி

குழந்தை படுந்துயரம் சிவமுத்து மாரி
கொம்பனையே பார்தாயே சிவமுத்து மாரி

குருக்கள் படுந்துயரம் சிவமுத்து மாரி
கோயிலிலே கேட்கலையோ சிவமுத்து மாரி

ஆசான் படுந்துயரம் சிவமுத்து மாரி
அம்பிகையே கேட்கலையோ சிவமுத்து மாரி

அடியார்கள் படுந்துயரம் சிவமுத்து மாரி
ஆச்சியரே பாரனம்மா சிவமுத்து மாரி

உன்னை மன்றாட மன்றாட சிவமுத்து மாரி
மனமிரங்க வேணுமம்மா சிவமுத்து மாரி

பத்துது பத்துதென்று சிவமுத்து மாரி
பதறுதம்மா பாலனிங்கே சிவமுத்து மாரி

எரியது எரியதென்று சிவமுத்து மாரி
ஏங்குதம்மா உன்னடிமை சிவமுத்து மாரி

தண்ணீர் தண்ணீர் என்று சிவமுத்து மாரி
தவிக்குதம்மா தான்னடிமை சிவமுத்து மாரி

ஊட்டத்தை நீ கொடுத்து சிவமுத்து மாரி
உத்தமியே காருமம்மா சிவமுத்து மாரி

பெற்றவளே தாயாரே சிவமுத்து மாரி
பேரரசி மாரிமுத்து சிவமுத்து மாரி

உற்ற துணை நீயிருந்து சிவமுத்து மாரி
உவந்துமே காருமம்மா சிவமுத்து மாரி

பக்கத்துணை நீயிருந்து சிவமுத்து மாரி
பாதுகாத்து இரட்சிப்பாய் சிவமுத்து மாரி

வாழ்த்தி விடை கொடம்மா சிவமுத்து மாரி
வாழுருவி கை கொடம்மா சிவமுத்து மாரி

சித்தி தனை எமக்கு நல்கி சிவமுத்து மாரி
சீதேவி விடைதாருமம்மா சிவமுத்து மாரி

புத்தியிலே நீயிருந்து சிவமுத்து மாரி
புந்தரியே விடை தாரும் சிவமுத்து மாரி

மேதினியில் வந்தமரந்து சிவமுத்து மாரி
மேகாம்புரி விடைதாரும் சிவமுத்து மாரி

உதிரத்தில் குடியிருந்து சிவமுத்து மாரி
உத்தமியே விடைதாரும் சிவமுத்து மாரி

நரம்பினிலே நீயிருந்து சிவமுத்து மாரி
நாயகியே விடைதாருமம்மா சிவமுத்து மாரி

கும்பத்து மாரி தாலாட்டு

கும்பத்துக்குள்ளிருந்து கும்பத்து மாரி
குதித்தோடவாவனம்மா கும்பத்து மாரி

கரகத்திற்குள்ளிருந்து கும்பத்து மாரி
கண்காட்டிக் கூப்பிடம்மா கும்பத்து மாரி

கரகம் பிறந்ததம்மா கும்பத்து மாரி
கண்ணனுார் மேடையில் கும்பத்து மாரி

வேம்பு பிறந்ததம்மா கும்பத்து மாரி
விஜூய நகர் பட்டணமாம் கும்பத்து மாரி

குலம் பிறந்ததம்மா கும்பத்து மாரி
துலங்குமணி மண்டபத்தில் கும்பத்து மாரி

அலகு பிறந்ததம்மா கும்பத்து மாரி
அயோத்தி நகர் பட்டணத்தில் கும்பத்து மாரி

பிரம்பு பிறந்ததம்மா கும்பத்து மாரி
பிச்சாண்டி சந்நிதியில் கும்பத்து மாரி

உடுக்கை பிறந்ததம்மா கும்பத்து மாரி
உருத்திராட்ச யூமியிலே கும்பத்து மாரி

பம்பை பிறந்ததம்மா கும்பத்து மாரி
பளிங்குமா மண்டபத்தில் கும்பத்து மாரி

கயிறு பிறந்ததம்மா கும்பத்து மாரி
கஞ்சகினி இந்திரபுரம் கும்பத்து மாரி

ஸுன்று கரகமம்மா கும்பத்து மாரி
முத்தான் நற்கரகம் கும்பத்து மாரி

ஏழுகரகமம்மா கும்பத்து மாரி
எடுத்தாடும் பொற்கரகம் கும்பத்து மாரி

வேப்பிலையும் பொற்கரகம் கும்பத்து மாரி
வீசி விளையாடி வர கும்பத்து மாரி

எட்டென்றால் இரண்டியேன் கும்பத்து மாரி
ஏழையம்மா உன்னடிமை கும்பத்து மாரி

பத்தென்றால் ஒன்றியேன் கும்பத்து மாரி
பாலனம்மா உன்னடிமை கும்பத்து மாரி

பாடவகையறியேன் கும்பத்து மாரி
பாட்டின் பயன் நான்றியேன் கும்பத்து மாரி

வருந்த வகையறியேன் கும்பத்து மாரி
வர்ணிக்க பேரறியேன் கும்பத்து மாரி

பேருமறியேனம்மா கும்பத்து மாரி
பெற்றவள் என்தாயே கும்பத்து மாரி

கோயிலடிமையம்மா கும்பத்து மாரி
கொண்டாடும் பாலகண்டி கும்பத்து மாரி

சந்நிதி மைந்தனம்மா கும்பத்து மாரி
சங்கரியே பெற்றவளே கும்பத்து மாரி

வருந்தி அழைக்கின்றேன் கும்பத்து மாரி
வண்ணமுகம் காணாமல் கும்பத்து மாரி

தேடியழைக்கின்றேன் கும்பத்து மாரி
தேவி முகம் காணாமல் கும்பத்து மாரி

ஏழைக்குழந்தையம்மா கும்பத்து மாரி
எடுத்தோருக்கு பாலனடி கும்பத்து மாரி

பாலன் குழந்தையம்மா கும்பத்து மாரி
பார்த்தோருக்குப் பாலனடி கும்பத்து மாரி

மைந்தன் குழந்தையம்மா கும்பத்து மாரி
மகராசி காருமம்மா கும்பத்து மாரி

கல்லோடி உன்மனது கும்பத்து மாரி
கரையல்லையோ எள்ளளவும் கும்பத்து மாரி

எட்டென்றால் இரண்டறியேன் கும்பத்து மாரி
ஏழையம்மா உன்னடிமை கும்பத்து மாரி

பத்தென்றால் ஒன்றறியேன் கும்பத்து மாரி
பாலனம்மா உன்னடிமை கும்பத்து மாரி

பாடவகையறியேன் கும்பத்து மாரி
பாட்டின் பயன் நானறியேன் கும்பத்து மாரி

வருந்த வகையறியேன் கும்பத்து மாரி
வர்ணிக்க பேரறியேன் கும்பத்து மாரி

பேருமறியேனம்மா கும்பத்து மாரி
பெற்றவள் என்தாயே கும்பத்து மாரி

கோயிலடிமையம்மா கும்பத்து மாரி
கொண்டாடும் பாலகண்டி கும்பத்து மாரி

சந்திதி மைந்தனம்மா கும்பத்து மாரி
சங்கரியே பெற்றவளே கும்பத்து மாரி

வருந்தி அழைக்கின்றேன் கும்பத்து மாரி
வண்ணமுகம் காணாமல் கும்பத்து மாரி

தேடியழைக்கின்றேன் கும்பத்து மாரி
தேவி முகம் காணாமல் கும்பத்து மாரி

ஏழைக்குழந்தையம்மா கும்பத்து மாரி
எடுத்தோருக்கு பாலனடி கும்பத்து மாரி

பாலன் குழந்தையம்மா கும்பத்து மாரி
பார்த்தோருக்குப் பாலனடி கும்பத்து மாரி

மைந்தன் குழந்தையம்மா கும்பத்து மாரி
மகராசி காருமம்மா கும்பத்து மாரி

கல்லோடி உன்மனது கும்பத்து மாரி
கரையல்லையோ எள்ளனவும் கும்பத்து மாரி

இரும்போடி உன்மனது கும்பத்து மாரி
இரங்கலையோ இந்தமட்டும் கும்பத்து மாரி

கல்லும் கரைந்து விடும் கும்பத்து மாரி
கல்மனமும் கரையாதோ கும்பத்து மாரி

இரும்பும் உருகிவிடும் கும்பத்து மாரி
இரும்பிதயம் உருகாதோ கும்பத்து மாரி

முன்செய்த தீவினையோ கும்பத்து மாரி
முற்கால துப்பயனோ கும்பத்து மாரி

பெரியோர்கள் செய்வினையோ கும்பத்து மாரி
பெற்றவளே சொல்லுமமா கும்பத்து மாரி

ஏதுமறியேனம்மா கும்பத்து மாரி
ஸஸ்வரியே சொல்லுமம்மா கும்பத்து மாரி

கோயிலின் சந்தடியில் கும்பத்து மாரி
சூப்பிட்டால் கேளாதோ கும்பத்து மாரி

அரண்மனை சந்தடியில் கும்பத்து மாரி
அழைத்தாலும் கேளாதோ கும்பத்து மாரி

மாளிகையின் சந்தடியில் கும்பத்து மாரி
மாதாவே கேட்கலையோ கும்பத்து மாரி

மக்களுடைய சந்தடியோ கும்பத்து மாரி
மருமக்கள் சந்தடியோ கும்பத்து மாரி

பிள்ளைகளின் சந்தடியோ கும்பத்து மாரி
பேரன்மார் சந்தடியோ கும்பத்து மாரி

அளத்தல் பெருமையோ கும்பத்து மாரி
ஆசாரச் சந்தடியோ கும்பத்து மாரி

சந்தடியை நீக்கியம்மா கும்பத்து மாரி
சவுந்தரியே வாருமம்மா கும்பத்து மாரி

உன்னைப் பணிந்தவர்க்கு கும்பத்து மாரி
உற்றுதுனை நீரம்மா கும்பத்து மாரி

ஆதிபரமேஸ்வரியே கும்பத்து மாரி
அருகே நீ துணையிரம்மா கும்பத்து மாரி

உன்னைப்போல் தெய்வமம்மா கும்பத்து மாரி
உலகத்தில் கண்டதில்லை கும்பத்து மாரி

மகிமையறிந்தவர்கள் கும்பத்து மாரி
மண்டலத்தில் யாருமில்லை கும்பத்து மாரி

உன்சேதி அறிவாரோ கும்பத்து மாரி
உலகத்து மானிடர்கள் கும்பத்து மாரி

சேதியறியாதுலகில் கும்பத்து மாரி
செத்தமனு கோடியுண்டு கும்பத்து மாரி

மகிமையறியாதுலகில் கும்பத்து மாரி
மாண்டமனு கோடியுண்டு கும்பத்து மாரி

அடியார்கள் தனைக்காக்கும் கும்பத்து மாரி
அந்தரியே சுந்தரியே கும்பத்து மாரி

அடியார்கள் செய்த பிழை கும்பத்து மாரி
ஆச்சியரே நீ பொறுப்பாய் கும்பத்து மாரி

ஆறு தப்பு நூறுபிழை கும்பத்து மாரி
அடியார்கள் செய்ததெல்லாம் கும்பத்து மாரி

மனது பொறுத்துமல்லோ கும்பத்து மாரி
மனமகிழ்ச்சியாகவேணும் கும்பத்து மாரி

தேவியரே மனம்மாறி கும்பத்து மாரி
தேசமெங்கும் ரட்சியம்மா கும்பத்து மாரி

சகல குற்றம் சகல பிழை கும்பத்து மாரி
சங்கரியே நீ பொறுப்பாய் கும்பத்து மாரி

என்னவினை செய்தாலும் கும்பத்து மாரி
எந்தாயே நீ பொறுப்பாய்கும்பத்து மாரி

குற்றம் பொறுத்தருஞும் கும்பத்து மாரி
கோபாலன் தங்கையரே கும்பத்து மாரி

அறியாமல் செய்துபிழை கும்பத்து மாரி
ஆச்சியரே நீ பொறும்மா கும்பத்து மாரி

தெரியாமல் செய்துபிழை கும்பத்து மாரி
தேவியரே நீ பொறும்மா கும்பத்து மாரி

ஆச்சியரே இதுசமயம் கும்பத்து மாரி
அடியேன்நான் செய்த குற்றம் கும்பத்து மாரி

பொறுத்தருள வேணுமம்மா கும்பத்து மாரி
புவியிலுள்ளோர் கொண்டாட கும்பத்து மாரி

உன்னைப்போல் தெய்வமம்மா கும்பத்து மாரி
உலகத்தில் கண்டதில்லை கும்பத்து மாரி

உன்னைப் பணிந்தவர்க்கு கும்பத்து மாரி
உற்றதுனை நீயிரம்மா கும்பத்து மாரி

ஆதிபரமேஸ்வரியே கும்பத்து மாரி
அருகே நீ துணையிரம்மா கும்பத்து மாரி

பக்கத் துணைநீயிருந்து கும்பத்து மாரி
பாலகனைக் காருமம்மா கும்பத்து மாரி

நெஞ்சிற் குடியிருந்து கும்பத்து மாரி
வஞ்சனையைத் தீருமம்மா கும்பத்து மாரி

பாதமே கதியென்றேன் கும்பத்து மாரி
பார்வதியே காருமம்மா கும்பத்து மாரி

சரணம் சரணமிட்டேன் கும்பத்து மாரி
சங்கரியே சரணமிட்டேன் கும்பத்து மாரி

மாரி தாலாட்டு

ஆதிபராபரியே தாயாரே மாரி
ஆயனுடை தங்கையம்மா தாயாரே மாரி

தக்கன் மகளாகவேதான் தாயாரே மாரி
தானுதித்தாள் வீரசக்தி தாயாரே மாரி

பரமன் திருவருளால் தாயாரே மாரி
பாருலகில் வந்துதித்தாய் தாயாரே மாரி

பார்தமைக்க வேணுமென்று தாயாரே மாரி
பத்தினியாய் தானுதித்தாள் தாயாரே மாரி

பத்தினியாள் தான் நினைக்க தாயாரே மாரி
பலமுகமாய் தான் பிறந்தாள் தாயாரே மாரி

வெள்ளியிலே வந்துதித்தாள் தாயாரே மாரி
உள்ளொளியாய் விளங்கிநின்றாள் தாயாரே மாரி

அன்னநடை மாதுமையாள் தாயாரே மாரி
அருகிருந்தாள் அரணிடத்தில் தாயாரே மாரி

கையிலையிலே வீற்றிருக்கும் தாயாரே மாரி
காரணி சவுந்தரியாள் தாயாரே மாரி

வண்ணமுத்து மாரியரே தாயாரே மாரி
வடிவழகி கொலுவிருந்தாள் தாயாரே மாரி

வேண்டும் வரம் தந்திடுவாள் தாயாரே மாரி
வெண்கமலம் வீற்றிருப்பாள் தாயாரே மாரி

பலசக்தி வடிவெடுப்பாள் தாயாரே மாரி
பல்புகழ்சேர் எங்களம்மை தாயாரே மாரி

சத்தியத்தின் சத்தியரே தாயாரே மாரி
சங்கரியே கொலுவிருந்தாள் தாயாரே மாரி

உருண்ட சடையழகி தாயாரே மாரி
உருத்திராட்ச மார்பழகி தாயாரே மாரி

அதிசிவனாரிடத்தில் தாயாரே மாரி
அறுமுகனைப் பெற்றெடுத்தாள் தாயாரே மாரி

தில்லை வனத்தில் சக்தி தாயாரே மாரி
திருநடனமாடி நின்றாள் தாயாரே மாரி

மார்மேலே நாகமம்மா தாயாரே மாரி
மடிமேல் புரண்டாட தாயாரே மாரி

அஞ்ச தலை நாகமம்மா தாயாரே மாரி
கொஞ்சி விளையாடுதம்மா தாயாரே மாரி

பத்து தலை நாகமம்மா தாயாரே மாரி
பதிந்து விளையாடுதம்மா தாயாரே மாரி

செந்தலை நாகமம்மா தாயாரே மாரி
சேர்ந்து விளையாடுதம்மா தாயாரே மாரி

கருந்தலை நாகமம்மா தாயாரே மாரி
காக்குதம்மா உன் கொலுவை தாயாரே மாரி

சேடனென்ற பாம்பையெல்லாம் தாயாரே மாரி
சேரவே பூண்ட சக்தி தாயாரே மாரி

நாகமென்ற பாம்பையெல்லாம் தாயாரே மாரி
நலமாக பூண்டசக்தி தாயாரே மாரி

அரவமென்ற பாம்பையெல்லாம் தாயாரே மாரி
அழகாகப் பூண்டசக்தி தாயாரே மாரி

நாகம் குடைபிழிக்க தாயாரே மாரி
நல்ல பாம்பு தாலாட்ட தாயாரே மாரி

தாலாட்ட தாலாட்ட தாயாரே மாரி
தயாபரியே மனமிரங்கு தாயாரே மாரி

நன்மை செய்ய தவம்புரிய தாயாரே மாரி
நாரணியுந்தான் நினெந்தாள் தாயாரே மாரி

வடவைக் கடல்தனிலே தாயாரே மாரி
வாய்த்த கும்பம் தானியுத்தி தாயாரே மாரி

கும்பத்தின் மேலேதான் தாயாரே மாரி
குணமாய் தவமிருந்தாய் தாயாரே மாரி

அரியதவம் ஆற்றவென்று தாயாரே மாரி
அம்மை நீ வீற்றிருந்தாய் தாயாரே மாரி

சிவனாரும் தான்மகிழ்ந்து தாயாரே மாரி
சித்த சக்தி கேளுமென்றார் தாயாரே மாரி

பாராமலெந்தனுக்கு தாயாரே மாரி
பதினெட்டு முத்துவகை தாயாரே மாரி

பொற்கரகம் பொற்பிரம்பு தாயாரே மாரி
பொற்சிலம்பு வெண்ணீறு தாயாரே மாரி

வேப்பம் திருக்குழையும் தாயாரே மாரி
வேதவோலி மெய்யுடுக்கு தாயாரே மாரி

ஸந்தருள வேணுமென்றாய் தாயாரே மாரி
ஈசனாரும் வரமளித்தார் தாயாரே மாரி

கேட்டவரம் அத்தனையும் தாயாரே மாரி
கேண்மையுடன் தானளித்தார் தாயாரே மாரி

இப்பெரிய முத்தருமை தாயாரே மாரி
இக்கணமே அறிய வென்று தாயாரே மாரி

ஐதிசிவன் மேனிதனில் தாயாரே மாரி
ஐதிசக்தி நீயெறிந்தாய் தாயாரே மாரி

கறைக் கண்டன் மேனிதனில் தாயாரே மாரி
கனகமுத்து தான்பரந்து தாயாரே மாரி

வருத்தம் மிகவண்டாக்கி தாயாரே மாரி
வன்னெனருப்பாய் நின்றெரிய தாயாரே மாரி

பொறுக்க அரிதெனவே தாயாரே மாரி
போதமுடன் ஆதிசிவன் தாயாரே மாரி

சாலமனந்தளாந்து தாயாரே மாரி
சொல்லவொன்னா துங்பழுஞ்சு தாயாரே மாரி

மாரி சிவன் பார்வதியை தாயாரே மாரி
மனதிலே தான் நினெனந்தார் தாயாரே மாரி

பரமசிவன் வருத்தமது தாயாரே மாரி
பண்புடனே மாந்தவென்று தாயாரே மாரி

மதியணிந்தோன் மேனிதனில் தாயாரே மாரி
மயக்கமதுதீரவென்று தாயாரே மாரி

செய்ய திருநீறு கொண்டு தாயாரே மாரி
சேயோனின் மேனிதனில் தாயாரே மாரி

முத்தெறிந்த அக்கினியை தாயாரே மாரி
முதன்மைபெற வாங்கிநின்றாய் தாயாரே மாரி

பாராமலே நீயெறிந்தாய் தாயாரே மாரி
பட்டமுத்து செய்வருத்தம் தாயாரே மாரி

தாங்கவரிதாகையினால் தாயாரே மாரி
தரணியில் உள்ளவர்க்கு தாயாரே மாரி

இந்த நல் முத்துக்களை தாயாரே மாரி
இனியெறியும் வகைசொல்வேன் தாயாரே மாரி

உன்னை நினெந்தவர்க்கும் தாயாரே மாரி
உரைதமிழ் வாணருக்கும் தாயாரே மாரி

வேலவனை ஜங்கரனை தாயாரே மாரி
வேத திருமாய வரை தாயாரே மாரி

பார்வதியே உந்தனையும் தாயாரே மாரி
பண்புடனே எந்தனையும் தாயாரே மாரி

ஒதுவோர் பூசைசெய்வோர் தாயாரே மாரி
ஒறுதரும் செய்திருப்போர் தாயாரே மாரி

வயது சிறுபாலகர்க்கும் தாயாரே மாரி
வயோதிபர் தங்களுக்கும் தாயாரே மாரி

மதிசேர் கதிநிறைந்த தாயாரே மாரி
மங்கையர்க்கும் இளைஞர்க்கட்கும் தாயாரே மாரி

இந்தநல் முத்துக்களை தாயாரே மாரி
இத்தரையில் ஏறியாதே தாயாரே மாரி

அதிகவித முத்தெறிய தாயாரே மாரி
ஆகாது பொற்கொடியே தாயாரே மாரி

சதிகேடர் துச்சனர்கள் தாயாரே மாரி
சண்டாளர் பொல்லாதோர் தாயாரே மாரி

அவகேடர் ஏழைகட்கும் தாயாரே மாரி
அநியாயம் செய்தவர்க்கும் தாயாரே மாரி

சிவழைச் சூரூபைச் தாயாரே மாரி
சிந்தை நினையாதவர்க்கும் தாயாரே மாரி

பத்தி முத்தி இல்லாத தாயாரே மாரி
பாவிகட்கும் தீயவர்க்கும் தாயாரே மாரி

தருமங்கள் செய்யாதோர் தாயாரே மாரி
தவகேடர் தூர்ச்சனர்க்கும் தாயாரே மாரி

பொல்லாத முத்துக்களை தாயாரே மாரி
போயெறி நீ பொற்கொடியே தாயாரே மாரி

முத்து வரம் பெற்றதனால் தாயாரே மாரி
மும்முர்த்தி தேவரெல்லாம் தாயாரே மாரி

பார்வதி உந்தனையும் தாயாரே மாரி
பரமேஸ்வரன் தனையும் தாயாரே மாரி

நாரணி தூர்க்கையென்றும் தாயாரே மாரி
நல்ல முத்து மாரியென்றும் தாயாரே மாரி

காஞ்சி காமாட்சியென்றும் தாயாரே மாரி
கொஞ்ச தமிழ்காரியென்றும் தாயாரே மாரி

மதுரைமீனாட்சி என்றும் தாயாரே மாரி
மந்திரக்காரியென்றும் தாயாரே மாரி

உரியதொரு பேருரைத்தார் தாயாரே மாரி
உத்தமியே உந்தனுக்கு தாயாரே மாரி

முத்தளக்கும் மாரியே தாயாரே மாரி
முதல் மாரி பெய் மாரி தாயாரே மாரி

பட்டணமும் நகர்ப்பறமும் தாயாரே மாரி
பலதிசையும் சுற்றிவந்தாய் தாயாரே மாரி

பத்துலட்சம் தான்கோடி தாயாரே மாரி
பரிகலங்கள் தான் குழ தாயாரே மாரி

கண்ணியரும் குழந்துவர தாயாரே மாரி
கணதிசையும் சுற்றிவந்தாய் தாயாரே மாரி

பொன்னின் சிலம்பெடுத்து தாயாரே மாரி
பூலோகம் சுற்றி வந்தாய் தாயாரே மாரி

பூலோகமெங்கனுமே தாயாரே மாரி
பூமியதிர் ஆடிவந்தாய் தாயாரே மாரி

உடுகுதனை எடுத்திடுவாய் தாயாரே மாரி
உலகதனை காத்திடுவாய் தாயாரே மாரி

பொற்பிரம்பம் கோலெடுத்தாய் தாயாரே மாரி
பொற்கரகந்தானெடுத்தாய் தாயாரே மாரி

வேப்பங் குழையெடுத்தாய் தாயாரே மாரி
வேதனைகள் போக்கி வந்தாய் தாயாரே மாரி

ஏழுலகம் காவலல்லோ தாயாரே மாரி
ஏந்திமூலேயே ஈஸ்வரியே தாயாரே மாரி

சக்தி உன்பிரிகலங்கள் தாயாரே மாரி
சந்தி எங்கும் காவல் நிற்கும் தாயாரே மாரி

கம்பந்தி மாயாபுரம் தாயாரே மாரி
கன்னனுரீர் காத்திருந்தாய் தாயாரே மாரி

அரணோடு வாதாடும் தாயாரே மாரி
ஆதிசக்தி தேவியல்லோ தாயாரே மாரி

சிவனோடு வாதாடும் தாயாரே மாரி
சிற்றுடுக்கைக் கையாளே தாயாரே மாரி

வல்லவளே ஆதிசக்தி தாயாரே மாரி
வந்திடம்மா இவ்விடத்தில் தாயாரே மாரி

துன்பமகற்றி எங்கள் தாயாரே மாரி
துயர்வினைகள் தானகற்றும் தாயாரே மாரி

அச்சம் அகற்றி எங்கள் தாயாரே மாரி
அசதிகளைத் தானகற்றும் தாயாரே மாரி

பத்தினியை நம்பினோர்க்கு தாயாரே மாரி
பழுதொன்றும் வாராது தாயாரே மாரி

நம்பினேன் உன்பாதம் தாயாரே மாரி
நாரணியே காரணியே தாயாரே மாரி

ஆயிரங்கண்ணுடையாள் தாயாரே மாரி
ஆதிபராசக்தியம்மா தாயாரே மாரி

ஒன்னிதய மாயிருந்தேன் தாயாரே மாரி
உத்தமியே பத்தினியே தாயாரே மாரி

பாதந்தொழுது நின்றேன் தாயாரே மாரி
பாவவினை போக்கவென்று தாயாரே மாரி

என்ன வினை செய்தாலும் தாயாரே மாரி
என்தாயே நீ பொறுப்பாய் தாயாரே மாரி

மாதாவைப் போற்றினோர்க்கு தாயாரே மாரி
மரண மொரு நாளுமில்லை தாயாரே மாரி

உன்னைத் தொழுதவர்க்கு தாயாரே மாரி
உலகிலே துங்பமில்லை தாயாரே மாரி

துங்ப மகற்றி எங்கள் தாயாரே மாரி
துயர் வினையை நீக்கிடம்மா தாயாரே மாரி

தாள் பணிந்து போற்றி செய்தேன் தாயாரே மாரி
தாய் பாதம் சரணமென்றேன் தாயாரே மாரி

தேவி சரணமென்றேன் தாயாரே மாரி
திருவடியை நான் தொழுதேன் தாயாரே மாரி

சங்கரியே நின் பாதம் தாயாரே மாரி
சரணம் சரணம் என்றேன் தாயாரே மாரி

அறுதல் அறுதல் தாயாரே மாரி
ஆச்சியரே ஆறுடம்மா தாயாரே மாரி

உந்தனிடம் அடைக்கலமே தாயாரே மாரி
உலகுயிர் உள்ளமட்டும் தாயாரே மாரி.

மாரியம்மன் கும்பி

மகமாரி அன்னை மாதாவின் மேல்
மகிழ்வோடு கும்பி பாட்டிசைக்க
மகமாரி புத்திரன் திருநீல கண்டரும்
மனமகிழ்ந் தன்போடு அருள்தருவாய்.

மானாகர் மகளான அன்னையின் மேல்
மாண்போடு கும்பி பாட்டிசைக்க
மாது சரஸ்வதி மங்கை நல்லானும்
மங்காத அருள்தனை சொரிந்தருள்வாய்.

மின்னி முக்குத்தி ஜோலி ஜோலிக்க
மாவிலைத் தோரணம் சரசரக்க
கன்னியா தோழியர் கூழ்ந்து வர எங்கள்
காரிகை ஆரையூர் வந்தமர்ந்தாள்.

மீளாத துன்பங்கள் போக்கவென்று
முருகன் சந்ததி வீதிதன்னில்
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்திட வரங்களையீந்து
பத்திரை தேவியும் கொலுவிருந்தாள்.

முத்து வரம் இங்கு பெற்றிடவே அம்மன்
முதல்வராம் சிவனாரை தோத்தரிக்க
கத்து கடல் கூழும் காசினி தன்னிலே
தவமது செய்துமே வீற்றிருந்தாள்.

முவாறு முத்துக்கள் பெற்றதுமே அம்மன்
முக்கண்ணன் மேனியில் தானெறிய
தேவாதி தேவனாம் சிவனாரும் தாங்காது
தேவியே முத்தினை வாங்குமென்றார்.

மெல்லியளாம் எங்கள் மாரியம்மன் இந்த
முத்தின் மகிழ்மையை தானுணர்ந்து
வல்லவன் மேனியில் முத்தினை வாங்கியே
மக மாரியம்மனும் குளிர்ந்ததைப்பார்.

மேளாம் உடுகு பம்பை ஓலித்திட
 மகமாரி அம்மனும் செங்குந்தர் வீதியில்
 தாளாம் சலங்கை சங்குமுழுங்கிட
 தயாபரி வாற்றைப் பாருங்கடி.

மொக்காட்டுக் கண்ணி வேசம் கொண்டு
 மோகனப் புன்னகை தானும் சிந்தி
 பக்கத்துணையாக கண்ணியா குழவே
 பத்தினி வாற்றைப் பாருங்கடி.

மோகன முத்து புலிக்கொடி பறக்கவே
 மோகம்புரி சக்தி தேவியரும்
 வாகாக தேரினில் வந்தமர்ந்து இங்கு
 புறப்பட்டாள் மக்களை காப்பதற்கே.

மைந்தனாம் திருநீலர் வீதியிலே அம்மன்
 மகிழ்வாக கும்பங்கள் தானுமேற்று
 வந்தனை செய்வோர்க்கு அருள்தனை கொடுத்துமே
 பிரதான வீதிக்கு புறப்பட்டாரே.

மெளனமாய் வரங்களை வாரி வழங்கிடும்
 மதுரை வீரனின் கோயிலிலே
 மெளனமாய் பலியும் பூசையும் ஏற்று
 மகமாரி அன்னையும் சென்றனரே.

நங்கை மகமாரி நல்வரம் வழங்கவே
 முதலியார் வீதியில் தான் இறங்கி
 பங்கையச் செல்வியும் புன்னகை செய்யவே
 பவனி வாற்றைப் பாருங்கடி.

நாமகள் உறையும் கல்விக்கூடம்
 நவரத்தினராசா வீதிதனில்
 பூமாலை பிரசாதம் பரிவாக ஏற்றுமே
 பார்வதி வாற்றைப் பாருங்கடி.

நிரையான கும்பங்கள் நிறைவாக நிறுத்தியே
 பணிவோடு பக்தர்கள் வணங்கி ஏற்ற
 கரைகாணா அருள்தனை அன்போடு வழங்கியே
 காரணி வாற்றைப் பாருங்கடி.

நீஞ்றுக் கேளி விநாயகர் ஆலயம்
பூசை பொங்கல் பட்டுமேற்று
பற்றுடன் துதிபாடும் பக்தர்கள் தங்களை
பட்சமாய்க் காப்பதைப் பாருங்கடி.

நுணுக்கமாய் அழியார்கள் தேரிழுக்க இங்கு
தவிலோசை குழலோசை முழங்கிவர
வணக்கமாய் வஞ்சியர் குரவை போ_
வல்லவி வாற்றைப் பருங்கடி.

நூல் போல பட்டுக்கள் பளபளக்க இங்கு
நூற்றாயிரம் பக்தர்கள் குழந்துவர
பால்போல் நிலவினில் பத்தினி அம்மையும்
பிரகாசமாய் காட்சி தாற்றைப் பார்.

நெஞ்சம் நிறைந்த மகிழ்ச்சியோங்க
நிறைவான வரங்கள் தானளித்து
சஞ்சலம் தீர்த்து கடற்கரை வீதியில்
சக்தி தயாபரி வாற்றைப்பார்.

நேசமாய் தொண்டர்கள் பணியும் செய்ய
நிகரான சக்தியை தான் வழங்கி
தேசம் சிறக்க மழை பொழிய இங்கு
தேவி வாற்றைப் பாருங்கடி.

நெயாண்டி செய்வோர்க்கு முத்தெறிந்து அம்மன்
ஞான வாழ்வு முக்தி காட்டி
வையகம் பூலோகம் தான்சிறக்க இங்கு
வஞ்சியர் வாற்றைப் பாருங்கடி.

நொந்த மனத்தோர் துயர் களைந்து நானும்
பொற்போடும் வாழ்ந்திட வரமளித்து
முந்தவே தொண்டர்கள் குழந்து வர இங்கு
முத்துரதபவனி வாற்றைப் பார்.

நோய் நொடி துன்பங்கள் பேதி வைகுரி
மாறாத நோய்களை மாற்றிடவே
வாய்மை தவறாமல் வரங்கள் வழங்கியே
வல்லவி வாற்றைப் பாருங்கடி.
சக்திகடாட்டும்

கணபதிப்பிள்ளை வீதியால் சென்றங்கு
கற்பக தருவாக காட்சி தந்து
மணமுள்ள பூக்களும் பூமாலை ஏற்றுமே
மாரியும் தேரினில் வாற்றைப் பார்.

காளியம்மன் தேர் வடம்பிடிக்க இங்கு
காடேரியம்மனும் தேரிமுக்க
பளிங்கு போல் அம்மனும் தேரினில் ஏறியே
பத்தினி வாற்றைப் பாருங்கடி.

கிருபையால் அடியாரைக் காக்கவென்று
சித்திரத் தேர்தனில் ஏறிவந்து
பெரும் பிழை செய்வோர்க்கு முத்தெறிந்து
பெருமாட்டி மாரி வாற்றைப்பார்.

நடுநிலை தவறாத பழையமன்று என்னும்
கிராம கோட்டு வீதியெங்கும்
உடுக்கோசை காவியம் முழங்கிட கண்ணியா
ஊர்வலம் கற்றி வாற்றைப் பார்.

கீத்தியாய் நாம் வாழ வேணுமென்று அம்மன்
கிருபையாய் ஆஸ்பத்திரி வீதிதன்னில்
தேரிலே அம்மனும் கொலு அமர்ந்து
தேசம் குளிர் வருவதைப் பார்.

கும்மியடித்து ஆட்டம் போட்டு இங்கு
அளகேச முதலியார் வீதிதனில்
தம்மை மறந்து மேனியை வருத்தியே
தேவாதி ஆடிவாற்றைப்பார்.

கூட்டம் கூட்டமாய் தேவாதி ஆடிட
கூடவே அடியாரும் சேர்ந்து ஆடிட
எட்டெட்ட சக்தியும் பேச்சியின் வீதியில்
ஏகாந்த நடைபோட்டு வாற்றைப்பார்.

கெங்கை அரட்டி சலம் தெளித்து
கற்பூரவாலத்தி தன்னையேந்தி
மங்களமாகவே பேச்சியின் ஆலயம்
சென்றங்கு மகிழ்வோடு பூசைகொண்டார்.

கேட்டிடும் அடியார்க்கு நல்வரம் வழங்கியே
சுப்பிரமணிய வீதி சென்று
உட்பொருள் உண்மை உலகறிய என்றும்
உத்தமி வாறுதைப் பாருங்கடி.

கொத்துக் கொத்தாய் பந்தல் போட்டு
வீதியெங்கும் நிறைகுடம் வைத்து
பத்தியாய் அடியார்கள் தெண்டனிட்டு
சக்தியை எதிர்கொண்டு அழைப்பதைப்பார்.

கோபியர் தோழியர் நடனமிட
கோபாலர் தங்கையர் கப்பலிலே
தாபித்த கும்பங்கள் தானுமேற்று
தக்கவழி நடந்து போவதைப்பார்.

கெளவிய பினிகள் மாற்றவென்று இங்கு
கண்ணன் சகோதரி மாரியம்மன்
பெளவியமாகவே ஊர்வீதி தன்னிலே
பாய்மரக் கப்பலில் செல்வதைப்பார்.

பரமனின் ஆலயம் சென்றடைந்து அம்மன்
பரவசமாகவே ஆழிப்பாடி
ஆரவாரமாய் ஆனந்தத் தாண்டவம்
ஆழிவாறுதைப் பாருங்கடி.

பார்வதி தேவி முத்துமாரியம்மன்
பரமனின் ஆலய பூசையேற்று
கர்ம வினைகள் தானகற்றி எங்கள்
காரணி வாறுதைப் பாருங்கடி.

பித்தனாம் சிவனாரின் வரங்கள் பெற்ற
முத்துமாரியும் இங்குவந்து
சித்துக்கள் காட்டி ஊர்வீதி தன்னிலே
சிறப்புடன் சீரோங்க வாறுதைப் பார்.

பீசாட்சர மந்திரம் ஓலிவிளங்க
எல்லை வீதி காவல் பண்ணி
வேசங்கள் பலநீக்கி வேதனைதான் போக்கி
வெற்றிக் கொடிநாட்டி வாறுதைப்பார்.

புனமீரேழும் காத்து நிற்கும் எங்கள்
பத்திரை மகமாரி கோயில் வந்து
கவனமாய் தடைகள் களைந்து போக்கியே
கண்மணி ஆலயம் செல்வதைப் பார்.

பூசை புனஷ்காரம் தானுமேற்று அம்மன்
பாவ புண்ணியம் தான் அறிந்து
நேசமாய் வழிபடும் அடியாரை நோக்கியே
தேவாதி வேசத்தில் வருவதைப் பார்.

பெற்றவள் மக்களின் குறைகளை நீக்க
பாசமாய் வரங்களை அள்ளி வழங்கியே
கற்றோரும் மற்றோரும் போற்றிட எங்கள்
காரணி வாறுதைப் பாருங்கடி.

பேசாமல் குறைகளை மனதிலே தாங்கியே
அழுகின்ற மக்களின் கண்ணிரைத் துடைத்து
குசகமாகவே நல்வரம் வழங்கியே
சுந்தரி காரணி ஆழ்வதைப்பார்.

பொற்பிரப்பங் கோலும் வெண்நீற்றுப் பையும்
பொக்கிடமாகவே கொண்டு வந்து
சற்றேனும் தளராது வழிபடும் அடியார்க்கு
சளைக்காது வரங்களைச் சொரிவதைப்பார்

போகாத பிணிகளை விலக்கியே ஆண்டிட
பொற்போடு மாரியும் வந்து நின்று
வாகாக வரங்களை வள்ளலாய் சொரிந்துமே
வடிவுள்ள பத்தினி வாறுதைப்பார்.

பெளவியமாகவே வரங்களை வழங்கிட்ட
செங்குந்த மகமாரி அன்னையரும்
செளாக்கியமாகவே அனைவரும் வாழ்ந்திட
செளாந்தரி நாயகி வருவதைப்பார்.

காத்தவராயன் கும்மி

நன்னே நன்னே நான் நன்னே
 நன்னா நான் நன்னே
 நானானே நானே நன்னே
 நன்னா நான் நன்னே

மாலை யொன்று கண்டுவந்தேன்
 மாதா கண்டுவந்தேன் - நானும்
 கலை யாடப் போகையிலே
 தாயே போகையிலே.

கண்டு வந்த நாள் முதலாய்
 தாயே நாள் முதலாய் - எனக்கு
 கண்ணுறக்கம் இல்லை அம்மா
 மாதா இல்லை அம்மா.

என்ன மாலை கண்டு வந்தாய்
 மகனே கண்டு வந்தாய் - நீயும்
 வண்ண மாலை பவள மாலை
 மகனே பவள மாலை.

முத்து மாலை தங்கமாலை
 மகனே தங்கமாலை - உனக்கு
 எத்தனை வேணுமாடா
 மகனே வேணுமாடா.

இந்த மாலை இல்லையம்மா
 மாதா இல்லையம்மா - அந்த
 ஆரியப்பூ மாலையல்லோ
 தாயே மாலையல்லோ.

ஆரியப்பூ மாலை என்றால்
 மகனே மாலை என்றால் - எனக்கு
 தெரியத்தான் சொல்லுமாடா
 மகனே சொல்லுமாடா.

வண்ணார நெல்லி மகள்
அம்மா நெல்லி மகள் - அவளை
கண்ணாரக் கண்டுவந்தேன்
தாயே கண்டுவந்தேன்.

அந்த ஆரியப்பு மாலை பெண்ணை
மகனே மாலை பெண்ணை - நீயும்
எந்த இடத்தில் கண்டு வந்தாய்
மகனே கண்டு வந்தாய்.

ஆற்றங்கரை ஓரத்திலே
அம்மா ஓரத்திலே - அவள்
காற்றாடி வரும் பொழுது
தாயே வரும் பொழுது.

மாகுப்பா கங்கையிலே
மாதா கங்கையிலே - அவள்
வீசிவிளையாடக் கண்டேன்
மாதா ஆடக் கண்டேன்.

கோதுப்பா மஞ்சல் கொண்டு
மாதா மஞ்சல் கொண்டு - அவள்
மேதினியில் தேய்க்கக் கண்டேன்
மாதா தேய்க்கக் கண்டேன்.

குளிக்கும் போது கண்டு வந்தேன்
தாயே கண்டு வந்தேன் - அவள்
பளிங்குபோல் ஜோலிக்கக் கண்டேன்
தாயே ஜோலிக்கக் கண்டேன்.

குடி கெடுத்த காரியண்டா
காத்தான் காரியண்டா - நம்
குடிவழிக்கும் ஆகாதடா
மகனே ஆகாதடா.

மாமன்மகள் தானிருக்க
மகனே தானிருக்க - அந்த
சோமன் பொன்னு வேணாமடா
காத்தான் வேணாமடா.

அழகியம்மான் மகளிருக்க
அரவான் மகளிருக்க - இந்த
அழகில்லா பெண் வேணாம்
அரவான் பெண் வேணாம்.

அழகியம்மான் மகளை நானும்
அம்மா மகளை நானும் - இங்கு
வாழ வைக்கச் சென்றேனன்றால்
தாயே சென்றேனன்றால்.

அய்குல பெண்ணை அம்மா
ஆச்சி பெண்ணை அம்மா - நானும்
நேயமாய் ஏற்றுக் கொண்டால்
தாயே ஏற்றுக் கொண்டால்.

அந்தபடும் நேரத்திலே
அம்மா நேரத்திலே - அவள்
மந்தைகளை தேடச் சொல்வாள்
மாதா தேடச் சொல்வாள்.

மாலை படும் நேரத்திலே
மாதா படும் நேரத்திலே - அவள்
மாடடைக்க போகச் சொல்வாள்
மாதா போகச் சொல்வாள்.

வீட்டையும் நேரத்திலே
தாயே நேரத்திலே - அவள்
ஆடடைக்க போகச் சொல்வாள்
ஆச்சி போகச் சொல்வாள்.

முட்டியிலே பாலெடுப்பாள்
தாயே பாலெடுப்பாள் - அவள்
கட்டித்தயிர் போடச்சொல்வாள்
தாயே போடச்சொல்வாள்.

சட்டியிலே தயிரெடுப்பாள்
தாயே தயிரெடுப்பாள் - அவள்
எட்டி நின்று மத்தடிப்பாள்
தாயே மத்தடிப்பாள்.

என் மருமகளை குறை கூற
அரவான் குறை கூற - நீயும்
என்னமாய்தான் துணிந்துவிட்டாய்
அரவான் துணிந்துவிட்டாய்.

குலம் விளங்க வேணுமென்றால்
காத்தான் வேணுமென்றால் - நம்
குலத்தொழிலை செய்ய வேண்டும்
காத்தான் செய்ய வேண்டும்.

வம்சமது செழித்து விட
மகனே செழித்து விட - நம்
வம்சத் தொழில் காக்க வேண்டும்
மகனே காக்க வேண்டும்.

ஆரியப்பு மாலை பெண்ணில்
அரவான் மாலை பெண்ணில் - நீயும்
அரிய தென்ன கண்டு விட்டாய்
அரவான் கண்டு விட்டாய்.

அப்புவின் அழகதனை
அம்மா அழகதனை - நானும்
அப்படியே கூறுகின்றேன்
அம்மா கூறுகின்றேன்.

நாவல் நல்ல பழத்திலேயும்
தாயே பழத்திலேயும் - அவள்
நல்லதொரு வான் கறுப்பி
அம்மா வான் கறுப்பி.

கச்சம் நல்ல மரத்திலேயும்
அம்மா மரத்திலேயும் - அவள்
காச்சதொரு செங்கறுப்பி
தாயே செங்கறுப்பி

கறுப்புத்தான் கஸ்தூரி
தாயே கஸ்தூரி - நீயும்
மறுப்புத்தான் சொல்லாதே
மாதா சொல்லாதே

கெண்டை நல்ல பெருத்தவள்ரா
மகனே பெருத்தவள்ரா - அது
நின்டழிக்கும் வேணாமடா
மகனே வேணாமடா

சங்கல் கொடி நெடுத்தவள்ரா
மகனே நெடுத்தவள்ரா - அது
பந்தங்களை அறுத்து விடும்
காத்தான் அறுத்து விடும்.

எப்படித்தான் குறை சொன்னாலும்
தாயே சொன்னாலும் - அது
தப்பாகத் தோணுதில்லை
தாயே தோணுதில்லை.

அங்கமெல்லாம் நொந்தாலும்
அம்மா நொந்தாலும் - அது
பங்கமாய் தெரியுதில்லை
தாயே தெரியுதில்லை.

பார்த்து வந்த தினம் முதலாய்
தாயே தினம் முதலாய் - எனக்கு
வார்த்தையொன்றும் வருகுதில்லை
தாயே வருகுதில்லை.

ஹடு கொண்ட உளத்தாலே
அம்மா உளத்தாலே - எனக்கு
படுத்துறங்க தோணுதில்லை
தாயே தோணுதில்லை.

கம்பளியில் படுத்தாலும்
தாயே படுத்தாலும் - அது
பம்பரம் போல் சுழலுதம்மா
மாதா சுழலுதம்மா.

கடவாயில் வைத்த சோஞு
தாயே வைத்த சோஞு - எனக்கு
உடம்பினிலே சேருதில்லை
அம்மா சேருதில்லை.

தாம்பூலம் தான் தரித்தாலும்
தாயே தரித்தாலும் - அது
செம்மையாய் சிவக்குதில்லை
மாதா சிவக்குதில்லை.

எந்த மொழி சொன்னாலும்
மகனே சொன்னாலும் - அந்த
ஆரிய மாலை பெண் வேண்டாமடா
அரவான் வேண்டாமடா.

நெல்லி மகளை நீ முடித்தால்
காத்தான் நீ முடித்தால் - உனக்கு
வல்வினைகள் தேடித் தரும்
காத்தான் தேடித் தரும்.

எந்தத் துன்பம் வந்தாலும்
அம்மா வந்தாலும் - எனக்கு
அந்த கயல் விழியாள் வேண்டுமெம்மா
ஆச்சி வேண்டுமெம்மா.

சிறை செய்து வருவதற்கு
தாயே வருவதற்கு - எனக்கு
நிறை மொழிகள் தாருமெம்மா
தாயே தாருமெம்மா.

கவர்ந்து வரச் செல்வதென்றால்
காத்தான் செல்வதென்றால் - நீயும்
காவல் பல கடக்க வேண்டும்
காத்தான் கடக்க வேண்டும்.

நாகமது காவல் செய்யும்
மகனே காவல் செய்யும் - அது
கோகரணப் படமெடுக்கும்
காத்தான் படமெடுக்கும்.

நல்லபாம்பு ஒளிந்திருக்கும்
மகனே ஒளிந்திருக்கும் - உன்னை
சொல்லாமல் தீண்டிவிடும்
மகனே தீண்டிவிடும்.

கட்டெறும்பு வடிவெடுத்து
 தாயே வடிவெடுத்து - அவள்
 கட்டிலிலே போயிருப்பேன்
 தாயே போயிருப்பேன்.

சிற்றெறும்பு வடிவெடுத்து
 தாயே வடிவெடுத்து - அவள்
 சிற்றிடையில் போயிருப்பேன்
 தாயே போயிருப்பேன்.

மாலை பெண்ணை சிறையெடுக்க
 மாதா சிறையெடுக்க - நீயும்
 தலை நிமிரந்து விடைதாரும்
 தாயே விடைதாரும்.

தாயாரின் சொல்லை மீறி
 காத்தான் சொல்லை மீறி - நீயும்
 மாய வார்த்தை பேசுகின்றாய்
 மகனே பேசுகின்றாய்.

இப்படித்தான் இருப்பாயென்று
 அரவான் இருப்பாயென்று - எனக்கு
 அப்போதே தெரிந்திருந்தால்
 அரவான் தெரிந்திருந்தால்.

கொடி புதைத்த மூலையிலே
 காத்தான் மூலையிலே - உன்னை
 மடி தள்ளிப் புதைத்திருப்பேன்
 மகனே புதைத்திருப்பேன்.

என்ன சொல்லித் திட்டனாலும்
 அம்மா திட்டனாலும் - என்னை
 மன்னித்து விடைதாரும்
 மாதா விடைதாரும்.

உன்மைதனைக் கூறிவிட்டேன்
 அரவான் கூறிவிட்டேன் - அதை
 பண்புடனே நீ ஏற்கவில்லை
 மகனே ஏற்கவில்லை.

நடப்பதெல்லாம் விதியின்பயன்
 காத்தான் விதியின்பயன் - நீயும்
 இடர்களின்றி சென்றுவா
 அரவான் சென்றுவா.

கடவுள் துணை உனக்குண்டு
 காத்தான் உனக்குண்டு - அந்த
 மடமயிலை கவர்ந்து வாரும்
 மகனே கவர்ந்து வாரும்.

படித்தோரும் வாழியவே
 பாடினோரும் வாழியவே - இங்கு
 கூடினோரும் வாழியவே
 குவலயமும் தான்வாழியவே.

ஏடுகளும் வாழியவே
 எழுத்தாணிகளும் வாழியவே - இந்த
 நாடுகளும் வாழியவே
 நகரங்களுந் தான்வாழியவே.

மாரியம்மனும் வாழியவே
 காத்தானும் தான் வாழியவே - இந்த
 மண்ணுளோர் தான் வாழியவே
 இங்கு அனைவரும் வாழியவே.

திருநீலகண்டர் காவடி

அன்னையின் காவலனாய் வந்துதித்த
 ஆரையூர் வாழ் திருநீலகண்டரின் மேல்
 அன்புடனே காவடிச் சிந்ததனைப் பாட
 அகத்தினிலே குடியிருந்து வாழ்த்தும் தேவி
 அன்னையாம் மகமாரி வாணி சக்தி
 அருகிருந்து நடத்தும் குரு தேவனாரும்
 இன்பமுடன் வந்தெனது நாவில் நின்று
 ஈஸ்வரனார் புத்திரனே அருள் செய்வாயே.

ஈண்டாண்டு காலமாய் ஆரையூரில்
 அன்னையின் அருகினிலே குடியிருந்து
 அண்டி வரும் அடியாரின் துயரைப்போக்கி
 ஆதரவும் அருளி அருளும் தந்து
 மண்டலத்தோர் போற்றவே மாளிலத்தில்
 மகிழமைதனை விளங்கிடவே ஒளிரச் செய்யும்
 குண்டலங்கள் அணிந்த திருநீலகண்டர் அப்பா
 குறைதீர வந்தெமக்கு அருள் செய்வாயே.

இத்தரையில் மாணிடர்கள் பட்ட துங்பம்
 இயம்பிடவே வார்த்தைகள் தானும் இல்லை
 புத்திகெட்டு புலன்கெட்டு அறிவும் சோர்ந்து
 புலம்பலுடன் வாழ்ந்து வரும் மக்கள்தனை
 காத்திடவே வம்மி மர நிழலின் மீது
 கணபதியாய் கோயில் கொண்டு எழுந்ததேவே
 சுத்தியுடன் உன்னைப் போற்றி வணங்குகின்றோம்
 சுகமதனை தந்து எமக்கு அருள் செய்வாயே.

ஈசன் உமைபாலகரே ஓடி வா வா
 உத்தமரே அருட்புனலே பறந்து வா வா
 கேசவரின் மருகோனே தேடி வா வா
 கேண்மையுடன் உமைத் துதிக்க அருளும் தா தா
 வாசமுள்ள மலர்களையே பரந்து வா வா
 வட்டமிட்டு பாருலகும் குற்றி வா வா
 தேசத்தார் உனைத் துதிக்க ஓடி வந்து
 திருநீலகண்டர் ஜயா அருள் செய்வாயே.

உன்மையதாய் தொண்டு செய்யும் அடியார் கூட்டம்
 உறக்கமின்றி பணிகளை செய்து நிற்க
 பண்டுடனே பணிந்து நின்று தொழுதிடுவோர்க்கு
 பகைமை குறைதீர அருளும் வேண்ட
 கண்டங்கள் தனை அகற்றி காத்து நின்று
 கவலைகளை மாற்றிடவே ஓடி வந்து
 விண்கண்ட தெய்வமதாய் விளங்கி நிற்கும்
 திருநீலகண்டர் ஜயா அருள் செய்வாயே.

ஊராரும் மற்றாரும் வணங்கி ஏற்ற
 உறைகின்ற இடமாகி ஆரையூரின்
 பார்புகழ கோவில் கொண்டு ஆட்சி செய்ய
 பக்தி நெறி பரவி ஓங்க அருளும் பெருக

சீராக பலவளமும் பெற்று வாழும்
 சிறப்புடைய செங்குந்தர் வீதி தண்ணில்
 கார் முகிலான் மருகோனே கணபதியே
 திருநீலகண்டர் ஜயா அருள் செய்வாயே.

எத்திசையும் உனது புகழ் பரவியோங்க
 ஏகாந்த ஒளியாகி பரவி நின்று
 பத்து கடல் குழ கிழக்கதனில்
 கண்கண்ட தெய்வமாய் காட்சிதரும்
 வித்தகியாம் மாரிமகன் கண்டனாக
 விளங்கு முதல் ஆணைமுகத்தோனே நீயும்
 புத்தி தரும் சித்தனே புலம்புகின்றோம்
 திருநீலகண்டர் ஜயா அருள் செய்வாயே.

ஏறுமயில் வாகனனின் சகோதரரே
 ஏழைகளின் துயர்களைய உம்மை நாளும்
 வீறுகொண்டு நடை போட்டு வணங்கியேற்கும்
 பக்தரெல்லாம் பதறி அழ பக்தி ஒங்க
 மறுமலர்ச்சி பெற்றிடவே வரத்தை நல்கி
 மக்கள் மனை துலங்கிடவே அருளைச் செய்யும்
 பார்வத்தில் பூசை கொள்ளும் மாரித்தாய் மகனே
 திருநீலகண்டர் ஜயா அருள் செய்வாயே.

ஜங்கரனே ஆணைமுகத்தோனே ஜயா
 ஜயமிட்டு அடைக்கலமும் தருவாய் அப்பா
 பங்கமில்லா வாழ்வதனை வேண்டி நிற்கும்
 பண்புடைய மாந்தரெல்லாம் உனதுடியை நாட
 தங்குதடை எதுவுமின்றி வரத்தை நல்கி
 தக்கதொரு தருணமதில் வந்து காக்கும்
 சங்கரனார் உமைமைந்தா சத்தியத்தோனே
 திருநீலகண்டர் ஜயா அருள் செய்வாயே.

ஒந்றை மருப்புடைய வித்தகனே ஜயா வா வா
 ஒரு நொடியில் துயர் களையும் நாயகனே வா வா
 கற்றைச் சடையுடைய காரணரே வா வா
 கருணை மழை பொழிந்து நிதம் அருள வா வா
 பற்றுடைய பானை வயிற்றோனே வா வா
 பட்சமுடன் பக்தர் குறை தீக்க வா வா
 உற்ற துணை நீயிருந்து உவந்து நாளும்
 திருநீலகண்டர் ஜயா அருள் செய்வாயே.

மாரியம்மன் காவடிச் சிந்து

சத்தியத்தின் நாயகியாய் துலங்கி நின்று
 சிவனிடத்தில் முத்து வரம் பெற்ற சக்தி
 இத்தரையில் மாந்தரெமை வாழுவைக்கும்
 ஈஸ்வரியாம் மகமாரி அன்னை மேலே
 பக்தியுடன் அடியேன் யான் சிந்து பாட
 பார்வதியின் மைந்தனே திருநீல கண்டா
 சித்திதனை எக்கு நல்கி நாவில் நின்று
 குருவருளும் திருவருளும் அருள் செய்தாயே

சாகரத்தின் ஆழமும் யான் அறியேனம்மா
 சாலோக சாருப சாட்சியமும் யானறியேன்
 இகத்தினிலே உன்புகழை அறியேனம்மா
 இருளினிலே விளக்கின்றி வாழுகின்றேன்
 புகழ்ச்சியிலே மயங்கி யான் வீழ்ந்து விட்டேன்
 புத்தியுமே நிலைதடுமாறிப் போகுதம்மா
 இகழ்ச்சியுடன் எனை மாந்தர் தள்ளு முன்னே
 இறைவனின் தேவியரே அருள் செய்தாயே

சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை துதிக்க வேண்டி
 சிலைவடித்து சீர்செய்து குப்பம் வைத்து
 பறுவம் வரை பூசையுடன் தொண்டும் செய்து
 பக்தியுடன் உனை வேண்டித் துதித்து நிற்க
 வறுமையது எனை வாட்டி வதைக்கவே தான்
 வருந்தியுனை அழைக்கின்றேன் தாயேயம்மா
 சிறுமையது பாராமல் சிறுவன் என்மேல்
 சினம் தணிந்து சீதேவி அருள் செய்தாயே

சீகெட்டு நிலை கெட்டு வாழுகின்றேன்
 சிகரத்தின் உச்சியில் துரும்பதானேன்
 காவமுடன் கலைகெட்டு கருவும் கெட்டு
 கருகிய சருகது போல் சோர்ந்து போனேன்
 தீக்க மின்றி நிலையற்ற இன்பம் கண்டு
 மகிழ்வுடன் இருப்பதாகக் கணவு கண்டேன்
 சர்மமதை நோய் வாட்டி வதைக்கும் முன்னே
 சக்தி மகமாரியரே அருள் செய்தாயே

கழுவுதம்மா எனது மனம் தலையும் தானே
 சுற்றுதம்மா உலகமதில் வாழும் போதே
 மழலைகளும் எனைத்தள்ளிச் சென்றுவிட்டார்
 மனைவியாரும் எனை இகழ்ந்து பேசுகின்றார்
 குழவுள்ள உறவினரும் முகம் சுளிக்க
 சுற்றுமது எனைப்பார்த்து நகைகின்றார்கள்
 ஏனானமாய் நான் வாழ்ந்து வாரா வண்ணம்
 ஏந்திமையே எனக்கு வந்து அருள் செய்தாயே

குழுதம்மா குள்ளநாரிக் கூட்டம் என்னை
 குழ்ச்சியினால் படுகூழியில் தள்ளுதற்கே
 பாழும் கிணற்றினில் அகப்பட்ட அரிமாவைப் போலே
 பதறுகின்றேன் கதறுகின்றேன் பரிதவிக்கின்றேன்
 நாளுமெனை வாட்டுதம்மா வஞ்சலையின் துயரமெல்லாம்
 நான் அதனால் நலிகின்றேன் நடுங்குகின்றேன்
 கோளும் பகையும் கொடுங்கோலர் கூற்றுக்களும்
 நாளும் எமைச் குழாமல் அருள் செய்தாயே

செப்புமொழி கேளாத செவிடனைப் போலும்
 செகத்தினிலே வாழுகின்ற குநுடனைப் போலும்
 தப்புமொழி பேசுகின்ற முடவனைப் போலும்
 தரணியிலே தவிக்கின்ற ஊமையைப் போலும்
 வெப்புடனே வருந்துகின்ற பாவியைப் போலும்
 வெதுப்புடனே குழுகின்ற அக்கினியைப் போலுமானேன்
 இப்புவியில் நலமுற்று பலமுற்று வாழுதற்கு
 இகபரத்தின் சக்தியரே அருள் செய்தாயே.

சேரும் இடம் அறியாமல் சேர்ந்து கொண்டேன்
 செய்ந்தன்றி மறந்தோரூடன் உறவு கொண்டேன்
 ஒருதவி இல்லாமல் புவியில் வாழ்ந்தேன்
 ஒடிந்து உளம் வெம்பித் தவித்து இருந்தேன்
 சீரும் திருவும் அருளும் மறந்து நின்றேன்
 சினம் கொண்ட சிங்கமது போலுமானேன்
 கருகுமுடல் கைகால்கள் சோர்ந்து போகுமுன்னே
 கருணை முத்து மாரியரே அருள் செய்தாயே.

சையெனவே மனமக்கள் இகழ வாழ்ந்தேன்

செகத்தினிலே பெரியோரை நின்தை செய்தேன்
கயல்விழியாள் மையல்தனில் சிக்கிக்கொண்டேன்

குரு தாம் தந்தை சொற்கேளா பாவியானேன்
வயலிலே நெற்கதிரில் தோன்றும் பதருமானேன்

வரும் பிழைகள் தனையறியா மூடனானேன்
ததயலே சிவப்பிடத்தில் முத்து வரம் பெற்ற

தனிர் விழியே முத்து மகமாரியே அருள் செய்தாயே.

சொல்லவொன்னா துயரம் மனதில் தாங்கி

சோகமே வடிவாக ஓடி வந்தேன்
கல்லாத மூடனைப்போல் கவலையோடு

கனம் மிகுந்த வேதனையில் தேடி வந்தேன்
வல்லமைகள் தனையிழந்து வாழின்றேன்

வரம் வேண்டி உனதடியை நாடி வந்தேன்
நல்ல முத்து மாரியிரே புவியில் வாழு

நலமுடனே வந்தெனக்கு அருள் செய்தாயே.

சோஷுடனே அலையில் அகப்பட்ட துரும்புமானேன்

சோதனைகள் பல வந்து கலங்கி விட்டேன்
கார்முகில் காற்றினில் அகப்பட்ட கப்பலானேன்

கரைகாணா ஆழியிலே படகுமானேன்
சீர் கொண்டு உனதடியைத் தேடிவாறேன்

சினம் தனிந்து அடியேன பாரும்மா
தேரேறிமுத்து வரம் அளிக்கும் தேவி

தேசமுத்து மாரியம்மா அருள் செய்தாயே.

சௌக்கியமாய் நாம் வாழ அருளும் தந்து

சுந்தரியே கருணைமழை பொழிந்து நாளும்
மௌனமாய் நாம் செய்த பாவமெல்லாம்

மனந்திருந்தி வாழ்வதற்கு தேடிவந்தோம்
பெளவியமாய் உனை வேண்டி துதித்துநின்றோம்

பராசக்தி எமை நோக்கி பாராதிருப்பதேனோ
கெளவிய பிள்ளைகளெல்லாம் தொலைந்து நாளும்

கவலையற்று வாழ்ந்திருக்க அருள் செய்தாயே.

கீழ்வரும் பாடல்கள் பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளிலும்
புத்தகங்களிலும் இருந்து பிரதி செய்யப்பட்டவை.

ஸ்ரீ மகமாரியம்மன் காவியம்

சின்னக் காவியம்

தாப்பு

அமிர்தபரி பூரணி நளின விழி காரணி
அன்னபரி பூரணி சொரண மருள் பாகரி
திமிர்ததிமி திமிதியென நடனமிடு மகமாரி
தேவர் தொழு தேவிதன் தாளினை வழுத்த
குமிர்தநால் வாயுமத் தகழு மிரு புயமும்
குடவயிறு நுதல் விழியு முடையமர் பழகும்
திமிர்தமா மும்மதத் தெந்துகர முடைய தொரு
தொந்திவயி றன்சரண மென்று நற்றுணையே.

துணையான கன்னனுார் மகமாரி யம்மைதாள்
தொழுதவர்க் கருள் கொடுத் தினிதுகந் தருளி
இணையான தெய்வங்கள் புவி மீதி லுண்டோ
உன் கிருபை தந்து நீ எங்கள் நோய் தீப்பாய்
கணையாழி கையிற் றரித்தவன் தங்கையே
காவலா யிருமென்று காத்தானையீன்றாய்
துணையாக வந்துமே அபயமே தருவாய்
சோதியே யாதியே மகமாரி யம்மனே

மகமாரி யென்றுனை நினைப்பவர் தமக்கு
வாத மொடு பித்தம் சிலேற்பனங் கண்ணோய்
பகைதோடி மான தொரு நோய் கிரக தீவினைகள்
பாடுபட் போடு முன் நாமங்கள் சொன்னால்
அகமகிழ்ந் தஞ்சலென் றருள் கிருபை புரிவாய்
அனலெலுங் கனல் தணித் தாள நினையம்மா
சகல கலை வல்லியே கன்னனுார் வந்த
சத்தியே சித்தியே கமலா சனத்தியே

கமலமுக மழகொழுகு தெரிவையுமை யவனும் நீ
கலை தமிழ் தெரிந்தொழுகு மரகர சிவாயம் நீ
அமலபர மேஸ்வரி விலக்கிரு பாகரி

அரலோக பரலோக ஆனந்த ரூபி நீ
கனகமக மேருதனை வில்லாய் வளைத்த நீ
காமனோடு தக்கன் சிரந்தனை யொடித்த நீ
அனவரத முன் கிருபை தந்துரட் சிப்பாய்
அதிகவர முடையதொரு மகமாரியம்மனே

அதிக வரமுடையதொரு தவசது புரிந்தாய்
அத்தனார் கிருபைதந் தகமிக மகிழ்ந்தாய்
மதிவுதன முடையதொரு மங்கைநீ யருளௌன்
மாமறையின் முத்துவகை தாவென வுரைக்க
நதியரவு பிறைகூடு நாதனவ னருள
நன்னுதலு மோரொன்று சோதிக்க எண்ணி
சதுரமொளிர் கனல்தனித் ததிகவர மேபெற்ற
சத்தியே கன்னனுார் மகமாரி யம்மனே

கன்னனுார் வந்தநீ கம்பையில் வளர்ந்த நீ
கரகம தெடுத்தநீ குளையது பிடித்தநீ
முன்னமே வந்தநீ முப்பு மெரித்தநீ
மூவர்தொழு மூர்த்திநீ முவலகை யாண்டநீ
பன்னுமறை வேதமநீ புன்னை நீழல் வந்தநீ
பங்கையன் தேவிநீ பகரளந் தவனுநீ
அன்னையே மின்னையே எமையான வந்த
ஆதியே சோதியே அகிலநாரணியே

நாரணி நால் வருண சாதனக் காலால்
நவரதன நால்வேத நல்லிரத மீந்து
பூரணம தான பொற் கும்பமது வைத்து
பூவையர்கள் மலர் சொரிந் தேகவரி விச
வாரணத் தேவர்வலு வீரர் புடை குழ
வாசகி தன்னை வட மாகவே பூட்டி
காரணம தான பொற் றேர்மீதி லேறிவரு
கன்னனு ராச்சிகா மாட்சி யானவளே

ஆச்சி நீ யபிராமி யாகவந் தாயே
 ஜூயனொடு பரிகலஞ் சூழவந்தாயே
 பேச்சி நீ பெருமா ஞடன் பிறந் தாயே
 பேரான மீனாட்சி யாக வந் தாயே
 காட்சிதந் தேசேரி காக்கவந் தாயே
 கனல் தணித் தினிததிக வரமளித் தாயே
 வாட்சி சடைச்சியென வந்த வளு நீயே
 வடிவான ஆயிரங் கண்ணியானவளே

ஆயிரங் கண்ணி நீ அகில முழு தானும் நீ
 அட்சரம தான் நீ அக்கினி தணித்த நீ
 வேயறான் புயத்தி நீ வேத முத லான் நீ
 வேதாந்த ரூபிந் வேதனை தணித்த நீ
 காடுகள லாச்சிநீ காமன் சிலைச்சி நீ
 கச்சணி முலைச்சிநீ காரண நிறத்திநீ
 தாயும்நீ தந்தெநீ தந்திமுக ணைப்பெற்ற
 தையலே மகமாரி யானமா தரியே

மாதரி புரந்தரி வரந்தரு குமாரி
 மாசறுவி லாதமதி போலழகி னாளே
 ஆதுரிய னாதரவி லாலொருவ ருண்டோ
 ஆருதவி சேயதனை யாளநினை யம்மா
 பாதரி தரித்தபர நாதருட னாடும்
 பாதமல ரேதுணை பாராபர பவானி
 நாதரி நடம்புரி நலம்புரி வராகி
 நரலோக பரலோக நாரியம் பிகையே

அம்மைநீ அமிர்தத்தி ஸ்ரீநுதித் தாயே
 அழகான அலரிமல ராகவந் தாயே
 செம்மைநீ தேசியின் கனியுகந் தாயே
 செலவந்தி மலர்மீது சேர்ந்திருந்தாயே
 எம்மலையி னரசன்மக ளாகவந் தாயே
 எழிலான எக்கிழம் தனில்வளர்ந் தாயே
 உண்மையா யக்கினி தனிலுதித்தாயே
 உலகுதனி லதிகவர மருஞு நாயகியே

உலகுதனில் மகமாரி யாயவதறித்து
 ஒதரிய முத்துவகை தானதை யுகந்து
 நலமான வீச்ருக்கே முத்தெறிந்து
 நாரியுமை யாய்வந்து நற்கிருபை செய்து
 கண்ஸெறியு மாரியுரு வாகியே வந்து
 காத்தானை நலமகவ தாகவே யீன்றாய்
 நலமான தொட்டிய னிடமாக வந்த
 நாதனார் நாரணன் தங்கையா னவளே

நாதனார் நான்முகன் கட்டளையிருந்தாலும்
 நாடுமோ வனையன்றி நம்பின பேர்க்கு
 வேதனைகள் வருகுமோ நோய்பிணிக னணுகுமோ
 வேறுமொரு துட்டப் பசாகவினை வருகுமோ
 பாதமே கதியன்று நம்பின பேர்க்கு
 பயமுண்டோ செத்த பின்முயிர் கொளாதோ
 நீதியோ வுன்னை நினைப்பவர்க் கிடறுவர
 நீதியோ சோதியே காத்தவராசனே

காத்து நீ சேரியனல் மாற்றவந் தாயே
 கட்டாரி சொட்டையம் கையம்பு சவளம்
 மாத்திரைக் கோலுடன் சாற்றுபரி வட்டம்
 மத்தள முடுக்கை தவில் மிக்கவிரு தூத
 நாற்றிசைக ளைக்கணுங் கீத்திலொலிபாட
 நான் மறைக ளோதவெண் சாமரை யிரட்ட
 போற்றி செய் தேபுஷ்ப மாரிமழை பொழியவரு
 பூலோக ராசனே ஈஸ்பரி பாலனே.

வாழி

சுசனுடன் நாலுமறை வேதனருள் வாழி
 இந்துமதி யொத்தமுகு ஈசுபரி வாழி
 வீசுபுகழ் பெறுசைவ சமயநெறி வாழி
 விளை செந்நெல் மழைபெய்து நீடுழி வாழி
 வாசமுள நாடுநெகர் எங்கணும் வாழி
 வரிசைபெறு மனுமக்கள் மன்னர்குலம் வாழி
 ஆகதமிழ் குற்றம் பொறுத்து நிதம் வாழி
 அமிர் தபரி பூரணி வாழி வாழியவே.

மங்களாம்

அரியுமர னும்பரையு மென்றுமங் களமே
 அரசர்செங் கோல்நிதம் தழைக்கமங் களமே
 தெரிவையுமை பெயர்க்கறு சமயமங் களமே
 செந்நெல் பயிர் மழைபெய்து செழிக்கமங் களமே
 உரைசெய்த தமிழ்மாலை ஒதுமங்களமே
 உலகிலுள நோய்பிணிக ளகலமங் களமே
 பரைவைகுழ் புவியிலருள் மேவுபரை யான
 பகர்முத்து மாரிபதம் நாளுமங் களமே.

வைரவ சுவாமி காவியம்

திருமருவு பரனுதவு மாதிவைரவர் மீது
 செந்தமிழ் தெரிந்து நந்காவிய மியற்ற
 கருமருவு கரட தட கரிமுகனே உனது
 கருணை பொற்பாத கமலம் பணிந்திடவே
 மருமருவும் அரியயனும் மாலின் மருகோனும்
 வால சரஸ்வதியு மென் மனதினிலிருக்க
 அருமருவு வடுகவெனும் ஒரு கடவுளைத் தினமும்
 அடியேனன் மனதிலொரு நாளுமறவேனே.

மறவாமல் வருதில்லை மன்றுள் நடமாட
 வருகடவுளைன வந்துதித்த நீயலவோ
 குறமாது தனைமேவு குகனோடு பொரு குரன்
 குகணானும் மயிலேறு குமரவேளலவோ
 திறமாக வருகாளி திரிகுலி என நாடு
 சிவனார் தன் மகனாக வருகை நீயலவோ
 இறவாத முனிவோர்கள் திறமேவு கயிலாயர்
 இயலாளி லுறையீசர் புகழோதுவோமே.

ஒதுவோங்கார முக்கோண சந்கோண
 ஒளியாகி வெளியாகி உருவாகி நின்றே
 மாதுகுந்தர காளியுட நடனமாட
 வருகடவுளைன வந்துதித்த நீயலவோ
 பாதுகாத்துலக மதிலெங்கும் பரந்து
 பல பேரிடும் பூசை வேள்விகளுக்கந்து
 காதலிடு குண்டலமனிந்துலகையானும்
 கருணைதரு கயிலைமலை வயிரவரு நீயே.

நீயே நீங்காசனத்தே யிருந்தாயே
 நீங்காம் வுந்தனது கிருபை வைத்தாயே
 நீயே இவ்வீரேழு புவனமு நடுங்க
 நின்றுதான் முப்புர மதைத் தகனமாக்கி
 நீயேதன்றுணை யெரித்தவனுமாகி
 நிலையான தேவரைக் காத்தவனுமாகி
 நீயே வெண்ணீற்றிந்தே சுடலை தன்னில்
 நின்றாடு நித்தனே நிலவு புனைவோனே.

நிலவுபுனை பரவு சடையோனுருவதாகி
 நிருமான வயிரவ சொருப மென வந்து
 அலகு சூலாயுத கபாலமு மெடுத்த
 ஆதிவைரவ தேவராமென வதித்த
 குலவுகமழ் தேன் கொன்றை வெள்ளிலை அடைக்காய்
 குங்குமத் தீபமொடு செங்கள்ளீர் மலரும்
 இலகு பன்னீர் சந்தனம் கஸ்தாரி கற்பூரம்
 இளநீருடன் மடைகளேற்று கந்தவனே.

ஏற்று நீயே அட்ட வயிரவருமாகி
 எத்திசைகளும் பூசை வேள்விகளுக்கந்து
 பாத்து நீயுலகமதி லெங்கும் பரந்து
 பல பல விதங்களோடு வாகியுலகம்
 காத்துமே கங்காள ரூபமதனோடு
 கருணையுட னாற்றெட்டு வைரவருமாகி
 வேற்றுருவ தாகியே வந்தேழு கன்னியரை
 வேட்டகம் வரகமுறு ப்ரம்மவயிரவனே.

வயிரவ சொருப மென வந்த தற்பானு நீ
 வாகாக வேள்விகளுக்கந்து நிறைவனு நீ
 வயிரவ வனத்தில் வரு பூதப் பசாக்களை
 வலு சூல வேல்விட் டெரித்தவனு நீயே
 பயிரவி உடன் சமையாகி நின்றவனு நீ
 பரிவினுடனே பூசை வேள்விகளுக்கந்த நீ
 உயிரு முடலும் பொருளுமாகி நின்றவனு நீ
 உத்தண்ட ஆதிபொருளாதி வயிரவனே.

ஆதிநீ எங்களை யிரட்சிக்க வந்த நீ
 அண்டரஸ்டாங்களு மடுக்காக நின்ற நீ
 சோதி நீ சுடரூளிய தான் கடவுள் நீ
 துட்ட வயிரவர் கோடி சூள வருபவனு நீ
 நீதியட னுந்தனை நினைப்பவர் தமக்கு
 நிற்கு தலைனை யட்ட திக்கிலு மகற்றி
 ஊதிபம தான் தொரு கண் கண்ட தெய்வ நீ
 உபாய முடனே வந்து நிற்பவனு நீயே.

உபாயமது செய்தவற் காக வந்தாயே
 உண்டென்றவற்குதவியாக நின்றாயே
 சிவாயறீங்கார ஓங்காரத் துதித்த
 சித்தியே முத்தியே சிம்ம வாகனனே
 நமாயமெனு மட்சரதமாகி நின்றவனே
 நான்மறைகள் தான்புகழ நடுவான தேவே
 அபாயறீங்கார ஓங்காரத் துதித்த
 ஆதியே மெய்ப்பொருளதான வயிரவனே.

பொருளான ஆதி சங்கரா சிவாய நம
 போகாத பிணிகள்பல தீப்பாய் சிவாய நம
 அருளாகி எங்கணு முறைத்தாய் சிவாய நம
 அங்பருக் கன்பனாய் ஆனாய் சிவாய நம
 இருளான ரெத்த வயிரவரே சிவாய நம
 சரேமு புவனமு மளித்தாய் சிவாய நம
 மருளான உன்மத்த மானாய் சிவாய நம
 மண்டலத்தோர் புகழ நின்ற நாயகமே.

நாயகமானதோர் நாதா நமோ நமோ
 ஞமலி வாகன முகந்தாய் நமோ நமோ
 தாயான ஆதி சங்கரா நமோ நமோ
 சகலகல உயிர்களும் ஆனாய் நமோ நமோ
 பாய் பரிக்கள் தனை இடறிவருவாய் நமோ நமோ
 பாருலகில் அதிக தேவதையே நமோ நமோ
 சேய் பிழைகள் நீ பொறுப்பாயே நமோ நமோ
 தீதாந்த வொளியாகி நின்ற வயிரவனே.

தீதாந்த தெய்வமென்றுன்னையே நம்பினேன்
 தீவினெகளனுகாம லுந்தனருள் செய்வாய்
 நாதாந்த வொளியாகி நின்ற வயிரவனே
 நற்பதியிலுற்பத்தியான நாயகனே
 வேதாந்த மறைகளுக் கெட்டாத திருவே
 விண்ணேர்கள் புகழுவரு மெய்யான குருவே
 தாதாம் திமித்தமி யென நடனமாடும்
 தரணியில் உனது பொற்பாதமது துணையே.

உனது புகழ் புவி மீதில் ஒதுவோர் வாழி
 உத் தண்டரணவீர் பத்திரரும் வாழி
 நமது கடகரீமுகவர் பாதமலர் வாழி
 நான் மறைகளென்றுமே புகல்வோரும் வாழி
 நிமலனுமை வாழி பல நீதி முறை வாழி
 நெடுமாலும் வாழி குமரேசனயில் வாழி
 கமலசரஸ்வதி கல்வி மாதவளும் வாழி
 காசினியில் மனை மக்கள்வாழி வாழியவே.

அம்மன் வாழ்த்துப்பாடல்கள்

திருவிலும் திருவான திரவியக்கடலே
 தேனிலும் தெளிவான தெள்ளமுது மானே
 மருவிலும் மருவான கல்தூரி மணமே
 மணியிலும் தெளிவான மாணிக்க மணியே
 உருவிலும் திருவான ஓவியத் திருவே
 ஓங்கார முழுமுதல் பொருளான ஒளியே
 சரிகிலும் தளிரான சத்தியத் திருவே
 தாபரித்தெமையாளும் மாரியென் தாயே.

சத்தியே தாயே முறையோ முறையோ
 சாமுண்டி சங்கரி முறையோ முறையோ
 பக்தி வளர் உள்ளம் வளர்தாய் முறையோ முறையோ
 பரமசிவன் பாரில் முறையோ முறையோ
 சித்திதரு முத்தே முறையோ முறையோ
 சீமாயி மாதங்கி முறையோ முறையோ
 எத்திசையும் புகழோங்கும் ஆரையுர்ப் பதியதனில்
 ஏகமா தாயே முறையோ முறையோ.

அடியவர்கள் உனைக்கண்டு மகிழ்ந்ததுதான் பொய்யோ

காடு செடி முள்ளேறி காத்ததுதான் பொய்யோ

தோகையே ஒங்காரம் ஏற்றது நீ பொய்யோ

அடியவரின் துவ்த்டர்தண்ணை அழித்ததுவும் பொய்யோ
அம்மை நீ ஆலமர நிழவில் அமர்ந்ததுவும் பொய்யோ

ஆண்டில் ஒரு நற்புசை கொண்டதுவும் பொய்யோ
கண்மனியாய் எமைக் காத்ததுவும் பொய்யோ

உண்மயதாய் ஆரைஊர் பதியதனை காத்திடுவாய் தாயே.

ஓங்கார வல்லியே உனைக்கே அடைக்கலம்

உத்தன சண்டே உனக்கே அடைக்கலம்
பாங்குயர் தாயே உனக்கே அடைக்கலம்

பார்வதி தேவி உனக்கே அடைக்கலம்
நீங்காத பச்சை நிறத்தி உனக்கே அடைக்கலம்
நித்தம் அடியார் துயர் தீர்பாய் உனக்கே அடைக்கலம்
தாங்கி எமையானும் ஆரையூர் பதிலுறை
தாயான மகமாரி அன்னையே அடைக்கலம்.

பெற்றவளே தாயே கோபம் தணிந்தருளுமம்மா

பேசுபொற் கிளியாளே கோபம் தணிந்தருளுமம்மா
நற்றவளே அழுதே கோபம் தணிந்தருளுமம்மா

நவரத்தின மணியாளே கோபம் தணிந்தருளுமம்மா
இற்றறையில் தாயே கோபம் தணிந்தருளுமம்மா
கற்றோர்கள் வாழுவே கோபம் தணிந்தருளுமம்மா
மாரி மாதங்கி கோபம் தணிந்தருளுமம்மா
நற்றோகள் வாழுவே கோபம் தணிந்தருளுமம்மா

வருமனது செய்த பிழை மனதுமறியாது

மலர்விழியில் உள்ள பிழை நுதலுமறியாது
கரமதனில் உற்ற பிழை கரமுமறியாது

கருகுமுடல் செய்த பிழை உடலுமறியாது
உரிய பிழை செய்ததனை பொறுத்து மனதன்பாய்
உண்மையுடன் நற்கிருபை தந்துதவி புரிவீ
பாரிலுயர் தெய்வமென வந்தவதறித்த உம்மை
பாதமதில் கதியென்று பணிந்துதான் நின்றோம்.

அருள் பொழியும் திருவடியார் நிதம் இனிது வாழி
 அகிலமுழுதாளுமா சக்தியும் வாழி
 திருகொழியும் நிறைகழனி திருவளம் வாழி
 சிவமேவ திருந்து நன்னெறியும் வாழி
 உருபொழியும் மந்திர வழிமுறைகள் வாழி
 உண்மைசெறி மட்டுநகர் தேசம் நிதம் வாழி
 கருபொழியும் ஆரையூர் பதியதவில் மேவும்
 மகமாரி சத்தியரும் நிறைவாக வாழி.

சீர் வாழி முறை வாழி சிவமதம் வாழி
 செப்பரிய திருமுறை திருவடிகள் வாழி
 ஊர் வாழி நதி வாழி உற்றதவும் வாழி
 உலகு நெறி நீதிமுறை நிதம் இனிது வாழி
 பார் வாழி பண்புசெறி அடியார்கள் வாழி
 பக்குவமதான மெய்தவயோகம் வாழி
 கார் வாழி சென்னல் கழுனி மிக வாழி
 திருநீலகண்ட பிள்ளையார் வாழ வாழி.

சக்தி திருநெறிகள் உயர் தாரணியில் வாழி
 சகலமத அன்படியார் நிததமும் வாழி
 பத்திமைப் பண்புள்ளோர் பண்போடு வாழி
 பரவுமே பத்திநெறி பாரெல்லாம் வாழி
 சக்திமிகு வீர குலம் தக்கமைப்பூ வாழி
 தமிழ்தம் தலைவிதிகள் மாறிநிதம் வாழி
 அக்கரம் அனிந்த சிவன் தான்தோன்றி யப்பரும்
 அம்மை மகமாரி புகழ் அகிலமும் வாழி.

உலகெல்லாம் அன்பு நெறி உயர்வோடு வாழி
 உன்னை மறவாத மெய் அடியார்கள் வாழி
 கலகப்பகை கலிநீக்கி காசினியில் வாழி
 காதலுறு நின்பத அன்பு மிக வாழி
 நலமெல்லாம் பெற்றுடியார் நனிவாக வாழி
 நாதாந்த வேதாந்த யோகமும் வாழி
 பலவளம் நிறைவோங்கும் ஆரையூர் பதிமேவும்
 மகமாரி அம்மையும் தான் வாழி அம்மே.

சசனுடன் நாலுமறை வேதனருள் வாழி

இந்துமதி யொத்தழகு சுகபரி வாழி

வீக்புகழ் பெறுசைவ சமயநெறி வாழி

விளை செந்நெல் மழைபெய்து நீடுமி வாழி
வாசமுள நாடுநகர் எங்கணும் வாழி

வரிசைபெறு மனுமக்கள் மன்னர்குலம் வாழி

ஆகதமிழ் குற்றம் பொறுத்து நிதம் வாழி

அமிர் தபரி பூரணி வாழ வாழியவே.

அரியுமர னும்பரையு மென்றுமங் களமே

அரசர்செங் கோல்நிதம் தழைக்கமங் களமே

தெரிவையுமை பெயர்க்கு சமயமங் களமே

செந்நெல் பயிர் மழைபெய்து செழிக்கமங் களமே
உரைசெய்த தமிழ்மாலை ஒதமங்களமே

உலகிலுள நோய்பிணிக எகலமங் களமே

பரைவைகுழ் புவியிலருள் மேவுபரை யான

பகர்முத்து மாரிபதம் நாளுமங் களமே.

ஸ்ரீ முத்து மாரியம்மன் கும்மி

மங்களம் பொங்கும் மகமாரி – எங்கள்

மாதாவின் மேற் கும்மிப் பாட்டுரைக்க

துங்க மதகரி மாழுகன் பாதத்தை

துதித்து கும்மி யடியுங்கடி – நாளும்

மதித்து கும்மி யடியுங்கடி.

சங்கரி மாதுமை சங்காரி – சீவை

சக்தி கவுரி மகமாரி

கங்கைக் குமரி கலியாணி பரை

கன்னியின் மேற் கும்மி பாடுங்கடி – அவள்

மின்னொளி வீக்து பாருங்கடி.

அந்தரி தூர்க்கை யபிராமி – உமை

ஜைய பவானி இமயவல்லி

சுந்தரி மாரி யறும் வளர்த்தாள் குப

சோபனம் பாடி யடியுங்கடி – அவள்

மாபெரும் கீத்தியைப் பாடுங்கடி.

பூரணி யம்பிகை ஞானவல்லி - சண்டி
 புண்ணியச் செல்வி புராதனியாள்
 ஆரிய மாயனுடன் பிறந்தாள் - கெளரி
 அந்தரி மேற் கும்மி பாடுங்கடி - தினம்
 வந்தவள் பாதத்தை நாடுங்கடி.

வேதமுதல்வி யரணிடத்தாள் - உயர்
 விண்ணவர் போற்றும் மனோன்மணியாள்
 சாதல் பிறத்தல் தவிர்த்தவளீஸ்வரி
 சாம்பவி மேற் கும்மி பாடுங்கடி - கொடி
 தாம்பிறப் போற்றுவும் வாருங்கடி.

பார்பதியாள் பத்ம லோசனியாள் - முக்கட்
 பாவு முருத்திர நாயகியாள்
 கார் காமக் கோட்டி யபிராமி வல்லி
 காமாட்சி மேற் கும்மி பாடுங்கடி - புகழ்
 பாமாலை குடி யழியுங்கடி.

சேவற் கொடி தந்த செந்தில் முருகனின்
 சேனைத் தலைவராம் நம்மவரைக்
 காவற் படையிலும் வீரர்களாக்கிய
 கற்பக வல்லியைப் பாடுங்கடி - அவள்
 பொற்பதம் போற்றி நின்றாடுங்கடி.

இரேணுகை யம்பிகை ஈஸ்பரியாள் - நம்மை
 சிடேற்றும் வல்லபை ஞான சக்தி
 ஈரேழுலகமும் போற்றுபவள் கல்வி
 ஈந்தருளன்னையைப் பாடுங்கடி - அவள்
 சாந்த முகத்தினைப் பாருங்கடி.

மாங்கனிச் செல்வி மகமாரி - நுதல்
 மாறன் விழி பழி செய்மாது
 ஓங்கு மலைக் கடல் வங்கத்திலே வரும்
 உத்தமி பாதம் பணியுங்கடி - அவள்
 பொற்பதம் போற்றி யழியுங்கடி.

குரன் புலிக்கொடி தன்னையுங் கைப்பற்றி
 சோழனுக்கீந்து சுகம் பெறுவார்
 வீரரை யீன்ற பராபரை யம்பிகை
 வித்தகி மேற் கும்மி பாடுங்கடி - சிவ
 சக்தியைப் போற்றி நின்றாடுங்கடி.

முத்து வரம் பெற்ற சத்தியவள் - ஞான
 முக்கட் பரமனருள் முதல்வி
 கத்து கடல் குழும் காசினி மக்களைக்
 காத்து வரந்தரப் பாடுங்கடி - கரங்
 கோத்து நின்றே கும்மி யாடுங்கடி.

சிங்கத்திலேறிய பூரணியாள் - எங்கள்
 செந்தமிழ்க் கேயருள் நாரணியாள்
 மங்களமான விசை பாடி மக
 மாரிக்குக் கும்மி யடியுங்கடி - அம்மன்
 சீரினைப் பாடி யடியுங்கடி.

வித்தகி முத்தி தரு தேவி - அன்பர்
 வேண்டும் வரமருள் சீதேவி
 நித்தமுமே எம்மை யாண்டருள் நாயகி
 நேர்த்தியைப் பாடி யடியுங்கடி - அவள்
 கீத்தியைப் பாடி யடியுங்கடி.

சோர் குலத்தை யொழித்திடுவோம் - முன்பு
 குரர் குலத்தை யழித்தோமென்றே
 ஆரை நகரி ஸெழுந்தருஙைம் மாரி
 அம்மனைப் பாடி யடியுங்கடி - அவள்
 செம்மையைப் பாடி யடியுங்கடி.

செந்தமிழ் வாழி யறும் வாழி - அம்மன்
 செய்தவம் வாழி அருள் வாழி
 நந்தமிழ் நாட்டின் நலம் வாழி சைவ
 ஞானம் வளர்கவென் றாடுங்கடி - எங்கள்
 நாயகி பாதம் மன்றாடுங்கடி.

விநாயகர் துதி

எல்லாவுலகத் திருத்தைக்குமே யிறையாய்க்
சொல்லுங்கரி முகத்துச்சோதியே – பல்லுயிர்க்கு
மம்மையாயென்று மருஞ் மகமாரி
யம்மைதாழ் போற்ற வருள்.

சீரிலங்கு தென் கயிலை நாதர் பங்கில் வாஞ்சமருள்த
தேவி சீவகாமி தவஞ் செய்ய நினைந்து
ஏரிலங்கு மக்கினியை ஈஸ்பரியாள் தான் வளர்த்து
ஏழ் கரகக் கும்ப மொன்று தானிறுத்தியே
பாரிலங்கு பொன்னி வெழுத்தாணி ரெண்டு மேலமைத்துப்
பாவை நல்லாள் பாதமதன் மேனிறுவியே
தாரிலங்கு கொன்றை தும்பை நீரிலங்கு செஞ்சடைமேல்
தானணிந்த ஈச பரன் தன்னை நினைந்து
ஏகபரன் பாத மதை நாளு மகலாதபரை
ஈஸ்பரனைப்போற்றி நிதம் செய் தவத்தினால்
போகமுற்ற பொன்னு வகும் பூவுலகும் கீழுலகும்
பூவைதவத்தீச் சுடர் பொடித் தெழும் பியே
ஆகமிக வேகவதனாலிடைந்து வானவர்கள்
ஆதி சிவன் பால பய மென்று விழவே
பாக முந்றவன் பர்துயர் போக வருள் செய்பரமன்
பார்த்து நுமக் குற்றதுயர் சாற்றுமென்னவே
தக்கனிட்ட சாபமதை யக்கணமே போக்கவென்று
சந்திரனைச் செஞ்சடைமேல் தாங்கியணிந்தோய்
மிக்கரவுப் புணணிந்த செக்கர் திரு மேனியனே
மேவினமுன் பாதமத டைக்கலமென்றே
தொக்கவனல் மீதினின்று மிக்க தவஞ்செய் தருஞும்
தோகைதவத் தக்கினியின் வேகமதனால்
சிக்கியடி யார்க்கடிமை செய்பரனே யீண்டடைந்தோம்
சேருமடி யேங்கள்துயர் தீருமென்னவே
ஆழிசுற்றும் பூவுலகம் மீளிபெற்று வாழ்க்கவென்று
ஆதிசிவன் தேவருக் கபய மளித்து
குழிபெற்ற வெள் ளைய யிறாவதத் தோனாதியர்க்கு
குந்தரங் சே ரெந் தை விடை தானருளியே
சீதமுற்ற செங்கமலப் பாத மிரண் ஞீசிதன்னில்
சேர்த்து நிற்கும் நற்றவத்தைப் பார்க்க நினைந்து

போதமுற்று வென்ற வைம் புலத்தவத்தர் குழந்துவர
 பூதகண நாதர்கள் பொற் பாதம் வருட
 நாதமுற்ற விஞ்சயர்கள் கீதவிசை பாடி வர
 நாரதன் மகதிகொடு ராகமிசைப்ப
 வேத முற்று மாய்ந்த மறை வேதியர்கள் ஆசி சொல்
 மேலுலகர் கற்பகப்பட மாரி பொழிய
 பச்சை நிற மாயனுடன் பங்கையன் கை கொட்டிவர
 பைந்தொடியார் கற்பூர வாலாத்தியெடுக்க
 நச்சரவப் பூணனிந்த ருத்ர கணம் வாழ்த்தி வர
 நந்தி பிரம்பா லொதுக்கி முந்தி நடக்க
 துச்சவண சாலமொடு குரனையும் வென்றதிற்கல்
 சுப்பிரமணியர் கணம் கோடி நடக்க
 செக்கர் முகில் போலழகச் சத்திகணம் குழந்துவர
 தேவர் பிரான் வெள்விடையின் மீதிலமரங்கே
 சக்க மலைச்சாரல் தனனில் மிக்கதவஞ் செய்து நிற்கும்
 சத்திதவத்துக் கரணார் சித்தமிரங்கி
 பக்கமதில் வந்து நிற்கப் பார் பதியாள் தானெழுந்து
 பாதமதில் வீழ்ந்து சில தோத்திரங் சொல்வாள்.

விருத்தம்

அண்ட பகிரண்ட புவனங் களாகி
 அவற்றிலுறை சரமசர மனைத்துமாகி
 மண்டலத்தி விருளகற்றும் சுடரதாகி
 மறை நான்காய் இறையாகி வருணம் நான்காய்
 எண்டிசையும் நிறைந்தவுயிரக் குயிரதாகி
 எழுகடலாய் எழுமுகிலாய் யாவுமாகி
 முண்டகன் மாலறியார் ஞானமூர்த்தி
 முத்துவர மதியவளுக்கருள் செய்வாயே.

ஆதியந்தமாகி மறைப் பொருளதாகி
 அகண்ட பரிபூரணமா யனாதியாகி
 நீதிதங்கு மெஞ்ஞான விளக்கதாகி
 நித்தபரி பூரணமாய்ச் சித்தமாகி
 சோதி செறியருட் கமலப் பாதம் போற்றி
 துதிக்கறியா மானிடாக்குத் துயரங் செய்து
 வேதனை சேர் முத்து விளை யாடுதற்கு
 விடைதருவாய் கயிலைமலை விமலனாரே.

வேறு

செல்வமான செகதலு மெங்கணும்
 சென்று சென்று செனித்திடும் மானிடர்
 அல்லலாற்றி யறம் பல குன்றவே
 ஆழி குழுலகத்தை வருத்தினார்
 வல்ல பூமகள் பாரம் பொறுக்கலள்
 வந்து மாலுக் கபயமென் நோதினாள்
 புல்லர் பாவப் புலையர்கள் மாய்ந்திட
 புத்தியாக நல் முத்தருளையனே.
 சிந்து

பூலோக லெட்சுமியின் பூபாரம் தீர்க்கவென்று
 பூரண கும்பத்தினின்று தானிறங்கியே
 சாலோக ரெட்சகரைச் சாயூச்ய காரணரைச்
 சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் பண்ணவே
 பாலாழி நஞ்சையுண்ட பண்ணவ னகமகிழ்ந்து
 பார்வதிக்கு முத்து வரம் தானருளியே
 மேலான முத்துமக மாரியென வேயமழுத்து
 மேதினியிற் சென்றுவிளை யாடுமென்னவே
 நாமகரணமிட்டு நல்விடையும் தான்கொடுக்க
 நாகமணிப் பூணணிந்த தோகை யெழுந்து
 காலாழிப்பீலிதுணக் கைவளைகள் சோதிவிட
 கண்டசர முத்துவடம் நின்றுவயங்க
 பாலான ஏழுவகை முத்தளந்து தாணெடுத்து
 பாவை நல்லாள் முத்தருமை காணவிரும்பி
 மேலாகி யெவ்வயிர்க்கும் மெய் யொளியாய் நின்ற சிவன்
 மேனிதனில் மாரி முத்தை வீசிவிடவே
 ஏகாம்பரக் கடவுள் தேகமதிற் பட்டமுத்து
 ஏகவடவைக் கனலாய் நின்றெறியவே
 தாகபிணி சேரவுடல் நோகவதனா லிடைந்து
 தத்தளிக்குந் தன்மைதனைச் சக்தி உணர்ந்து
 வேலவளை பைங்கரனை மேன்மையுடன் பெற்றெடுத்த
 வெள்ளிமலை நாதர்துயர் தீர்க்கநினைந்து
 பாலோளியை வீசுதிரு நீறணிந்து குழிருக்கி
 பத்திரத்தினால் கோர முத்து மிறக்கி
 வார்சடையிற் கங்கை செறி வானவன்தன் மேனிதனில்
 மாரி முத்தினக்கினியை வாங்கி விடவே
 பாருல கணைத்தினுக்கு மேரூரு வாய் நின்ற திரு
 பாத்திபனார் மெய்த்துயரம் தீர்த்த பிறகு

இருநாளி நெல்லளந்து ஏழுலகுந் தான்கொடுத்த
சல்வரியே முத்துமிக் மாரியம்மனே
கருமாயன் தங்கையரே காரண சவுந்தரியே
காசினியில் முத்துவரம் நாமருளினோம்
பருமார்பில் முத்தையள்ளிப் பாராமலே ஏறிந்தார்ய்
பட்டமுத்துச் செய் வருத்தம் தாங்கவரிது
தரைமீது மானிடர்க்குத் தானுமிந்த முத்தெறிந்தால்
தாங்கவரிது தாங்கரிது பூங்குழல் மின்னே
வரைபோலும் கொங்கைமின்னே மாலிமயன் புத்திரியே
மானிடர்க்கு முத்தெறியும் வண்ண முரைப்பேன்
பரையே பராபரியே பாகடுமென் சொல்லியரே
பத்தினியே யெந்தனுக்காய்ச் சித்தமிரங்கி
நிறையாய்த் தவமிருப்போர் நித்தியமும் பூசைசெய்வோர்
நீதி தவறாதுலகம் ஆஞ்சுமரசர்
பரைபாதம் பூசை செய்வோர் பக்தியுடனே துதிப்போர்
பாலகர் விருத்தர்களாய் மேவியிருப்போர்
கரைகாணாச் சைவமறை கற்றுணர்ந்த வந்தணர்கள்
கற்பு நெறியே நடக்கும் பத்தினிப்பெண்டர்
விரைவாய்ச் சதாசிவத்தை வேண்டியடை ஞானிகட்கும்
மின்னையாய் முத்து விளையாடல் தவிரப்பாய்
சதிகேடர் துச்சனர்கள் சண்டாளர் பாதகர்க்கும்
தாங்காத முத்தை யள்ளி யோங்கி யெறிவாய்
தவகேடர் தங்களுக்கும் தாட்சணிய மற்றவர்க்கும்
தாங்கவரிய முத்தையள்ளிச் சாக எறிவாய்
துட்டர் கபடருக்கும் துன்மதிசூழ வஞ்சகர்க்கும்
தோகையரே தீயமுத்தை வாரியெறிவாய்
வட்டிக்கு வட்டியிட்டு வாங்குமகா பாவிக்கடு
மாற்றரிய முத்தையள்ளித் தூற்றிவிடுவாய்
ஒட்டி நின்று கோளுரைக்கும் ஊர்கலகக் காரருக்கும்
ஊழையிட்ட கூழழுமத்தை ஊற்றிவிடுவாய்
பத்தினியை உத்தமியைப் பண்டுகெடப்பேசினோர்க்கு
பால் நிறைந்த முத்துக்களை வீசியெறிவாய்
வைத்த பொருள் கொள்ளையிட்டு மாறுசொலும் பாவிக்கடு
மாரிகையில் முத்தெடுத்துப் பாரிலெறிவாய்
கொண்ட மணியாளிருக்கக் கூத்திமனை செல்பவர்க்கு
கூடாத முத்தையள்ளி ஒட எறிவாய்
மன்றில் நின்றிமுக்குரைத்து மறாட்டம் செய்பவர்க்கு
மாரிகையில் முத்தையள்ளி வீசியெறிவாய்

பாலகரைப் பாவையரைப் பாற்பசுவைக் கொன்றவாக்கு
 பார் நெருப்பான் முத்தை வாரியெறிவாய்
 வாலைபுவ னேஸ்வரியே மாரிமுத்து நாயகமே
 மானிலத்தில் முத்துவரம் யாவுமளித்தோம்
 பூவுலகமீது சென்று புல்லர்களைச் சங்கரித்துப்
 பூபாரந் தீருமென்று நாதர் மறைந்தார்.

தேர்ப் பாடல்

விருத்தம்

சீரமேவு மலையரசன் பெற்ற பாவை
 சிவபரண மனதிலுன்னித் தவமே செய்து
 பார்மீது செல்லமுத்து வரமும் வாங்கி
 படிப்பாவும் மாரியவ தாரங்கொண்டு
 கார்மேவு தனது சுவாசத்தால் யாருங்
 காண்நவ கோடிசக்தி தனையுண்டாக்கி
 ஊர் தோறும் முத்துவிளை யாடவெண்ணி
 ஒள்ளிய பொற்றேரேறிப் புறப்பட்டாளே.

சிந்து

ஏழுபொதி முத்தையளந் தீஸ்பரியாள் தேரிலிட்டு
 ஏகபரை பொற்கரக நீருமெடுத்தாள்
 பொற்கரக நீரெடுத்தாள் பொற்பிரபங் கோலெடுத்தாள்
 பொன்னனையாள் வேப்பிலையைக் கையிற்பிடித்தாள்
 வேப்பிலையைக் கைப்பிடித்தாள் வெண்ணீற்றுப் பையெடுத்தாள்
 மெல்லி நல்லாள் கண்டசர மாலையெடுத்தாள்
 ஆர்ப்பரிக்கும் பொன்னுடுக்கை தார்ப்பரியமா யெடுத்தாள்
 ஆரும் நடக்கவிடை தானருளினாள்
 வாள்பிடித்த சக்திகணம் தோள்கொடுத்துத் தேரினுக்க
 மாரியம்மன் முத்துரதம் ஏறி நடந்தாள்
 காளி வடம் பிடிக்க காடேறி தேரினுக்க
 கண்ணி நல்லாள் தேர்செலுத்தி முன்னேநடந்தாள்
 நீலி வடம்பிடிக்க நீலை கண்டி தேரிமுக்க
 நேரிழையாள் தேர்செலுத்தி முன்னே நடந்தாள்
 சுளிலி வடம்பிடிக்க கோமாட்டி தேரினுக்க
 கோதை நல்லாள் முத்துரத மேறிநடந்தாள்

வீரகணம் பின்நடக்க வீரபத்ரர் முன்னடக்க
மின்னனையாள் முத்துரதம் ஏறி நடந்தாள்
காரிகணம் பின்னடக்கக் கார்வடுகள் முன்னடக்க
காமாட்சி தேர்செலுத்தி முன்னே நடந்தாள்
குருநாத சுவாமியுடன் கோடி படை பின்னடக்கக்
கொம்பனையாள் முத்துரத மேற்நிடந்தாள்
வெள்ளிமலை தன்னைவிட்டு வீரமுத்து மாரியம்மன்
வேலவரு றைபதியை மேவி நடந்தாள்
அப்பதியில் வாழுமுயர் அண்டர் முனிவோர்களெல்லாம்
ஆயிழழையைக் காணவெதிர் தேடிவருவார்
தமராரும் முத்துக்களைச் சந்தியெங்கும் சிந்திடுவார்
தங்க ரெத்தின மாலைகளைத் தொங்க விடுவார்
செம்பவளக் கால்நிறுத்திச் சித்தரப் பந்தலமைத்து
தேன்கதலி வான்கரும்பு தேடி நிரைப்பார்
வம்புசெறி சந்தனக் குழம்புகொண்டு வீசிடுவார்
மாமகர தோரணங்கள் கட்டி நிரைப்பார்
குங்குமத்தினால் மெழுகிக் குத்துவிளக்கேற்றிடுவார்
கோலவரிப் பட்டுக்கள் மேற்கட்டி விடுவார்
செங்கமலப் பூ விறைத்துத் தெண்டனிட்டு முன்வருவார்
தெய்வகண்ணி மார்களெதிர் காண வருவார்
நாழிநெல்லுக் கொட்டிடுவார் பூரணகும்பம் நிரைப்பார்
நாரியர்கள் கற்பூரவாலாத்தியெடுப்பார்
தாளிமலர் சிந்திடுவார் ஊழியங்கள் செய்திடுவார்
தாயே சரணமென்று போற்றி செய்குவார்
பாளைகொண்டு வீசிடுவார் பாலாஞ்சன மெடுப்பார்
பாதமதில் வீழ்ந்து நமஸ்கார மிடுவார்
பூகமடல் கீறிடுவார் பூவாலலங்கரிப்பார்
பொன்னனைய மாலைகளைச் சுற்றி யெறிவார்
நாகமணிக் கோவைகளை நாற்றிசையுங் கட்டிடுவார்
நாயகியே தஞ்சமென்று பாதம் பிடிப்பார்
வாலகுமரேசர் வந்து மாதாவைத் தெண்டனிட்டு
மாமலர்ப்பாதம் பணிந்து பூசை பண்ணவே
ஞாலமதை யாஞுமன்ன பாலனை யறவனைத்து
நாள்தோறும் வாழ்கவென்று நல்விடை நல்கி
வாழுமும் ராபதியை மீங்கைநல்லாள் விட்டகன்று
வைகுந்தம் காணவென்று தேடி நடந்தாள்

மேகவர்ண நாட்டிலுள்ள விட்டுணு கணங்களைல்லாம்
மெல்லியரைக் காண வெதிர்தேடி வருவார்
தாகபினி சஞ்சலங் கோதாரிந்யல் தீரவென்றும்
தாபரித்து ஆனும் மகமாரி யென்னவே
மேளமுகில் மேனியன்தன் மேதினியில் வாழ்பவர்க்கு
வீரமுத்து மாரி விடை தானருளியே
பூவிலுறை நாமளார் வாழ்பிரம் லோகமதைப்
பொற்கொடியாள் கண்டுமகிழ்வாகி நடந்து
தாவ துருவன்பத்தைத் தையல்நல்லாள் தான்கடந்து
சத்தரிடி வாழ்புவியை விட்டு நடந்து
ஒதுசனி வாழ்புவியை உத்தமியாள் தான்கடந்து
உம்பர்குரு வாழுலகம் பார்த்து மகிழ்ந்து
மேவுசெவ்வாய் வாழுலகம் தாவிவளம் பார்த்துகந்து
மெல்லில்லா எவ்விடம் விட்டேகும் வழியில்
நாவில்மறை கூறியக்ரேசர் குரு வாழ்ந்திருக்கும்
நற்பதியினர் புதத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து
தாவிவரும் பாதைதன்னில் மேவுபுதன் வாழுலகம்
தாரகை யுலகமுங் கண்டேகும் வழியில்
காவிமலர்போல் வதனக் காளிபடை குழ்ந்துவர
கன்னி நல்லாள் சந்தபதி தன்னையகன்று
சசான லோகமதை ஏந்திமூயாள் தான்கடந்து
இன்புறு குபேர நகர் தன்னையடைந்து
நீசர் வருணர்பதம் நீழ்ந்திருதி வாழ்புவனம்
நேரிமையாழ் வாயு நகர் தானுமகன்று
செங்கிரிக அக்கினி செசுந்திருக்கும் லோகமதை
தேன் மொழியாழ் கண்டு மகிழ்வாகி நடந்து
பொங்குபுகழ் சேர்புவனம் எங்கணுங் கண்டாதிசக்தி
பொன்னுலகம் வந்து வளம் பார்க்குமளவில்
கங்கையெல்லாம் தெய்வகங்கை மங்கையரெல்லா மரம்பை
காராம் பசுக்களைல்லாம் காமதேனுக்கள்
பொங்குமணிப் பாறையெங்கும் பொன்னினெழுத்தாய் விளங்கும்
பூரணமாய் வாழ்ந்திருப்பார் தேவகணங்கள்
கொந்துகமழ் சோலையெங்கும் சந்தனமும் கற்பகமும்
கோலமத யானை அயிராவ தமுமாம்
பொங்குகவர் பொன்னுலகம் தங்கியர சாஞ்சனனர்
போக முயரிந்திரனார் வந்து பணிந்து
சங்கைபெறும் வாழ்வநல்கி தாபரிக்க வேணுமென்று
தாமரைப் பொற் பாதமதில் வீழ்ந்துதொழவே

மங்கையர்க்கெல்லா மரசாய் வாழ்ந்திருக்கு மாதிசக்தி
 மாதவர்க்கு நல்கி விடடயேகும் வழியில்
 எங்குமிருள் தானகற்றி ஏக வொளியாய் விளங்கும்
 ஏழ்பரித்தேர் குரியன்தன் லோகமகன்று
 துங்கரெத்ன மாமவுளி ஞாடியமன் வாழ்பத்தை
 தோகை நல்லாள் கண்டுலகம் போகும் வழியில்
 பங்கமுற்ற ஆழ்கடலை துங்கமுத்து மாரிகண்டு
 பாருலகம் செல்வதற்கோர் கப்பலியற்ற
 தேவதச்சனா மயனைத் தேடியழைத்து வந்து
 செப்பமுறும் கப்பல் செய்ய உத்தரவிட்டாள்
 மந்திரத்தை யுச்சரித்து யந்திரங்கள் தானமைத்து
 சுந்தரமதான கப்பல் ஒன்றையமைத்து
 எந்தை பரமேஸ்பரியாள் விந்தையடுன் செல்வதற்கு
 ஏற்றுபல சாதனங்கள் தானுமமைத்தார்.

கப்பல் பாடல்

விருத்தம்

சீரோங்கு வருணன் மறை ஏராவாக
 சித்திரஞ்சேர் உருத்திரர்கள் வங்கதாக
 காரோங்கு மெழு முகில்கள் பலகையாக
 கதிர் பரவும் தாரகைகள் தளமதாக
 பாரோங்குவைரவர் பாய் மனித்துாணாக
 பலகலைகள் கப்பலுக்குக் கயிற்தாக
 தாரோங்கு சதுர் மறைகள் பாய்களாக
 தாபித்தான் கப்பலொன்று நேமித்தானே.

உச்சிதஞ்சேர் தெய்வதச்சன் மகிழ்ச்சியோங்க
 உவந்துமேமணி வயிரச்சுக்காண்மாட்டி
 பச்சை வயிடுரியத்தால் பறுவான் தைத்து
 பாய்மரத்தில் பவளத்தால் பருமல் பூட்டி
 நச்சரவ மணிகளினால் கப்பி சேர்த்து
 நவக்கிரக மனைத்தையும் பாய்கொடிகளாக்கி
 வச்சிர மாலிகையமைத்த கப்பலொன்றை
 வரவிட்டான் மாரியம்மன் எதிர் விட்டானே.

சீரிலங்கு மாதிசக்தி - தச்சன்
 செய்தகப்பல் பார்த்துகந்து
 தாரிலங்கு தச்சனுக்கு - அம்மன்
 தங்கமணிப் பணியளித்து
 கூரிலங்கு விழிமடவாள் - அம்மன்
 கொடியமுத்து பொதிசுமத்தி
 பாரிலங்கு பரிகலங்கள் - யாரும்
 பயணம் வர விடைகொடுத்தாள்

5
 விடைகொத் தேபயண பேரிகை முழுக்கி
 வெற்றிமுர சதிரவே விருதுகள் பிடித்து
 படைபிடித்தே கோடி பரிகலஞ் சூழ
 பதினெட்டு வகையான முத்துகளு மேற்றி
 நடைபிடித் தேபரிதி மாலுமியதாக
 நந்திசுக் கானியாய் வந்து படகேறி
 தடையற்ற தண்டயல்க் லாகக ளமைத்து
 தையல்நல் லாள் கப்பல்பாயெடுத் ததுவே

கல்லுவைக்கக் கலாககஞும் - அம்மன்
 கடல்பார்க்க மாலுமியும்
 கல்லெடுத்துப் படகிலிட்டு - அம்மன்
 கனகமணிக் கொடியிமுத்து
 வல்லபஞ் சேராதிசக்தி - அம்மன்
 வடபறுவான் பாய்விரித்து
 கல்லனைய வடமரத்தில் - அம்மன்
 கால்சவுரி பாய்விரித்து
 சில்லனைய முன்னணியில் - சக்தி
 சீப்பெனும்பாய் சேர்த்திமுத்து

சீப்புமுத லானபல பாய்களை விரித்து
 சித்திரிக் கப்பலது திசைமாறி யோடி
 தார்ப்பரிய மானபிற வாழியது தாண்டி
 தங்கமலை பவளமலை பச்சைமலை கண்டு
 நாப்படும் பாற்கடல் கடந்துமக மாரி
 நாகமலை விந்தமலை கண்மேகிழ் வாகி
 பூப்படுங் குழல்சோர முத்து மகமாரி
 பொன்னனைய கப்பல்கடல் தன்னிலோடியதே

ஓடிவரும் வடகடலைச் - சக்தி
 ஒருநொடியில் தான்கடந்து
 நீடியதோர் தென்கடலில் - அம்மன்
 நீவளங்கள் பார்க்கலுற்றாள்
 கூடிவரும் பரிகலங்கள் - எல்லாம்
 சூக்குரலிட் டார்ப்பகிக்க
 சாடிவரும் கடலோடி - அம்மன்
 சாமிபதி தேடலுற்றாள்

தேடியே வடகாசி மாநகர் கடந்து
 தெய்வமணி கன்னிகைத் தீர்த்தமதிலாடி
 பாடியே சிவபூசை வழுவாதியற்றி
 பால்நிறமதான வெண் ஸீறதுபுனைந்து
 சேஷமார் சூழவே கப்பலதில் ஏறி
 செங்கமல மாயநகர் கண்டுமகிழ்வாகி
 ஓடியே மாயாபுரந்தனில் வந்து
 உலகநாயகி கப்பல் கல்லுவைத்ததுவே.

கல்லுவைத்துக் கரையில்வந்து -அம்மன்
 கனகமணிப் பணியணிந்து
 சொல்லிலங்கு மாதிசக்தி - அம்மன்
 சூழவரச் சேஷயர்கள்
 மல்லிலங்கு பரிகலங்கள் - அம்மன்
 வாச மலர்ப் பதம் பணிய
 வில்லிலங்கும் வளநகரை - அம்மன்
 விருப்பமுடன் பார்த்துகந்து
 செல்ல நெடுநகர் வாழ்வோர் - யாரும்
 தேவிபதம் தான்பணிய
 வல்லநெடு மாமயன் - தங்கை
 வரங் கொடுத்தா ளனைவருக்கும்.

வரங்கொடுத் தவ்வடியவரை யனுப்பிப்பின்னர்
 வருமாயா புரத்தைவிட்டு வரிசையோடு
 உரமிகுந்தபடை சூட்டிய பரணையுன்னி
 உம்பர்களு மதிசயிக்கப் படகிலேறி
 கரையிகுந்த கரியநிற வாழிதான்டி
 கன்னி வரும்போதுவள மதுரைகானை
 தரியலர்கள் வெருவவம்மன் கரையில் வந்து
 சார்ந்துமதுரைப் பதிமேலிறங்கிச் சென்றாள்.

சிந்து

ஆழிசுற்றும் பூவுலகம் பேறுபெற்று வாழவருள்
 அன்னை மதுரைப்பதியைக் கண்டு நடந்து
 வாரிறுக்கும் கொங்கை மின்னார் தேவியிருபாலும் வர
 வானவர்கள் கற்பகப் பூமாரி சொரிய
 துட்டர் குலஞ் சங்கரித்து சிட்டபரிபாலனஞ்செய்
 தோகை நல்லாள் வீதிவழியாக நடந்தாள்
 கூன் பிறை முடித்தசடைக் கூத்தரிடப் பாலிலுறை
 கோதையரும் வேதியர்தன் வீதிவரவே
 நக்கனருள் பெற்ற பரை மிக்க வரவுக்குரியார்
 நல்வரவுகண்டு புதுக்கோலமிடுவார்
 பூரணகும்பம் நிறைப்பார் பொன்னாலலங்கரிப்பார்
 பூவை நல்லார் கற்பூரவாலாத்தி யெடுப்பார்
 வாரணியிங் கொங்கைமின்னார் மாரியம்மன் முன்புவந்து
 மாமலர் பதம்பணிந்து பூசைபுரிவார்
 காரண சவுந்தரியே நாரணன்றன் தங்கையரே
 காத்து ரெட்சித்தானுமென்று போற்றிசெய்க்குவார்
 மேதினியெல்லாம் நிறைந்த சோதிமுத்து மாரியம்மன்
 வேதியர்கள் வீதிவிட்டுப் போகும் வழியில்
 நீதிமன்னர் வீதி வந்துசேர முத்தமாரியம்மன்
 நீலவிழிப் பாண்டியனைக் கண்டுவெகுண்டு
 காதில் மகிடாசுரனை வாதில்வென்ற பூரணியாள்
 காமாட்சி தண்மனதில் கோபம் மிகுந்து
 மேதினியிற் பாண்டியன்தன் மெய்விழியைத் தான்மறைக்க
 வேண்டுமென்று வெள்ளிமலை மேவிநடந்தாள்
 வெள்ளிமலை நாதரிடம் வீரசக்தி வந்துநின்று
 மெய்ப்பதம் பணிந்துலக வற் புதஞ்சொல்வாள்
 வள்ளல்மதிதன் மரபில் வந்ததமிழ் மாறனுக்கு
 வானுதலிற் கண்கிடைத்த மாதவத்தினால்
 வெள்விடையின் மீதமர்ந்த வேதியரே நானுமற்றேன்
 மெய்விழி மறைக்கவருள் செய்யுமெனவே மறைந்தார்
 ஆதிசக்தி நற்றவத்துக் கென்றுநடந்தாள்.

விருத்தம்

அருமறையின் பொருளாகி ஞானமாகி
அனைத்துயிருக் குயிராகி யமலமாகி
வரமருஞ்சு செஞ்சுட்டரை மனதிற்கொண்டு
மகமாரி தவலேவட வழவந்தாங்கி
மரவுரியுஞ் சடைமுடியுந் தரித்தே வேத
மறைந்விலுஞ் செபமாலை கரத்திலேந்தி
பரவரிய கயிலைமலைச் சாரல்சேர்ந்து
பார்வதியும் தவநெறியைத் தலைமேற்கொண்டாள்

வித்தகஞ்சேர் மலையரசன் பெற்றபாவை
வீரகம்பம்தனிலிருந்து தவஞ்செய்நாளில்
அந்தனெதிர் தோன்றாத தன்மையாலே
அதிசயித்து மிகவாடி அவலங்கூர்ந்து
சித்தமதில் நிறைந்தபரஞ் சுட்டரப்போற்றி
சிவாயநமவெனு மெழுத்தைத் திடமாயுன்னி
பத்தினியாம் மாரியம்ம னறிவாய்நின்ற
பழமறையின் பொருளையுன்னிப் பாடுவாளே.

சிந்து

ஒங்காரத் தூட்பொருளே ஒம் நமசிவாயமென்னும்
உத்தமரே பொற்பதங்கள் போற்றினேனையா
பூங்காவில் வாசமுள்ள பூவரும்பும் கொன்றைமுடி
புண்ணியரே பொற்பதங்கள் போற்றினேனையா
நீங்காத யோகநிலை நேசமுடனே புரிந்தேன்
நீலகண்டா பொற்பதந்தானு மையனே
தாங்காத வீரகம்பம் தன்னில் தவசிருந்தேன்
சாமிவந்து பார்த்து வரந்தந்தருளையா
அண்டமனைத்துங் கடந்த அத்தாபதம் பணிந்தேன்
ஆனவர் மீயமன்நானருளையா
பண்டுமேறலிக்குதைத்த பத்தா பதம் பணிந்தேன்
பார்த்தவரமே கொடுத்துக் காத்தருளையா
விண்ணுமை வேதியனும் கண்டறியாப் பாதமுடி
விண்ணவனே தண்ணருளைப் பண்ணியருள்வாய்
தெண்டிரையில் வந்தநஞ்சை உண்டுயிரைக் காத்தவருள்
தேவாதிருவளங் கொண்டாளுமையனே

தேவாதி தேவவென்று செப்புமடியார்களுக்கு
 சேரும்வினை தீர்த்தருளும் ஆதி அபயம்
 பாவாணர் சாற்றுபுகழ் பாத்திரனே தோத்திரஞ்செய்
 பத்தினியாட் கொத்தவரம் மெத்தவருள்வாய்
 முவா முழுமறையின் முப்பொருளே எப்பொருட்கும்
 முன்னவனே பொன்னடிகள் தன்னிலபயம்
 பூவா வடநிழலில் போந்துமறை யந்தனர்க்கு
 போதநிலை காட்டியருள் புண்ணியா போற்றி
 வேளனைய பாண்டியன்தன் மெய்விழியைத் தான்மறைத்து
 வீரசொர்க்கம் சேர்க்கவிடை தாருமையைனே
 காளமுகில்போல் மிடற்றுக் காவலனே காருமையா
 கங்கைமுடி யாய் பதந்தந் தாஞ்சையைனே
 என்றிரங்கி யன்னைநின்று சுசனருள் வேண்டுமெல்லை
 ஏந்து மழுமான் தரித்த ஏகனறிந்து
 துன்றுவிடை யேறிவந்து தோகைமுன்பு தோன்றிநின்று
 துய்யதிரு மேனியருட் காட்சி நல்கியே
 பண்டுதமிழ் மாறன்நுதல் கொண்டவிழி தானழிக்க
 பாலுடைய மாவில் வடுவாக வுதித்து
 கண்டுகணி கொய்த்திடவே யண்டிவரும் பாண்டியனின்
 கண்ணுதலிற் பால்தெளித்துன் எண்ணம்முடிப்பாய்
 நீலவிழிப் பாண்டியனின் நேரவிழியைத் தான்மறைத்து
 நீள்புவிக்கு வாழ்வநல்கி மீழுகெனச்சொன்னா

விருத்தம்

ஜயனது திருவருளா லாதிசக்தி
 அம்புவிக ளனைத்துஞ் சென்றனலை மாற்றி
 வெய்யவெப்புக் கோதாரி யனைத்தும் மாற்றி
 வேள்விசெய்வோர்க் கருள்புரிந்து வினைகள்மாற்றி
 வையகத்தில் தமைத்துதிக்கும் அடியார் தங்கள்
 மனங்குளிர் வரமுதவி மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
 தெய்வமக மாரியம்மன் கும்பமேறி
 திருமனது குளிர்ந்திருந்தாள் தினமுந்தானே.

அந்திசந்தி யுனதுமலரடியை யுன்னி

அனைக்கலமென்றே துதிக்குமடியார் தங்கள்
சிந்தைநொந்து வருந்தாமல் உயிர்சோ ராமல்

தீயபிணி வாராமற் சிறுமைநீக்கி
வந்தவெப்புக் கோதூரி யணைத்தும் மாற்றி
வையகமெலாமங் குளிர் மகிழ்ச்சியோங்க
சந்ததமும் மனமிரங்கி யருளவேண்டும்
தாரணியிலறும் வளர்க்கும் தருமத்தாயே.

தாயாகித் தருமநெறி விளக்கதாகி
தாவரமாய் சராசரங்கட் குமிரதாகி
பேயாகிப் பிறும்பாகி ஞானமாகி
பேரின்ப வீட்டதற்கோ உறையதாகி
சேயாகிச் செக்கமெங்கு மன்பதாகி
சேவைசெயு மதியவருக் கெளியராகி
தாயாகி வரங்கொடுக்குந் தருமத் தாயே
தண்டிரைக்குழ் புவியோருக்கருள் செய்வாயெ

ஸ்ரீ முத்து மாரியம்மன்
திருக்குளிரத்திப் பாடல்
வெண்பா

திங்களை வேணியரன் தேவிசிவ காமியுமை
மங்கை மக மாரியென வந்துதிற்தே - பொங்குமனல்
மீதிருந்து மேய்த்தவந் செய் மேன்னையுறு காதைசோல
காதுமதத் தெங்கரனே காப்பு.

விருத்தப்பா

பத்தியாயப் பத்தி செய்யப்
படுவனாய் எவர்க்குஞ் சர்வ
சித்தியாய்ச் சகளமாவித்
தெலிந்த நிட் களமதாகி
சத்தியாய்ச் சிவமாய்ச் சத்து
சிவத்திடைத் தரமாய் நில்று
முத்தனாயிலங்கு வேலன்
முளரிபூங் களல்கள் போற்றி.

சிந்து

பூவிலுதித்த புவன தயாபரி
பூவையே யுந்தன் மனதே யிரங்கி
தாவிய வொட்டுவை குரியகலத்
தாயேயுன் கோபந் தலைந்தருளம்மா.

மாவடுவாகிய ஞான தயாபரி
 மாதாவே யுந்தன் மனதே யிரங்கி
 பூவுலகெங்கும் புதுமைகள் காட்டி
 பூவுவயே கோபந் தணிந்தருளாம்மா

கற்பக மேவிய சொற்களிபானே
 கன்னியே யுந்தன் மனதே யிரங்கி
 இப்புளியோர்கள் இடுக் கணகல
 வந்தையே கோபந் தணிந்தருளாம்மா.

தாவர சங்கம மாயிருக்கும்
 தாயேயுனது மனதேயிரங்கி
 மேவிய பேதிவை சூரியகல
 மெல்லியே கோபந் தணிந்தருளாம்மா.

தேவுல கெங்கணு மோருநுவாகிய
 தேவியே யுந்தன் மனதேயிரங்கி
 நாவில் மறைமொழி கூறுருள்தாயே
 நாரணி கோபந் தணிந்தருளாம்மா.

நாரணியுந்தரி ஞான தயாபரி
 நூங்கிய மாவிடி துண்பமகுற்றி
 பூரணாபந் தனிலுறை மாதே
 பூவுவயே கோபந் தணிந்தருளாம்மா.

அஞ்சலி செய்து அருட்கண் பரப்பி
 அம்மனே யுந்தன் மனதே யிரங்கி
 நெஞ்சில் நிறைந்து நடப்பாரி தாயே
 நித்தமுன் கோபந் தணிந்தருளாம்மா.

ஆகம வேதமனைத்து மளிந்த
 அம்மயே யுந்தன் மனதேயிரங்கி
 நாகமணிப்பணி பூணுமென் தாயே
 நாரணி கோபந் தணிந்தருளாம்மா.

பஞ்சாட் சுரத்துப் பழும் பொருளாகிய
 பாவையே யுந்தன் மனதே யிரங்கி
 நெஞ்சிற் கவலை தொலைத்தருள் தாயே
 நித்தமும் கோபந் தணிந்தருளாம்மா.

சிந்து

சந்தரமேவிய செந்திரு நாயகி
 தூர்க்கனை வென்றாருள் கற்பகமாரி
 அந்தரமேவி யருந்தவ சாகி
 அம்புவி வாழ்விக்க வந்தாள் வந்தாள்.

காரண கந்தரி நாரணன் தங்கை
 காமனை வென்ற கருணா கரத்தி
 தாரணி மானிடர் நோய்பிணி மாற்ற
 சத்தி தயாபரி வந்தாள் வந்தாள்.

பொன்னுல கோர்கள் புதுமலர் சிந்த
 புட்ப விமானத்தை விட்டே யிறங்கி
 தென்னிலங்காபுரி வீதிகள் மீது
 தெய்வ சிகாமணி வந்தாள் வந்தாள்.

கன்னியா செம்பொற் கவரி வீச
 காவலர் பாதந் தனில் வணங்க
 இந்நகர் மானிடர் நோய்பிணி மாற்ற
 ஏக தயாபரி வந்தாள் வந்தாள்.

முக்கோண சக்கரத் துள்ளுயிராகி
 முன்னவன் பாகத்தை விட்டே யிறங்கி
 செக்கர் முகில் நிறக் கூந்தல் சரிய
 செந்திரு நாயகி வந்தாள் வந்தாள்.

பட்ட மரங்க எரிலை தளிர்க்க
 பாலை வணங்கள் பழஞ் சொரிய
 துட்டர் குலத்தினை வெட்டி யழித்த
 துய்ய தயாபரி வந்தாள் வந்தாள்

வாழை பலாக்கள் கனிகள் சிந்த
 மாதுளை புன்னைகள் பூச் சொரிய
 வேளை யெரித்த மதற் கண் பரப்பி
 மேதினி வாழ்விக்க வந்தாள் வந்தாள்.

பத்திசெய் வார்க்குப் பரகதி நல்கி
 பஞ்சமா பாதகர் வஞ்சனை மாய்த்து
 சித்தம் மகிழ்ந்து செகதலம் வாழச்
 செந்தமிழ் நாயகி வந்தாள் வந்தாள்.

வாரி விளைய மழை பொழிய
 வையக மேழும் மகிழ்ச்சி யோங்க
 கூரிய ஞான வருட்கண் பரப்பி
 கொம்பனை வீதியில் வந்தாள் வந்தாள்.

வேதியர் வேத மறை படிக்க
 விண்ணுல கோர்கள் பதம் பிடிக்க
 சோதி மயிலினை யொத்த சாயற்
 சுந்தரி வீதியில் வந்தாள் வந்தாள்.

நாயகி கையினிற் தீர்த்த மள்ளி
 நானில மெங்கும் குளிர வென்று
 நேயமதான கிருபைகள் நல்கி
 நேரிழை வீதியில் வந்தாள் வந்தாள்.

சோதி செறிந்த சுடர்க்கண் பரப்பி
 குழ்வினை பேதி தொலைக்க வெண்ணி
 பாதிமதிந்தி குடிய நாயகி
 பார்வதி வீதியில் வந்தாள் வந்தாள்.

வேறு

சந்ர சடாச்சரி வந்தாள்
 சதுர் வேதநாரணி வந்தாள் வந்தாள்
 செந்தமிழ் நாயகி வந்தாள்
 சிவ காமகந்தரி வந்தாள் வந்தாள்.

வாதாடும் பத்தினி வந்தாள்
 மது ராபுந்தனில் வந்தாள் வந்தாள்
 குதான பாண்டியன் மாளவென்று
 சுடர் விழி தன்னை யழித்தாள் வந்தாள்.

கங்கைச் சடைச்சியர் வந்தாள்
 கயி லாயபார்பதி வந்தாள் வந்தாள்
 மங்கையர் நாயகி வந்தாள்.
 மகமாரி யம்பிகை வந்தாள் வந்தாள்.

வெண்ணிறு கொண்டு வினையறுக்கும்
 வீர தயாபரி வந்தாள் வந்தாள்
 கண்ணுாறுவெப்புக் கவலை தொலைக்கும்
 காரண சுந்தரி வந்தாள் வந்தாள்.

சாலோக பத்தினி வந்தாள்
 சதுர் வேத நாயகி வந்தாள் வந்தாள்
 பூலோக மெங்கும் புதுமைகள் காட்டி
 பூரண சுந்தரி வந்தாள் வந்தாள்.

பூமேவும் புத்தினி வந்தாள்
 புவி யேழுந் தழைத்திட வந்தாள் வந்தாள்
 காமேவு நாரணி வந்தாள்
 கயி லாயந் தனைவிட்டு வந்தாள் வந்தாள்.

பொன்னகர் வீதியில் வந்தாள்
 புவி பார்க்க வென்றுமை வந்தாள் வந்தாள்
 தென்னிலங் காபுரி வந்தாள்
 தெருப் பார்த்து வாழ்விக்க வந்தாள் வந்தாள்.

முத்தாடும் பத்தினி வந்தாள்
 முழு லோகம் வாழ்விக்க வந்தாள் வந்தாள்
 பத்தாத பத்தினி வந்தாள்
 பரலோகம் வாழ்விக்க வந்தாள் வந்தாள்.

சுத்த தயாபரி வந்தாள்
 துயர் தீக்கும் நாரணி வந்தாள் வந்தாள்
 சுத்திய நாயகி வந்தாள்
 சைவம் தானேதழைத்திட வந்தாள் வந்தாள்.

தெய்வ தயாபரி வந்தாள்
 சிவலோக நாயகி வந்தாள் வந்தாள்
 வையக மேவிய வைகுரி யகற்றி
 வாழ்விக்கும் நாரணி வந்தாள் வந்தாள்.

சிந்து

பூவுலகெங்கணு மோருரு வாகியே
 பூமகள் பாரந் தொலைக்க வெண்ணி
 தேவுலகோர்கள் நற் பூமழை சிந்தத்
 தேவிநின் நம்மானை யாடினாளே.

வையகமெங்கும் மனுப் பெருத்து
 வஞ்சமும் பொய்யு மதிகரித்து
 தெய்வம் மறந்த சிறுமையினாலே
 தேவிமுத் தம்மானை யாடினாளே.

பாதகர் நெஞ்சில் பயங் கொடுத்து
 பத்தி செய்வோர்க்கு நல் முத்திவழங்கி
 மேதினி யெங்கும் பரிகலஞ் குழி
 மெல்லி முத்தம்மானை யாடினாளே.

துட்டர் கபடர் துடுக்கை யடக்கி
 தூர்ச்சனர் பாதகர்க் கச்சமளித்து
 மட்டற நின்ற குழல் சரிய
 மாரிமுத் தம்மானை யாடினாளே.

பூதலமெங்கும் புதுமைகள் காட்டி
 பொல்லாத பாதகர் தங்களை வாட்டி
 சோதிட மேவிய அந்தரி தூர்க்கை
 கந்தரியம்மானை யாடினாளே.

ஜூயனுரைத்த அருண்மொழி கொண்டு
 அந்தர் மேவிய தூர்க்கனை வென்று
 வையக மெங்கும் வை குரியழித்திட்ட
 மாரி நின்றம்மானை யாடினாளே.

தாவர சங்கம மாயிருந்து
 தாராணி யெங்குமே முத்தெறிந்து
 பூவிலெலமுந்த பூராதனி பூரணி
 பொற்கொடி யம்மானை யாடினாளே.

கூர்விழி தீடிய மைகரைய
 குங்குமக் கொங்கை குடஞ்சரிய
 பாருலதெங்கும் நிறைந்த பாராபரி
 பத்தினி யம்மானை யாடினாளே.

வஞ்சகர் நெஞ்சில் மதத்தையடக்கி
 வாய்மதக் காரரை யெச்சரித்து
 நஞ்சணி கண்டத்து நாயகன் தேவி
 நாரணியம்மானை யாடினாளே.

ஜந்தெழுத்துன்னி அருமறை சுறி
 ஜூயன் கயிலை தனிற் றவசாகி
 நஞ்சணி கண்டனை நெஞ்சில் நினைந்து
 நாயகி யம்மானை யாடினாளே.

நச்சர வுச்சி தனில் நடித்த
 நாரணன் தங்கையென வளர்ந்த
 பச்சை மயிலினை ஒத்த சாயற்
 பைந் தொடி யம்மானை யாடினாளே.

கண்ணியர் வந்து கவரி வீசக்
 காவலர் பொன்னடி மேல் வணங்க
 பொன்னடி நோவ இடை வருந்த
 பூவை நின்றும்மானை யாடினாளே.

சிந்து

பொன்னுலகந் தன்னில் நின்று
 பூவுலகத் தேயிறங்கி
 அன்னமென வேந்டந்த
 அம்மே குளிர்ந் தருள்வாய்.

அனும் புலியும் நின்று
 அருஞ்சுளையில் நீர் குடிக்க
 தேன் சொரியுங் கானகத்தில்
 சென்றாய் குளிர்ந் தருள்வாய்.

வேதமறை யோர் துதிக்க
வேள்விக் ளொலாந் தழைக்க
சோதிவடி வாகவருந்
தோகாய் குளிரந் தருள்வாய்.

அன்னம் நடைக் கொதுங்க
ஆடுமெயில் மெய்க் கொதுங்க
தென்னிலங்கை தன்னில் வந்த
தேவி குளிரந் தருள்வாய்.

தாமரைகள் பூ விரியச்
சந்தனங்கள் தேன் பிலிற்ற
காமருவு பூவனத்தைக்
கண்டாய் குளிர்ந்தருள்வாய்.

வாழை பழஞ் சொரிய
வான்கமுகு தேன் தெளிக்க
தாழை வனம் புகுந்த
தாயே குளிரந் தருள்வாய்.

செந்நெல் வயல் விளையச்
செந் தினைகள் பூவிரிய
வன்னி வழி நடந்த
மாதே குளிரந் தருள்வாய்.

பட்டமரம் பால் வடியப்
பச்சை மரம் பூச் சொரிய
வட்டைக்கற்றி பார்த்து வந்த
மாதே குளிரந் தருள்வாய்.

காவேரி பொங்கக்
கழனி களிற் பொன்விளைய
பூவேரி தன்னில் வந்த
பூவாய் குளிரந் தருள்வாய்.

பானகமும் பாலமுதும்
பலா வாழை மாம்பழமும்
போனகமும் தான் விரும்பும்
பூவாய் குளிரந் தருள்வாய்.

மீன்பாடும் தேன் நாட்டு
 மெல்லிசையிற் குன் மகிழ்ந்து
 வாண்நாடு விட்டு வந்த
 மாதே குளிர்ந் தருள்வாய்.

ஹரி லுள்ளோர் நோயகல்
 உத்தமர்கள் தாம் விளங்க
 பாரிலறும் வளர்க்கும்
 பாவாய் குளிர்ந் தருள்வாய்.

அந்தி சந்தியுன் பதத்தில்
 அன்பு வைக்கும் மானிடர்க்கு
 சிந்தை வினை தீர்த்தருளும்
 தேவே குளிர்ந் தருள்வாய்.

அஞ்செழுத்தை நெஞ்சில் வைத்து
 அன்பு செய்யும் மானிடர்க்கு
 வஞ்சவினை தூஞ்சவருள்
 மாதே குளிர்ந் தருள்வாய்.

தென்னிலங்கை மானிடர்க்கு
 தூராத நோயகல்
 பொன்னுலகம் விட்டுவந்த
 பூவாய் குளிர்ந் தருள்வாய்.

பேதி வைகுரி
 பெரிய நயல் போயொழிய
 சோதி விழி பரப்பும்
 தோகாய் குளிர்ந் தருள்வாய்.

தென்றல் வந்து தேனிறக்க
 செண்பகங்கள் பூச்சொரிய
 நன்றே வரமருளும்
 நங்காய் குளிர்ந் தருள்வாய்.

கோபந் தணிந்து
 குளிர்ந்தமுக மாகி வந்து
 போக சுக வாழ்வு தந்த
 பூவாய் குளிர்ந் தருள்வாய்.

மேகம் மழை பொழிய
 மேதினியெல் லாம் விளைய
 தாகபிணி மாற்றி யருள்
 தாயே குளிர்ந் தருள்வாய்.

பச்சரிசி யட்சதைகள்
 பாதமலர் மேற்சொரிய
 அச்ச மகற்றி யெமை
 ஆள்வாய் குளிர்ந் தருள்வாய்.

தேவாலயம் விளங்கத்
 தெய்வமறை தான் பரம்ப
 கோவாய் வரமுதவுங்
 கோதாய் குளிர்ந் தருள்வாய்.

பூலோகம் வாழ்க
 புவியேழுந் தான் வாழ்க
 சாலோக வாழ்வு தரும்
 தாயே குளிர்ந் தருள்வாய்.

வாழி

தாரணியி லென்றுந் தருமந் தழைத்தோங்கப்
 பூரணம் தான் புவிகளொங்கும் தான்வாழி
 ஆதிமக மாரியம்மை அன்புமிகத் தான்வாழி
 நீதிமன்னர் செங்கோல் நெறிமுறைமை தான்வாழி
 மாதம்மும்மாரி மானிலத்தில் பெய்ய வென்றும்
 பூதலத்திலுள்ள பல பொருள்களொலாந் தான்வாழி
 வேந்தர் தழைக்கவெங்கும் வென்றீருந் தான்வாழி
 மாந்தர்மனை மக்களொல்லாம் மனமகிழ்ந்து வாழியவே
 பாடினோர் வாழி படித்தோர் மிகவாழி
 ஏடுமெழுத் தாணிகளும் எப்போதும் வாழியவே
 ஆல்போல் தழைத்து அறுகதுபோல் வேருன்றி
 முங்கில்போல் குற்றம் முசியாமல் வாழியவே.

மங்களாம்

சிறி மங்களாம் சிவ மங்களாம் சிவ சிவா திரு மங்களாம்
 அட்ட லெட்சுமி ஆதி பார்பதி அம்மையே சிவ மங்களாம்
 அகில மேழுடை உலக நாயகி அம்மையே திரு மங்களாம்
 துட்டர் தங்குலம் கட்டறுத்திடு தூர்க்கையே சிவ மங்களாம்
 துய்ய மாவினில் வடிவதாதியு தோகையே திரு மங்களாம் ஸ்ரீ மங்களாம்
 வாரிமீதனில் வங்கமேல் வரும் வனிதையே சிவ மங்களாம்
 பட்டதோர் மரம் பால்சொரிந்திடப் பண்ணுவாய் திரு மங்களாம்
 பரவைகுழ் நகர்பினிய கற்றிய பாவையே சுப மங்களாம்
 பண்ணவர் தொழுவரு பெண்ணா ரமுதே பார்பதி மகமாரி
 பதமலர்தனை மனதினில் மறவாதவர் பவிசுற அருள் தாயே.

ஆரையம்பதி செங்குந்தர் வீதி
ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் பதிகம்

சுந்தரி நிரந்தரி திகம்பரி பரம்பரி
 சுமங்கிலி திரிகுலி நீலி
 சோதிமக மாரிகரு ணாகரி பூராதனி
 தூரந்தரி சுர கபாலி
 மந்ரசடாதரி மகேஸ்வரி சர்வேஸ்வரி
 வராகி நவ கோண வாணி
 மாதங்கி ஒங்காரி ஆங்காரி நீங்காரி
 வல்லத்ரி புர பைரவி
 சந்திரசேகரி குமரி தாண்டவ நடம்புரியும்
 சங்கரி நிதய கல்யாணி
 சாம்பவி முக்கண்ணி லோகரட்சாத்கரி
 தயாநிதி சத்தி தேவி
 சிந்தைமன மகிழவே சீர மட்டுமாநகர்ச்
 சீராரையம் பதியுறை
 செங்கண்மால் தங்கையே எங்கள் குலதெய்வமே
 செங்குந்த மாரியுமையே.

தாயான செல்வநீ சர்வ லெட்சுமியு நீ
 சரஸ்வதி மனோன்மணியு நீ
 சாதிபல பேதமாய் வந்தவரூ நீ யெங்கள்
 தையலுண்ணா முலையும்நீ
 காயாமல் வளர்கின்ற காஞ்சிகாமாட்சி நீ
 கமலாட்சி விசாலாட்சியும் நீ
 கண்கண்ட தெய்வம் நீ சிவகாமி அன்னை நீ
 கனமதுரை மீனாட்சியும் நீ
 மாயா வினோதினி ரேணுகா தேவி நீ
 மாது ஞானாம்பிகையும் நீ
 வடிவடைய மங்கை நீ அகிலாண்ட தேவி நீ
 வளர்கின்ற புஷ்ப தேவி
 தேயாமல் வளர்கின்ற சீரமட்டுமாநகர்ச்
 சேராரையம் பதியுறை
 செங்கண்மால் தங்கையே எங்கள் குல தெய்வமே
 செங்குந்த மாரியுமையே.

எக்கலா தேவி நீ எல்லம்மை காளி நீ
 இடர் தீர்த்த பெரியம்மை நீ
 எதிரியாய் வந்தவர்கள் குலகால கண்டி நீ
 இணையில்லா மாகாளியும் நீ
 விக்கினி மருந்து நீ படைவீடமாந்த நீ
 வீரவீரஸ்வரியு நீ
 வினை தீர்க்க வந்த நீ கண்ணனுார் குடிகொண்டு
 வேம்பினில் வளர்ந்தவரூம் நீ
 அக்கினி சொருபி நீ சமயபுர வரசி நீ
 அழகுபா ஸயத்தவரூம் நீ
 ஆதி சிவசக்தி நீ விழுதிருத் திராட்ச நீ
 ஆடல்புரி யோகபரை நீ
 திக்கெல்லாம் புகழ்பெற்ற சீரமட்டுமா நகர்ச்
 சேராரையம் பதியுறை
 செங்கண்மால் தங்கையே எங்கள் குல தெய்வமே
 செங்குந்த மாரியுமையே.

நித்தமும் உந்தனது பாதார விந்தத்தை
 நிசமதாய் நம்பினேர்க்கு
 நெடுநாளும் அகலாத பினி தீர்த்து நிலை தந்து
 நித்தியமங் களமுதவுவாய்
 பத்தியாய் உனை நம்பு மடியாரை உயர்வாக்கி
 பாத தரிசனை அருளுவாய்
 பரிகாசமாகவே நிந்ததைசெய் மூடரைப்
 பதுமை போலாட்டி வைத்து
 செத்திடும் பினமதாய் நித்யமுழுமுடராய்
 திருகிப்பிடுங்கி வைப்பாய்
 செம்பவளவல்லியே உந்தனது மகிமையைச்
 செப்புதற் கெழி தாகுமோ
 சித்தியாய் வளர்கின்ற சீர்மட்டுமானகர்ச்
 சேராரையம் பதியுறை
 செங்கண்மால் தங்கையே எங்கள் குல தெய்வமே
 செங்குந்த மாரியுமையே.

தில்லு முல்லுகள் செய்து வல்லமைகள் பேசியே
 திகைக்கவே செய்தபேர்க்கு
 திரிகுலம் விட்டுவர் உடலம் பிளந்திடச்
 செய்தவலமாக்கிவைத்து
 புல்லரிவ ரென்றுமே கண்குருடராகியே
 போக ககமின்றி வாட
 போகாத பித்தமும் நாக்கினி லழந்தியும்
 புரையோட்டிடச் செய்குவாய்
 அல்லிலும் பகலிலும் உன்பாதம் நம்பினர்க்
 கதிகபாக்கிய மருளுவாய்
 அனாதியபிராமி யரவாபரணி திரிகோணி
 அழகுள்ள நீலவேணி
 செல்லு தமிழ் குறையாத சீர்மட்டுமாநகர்ச்
 சேராரையம் பதியுறை
 செங்கண்மால் தங்கையே எங்கள் குல தெய்வமே
 செங்குந்த மாரியுமையே.

வஞ்சனைகள் பில்லி குனிய மொடுபேய்களும்
 வடுகணோடு காட்டியும்
 வடிவமோகினி களும் பிழியொத்த வீரனும்
 வதைக்கின்ற பூதகணமும்
 அஞ்சாமல் வந்திடும் கூளியும் காளியும்
 ஆழவரு லாட முனியும்
 அருபியாய் வந்திடும் பிரம சாமுண்டியும்
 அசைவற்ற ஏவல் வினையும்
 மிஞ்சிவரவொட்டாமல் காத்து ரெஞ்சித்திடும்
 மெல்லியே மகமாரியே
 மெய்யான தெய்வமே பரகராமனையீன்ற
 மேன்மைப்பறு மாதர் மனியே
 செஞ் சொலிசை தங்கி வளர் சீர்மட்டுமோநகர்ச்
 சேராரையம் பதியுறை
 செங்கண்மால் தங்கையே எங்கள் குல தெய்வமே
 செங்குந்த மாரியுமையே.

வேடிக்கையாகவே உன்மகிமை சொல்லியே
 வேப்பிலை கரத் தேந்தியே
 விளையாடினோர்களை அலையாமற் காத்திடும்
 வித்தகி முத்தம்மையே
 தேடியே யானுன்னைத் தோத்திரஞ் செய்யவும்
 தெரிசனந் தந்த்ருஞ்வாய்
 செமதக்னி முனிவரது தேவியே ரேணுகா
 சிவானந்த சோதி வடிவே
 வாடியே திரியாமல் மங்கள சுகந்தந்து
 மனதினில் நினைத்தபடியே
 மாதேவிநாற்பத்து முக்கோண நாயகி
 மறவாமல் வரமருஞ்வாய்
 தேடிவருவார்களுக் கீடுதரும் மட்டு நகர்ச்
 சேராரையம் பதியுறை
 செங்கண்மால் தங்கையே எங்கள் குல தெய்வமே
 செங்குந்த மாரியுமையே.

பொன்டுத்த கொன்றையணி செஞ்சடில் முடியுடைப்
 புராந்தகன் பங்கிலுறையும்
 பூரணக்கும்பத்து மகமாரி யெம்மையிப்
 புவியினிற் காத்தருஞ்வாய்
 கன்மங்கள் நீக்கிந்த புத்திதந் தன்பினால்
 கன செல்வந் தந்தருஞ்வாய்
 கவுமாரி ஆயிதிரு மகமாரி யுந்தநந்
 காட்சி தந்தருள வருவாய்
 உன்மகிழையறியாத பேர்களில் வூலகினில்
 உழன்று திரி வார்களம்மா
 ஊற்றுநீர் குறையாத ஆற்றுமணல் பரவுபதி
 உள்ள வுன் பாதமகலேன்
 சென்மவினை தீர வரு சீரமட்டுமாநகர்ச்
 சேராரையம் பதியுறை
 செங்கண்மால் தங்கையே எங்கள் குல தெய்வமே
 செங்குந்த மாரியுமையே.

சிரசில் மணிநாகமும் சிங்கார ரூபமும்
 சிந்தார நுதலினணியும்
 தீபமும் தூபமும் அபிஷேக தீர்த்தமும்
 செங்கமல மலரினிதமும்
 பரவுமடை பழவகைகள் பாக்கு முதலான
 படைத்து மறை முறையினோடு
 பண்பான பொங்கலும் பால்பழங் சர்க்கரை
 பானகம் தந்து தொழுவும்
 கரகமொடு தேர் கப்பல் கனவரிசை யூஞ்சலுடன்
 காவலர்கள் போற்றிவரவும்
 கண்காண வருகின்ற கனகமக மாரியே
 காத்தானையீன்ற தாயே
 சரமாக அலைகள் வரு கடல்குழு மட்டுநகர்ச்
 சேராரையம் பதியுறை
 செங்கண்மால் தங்கையே எங்கள் குல தெய்வமே
 செங்குந்த மாரியுமையே.

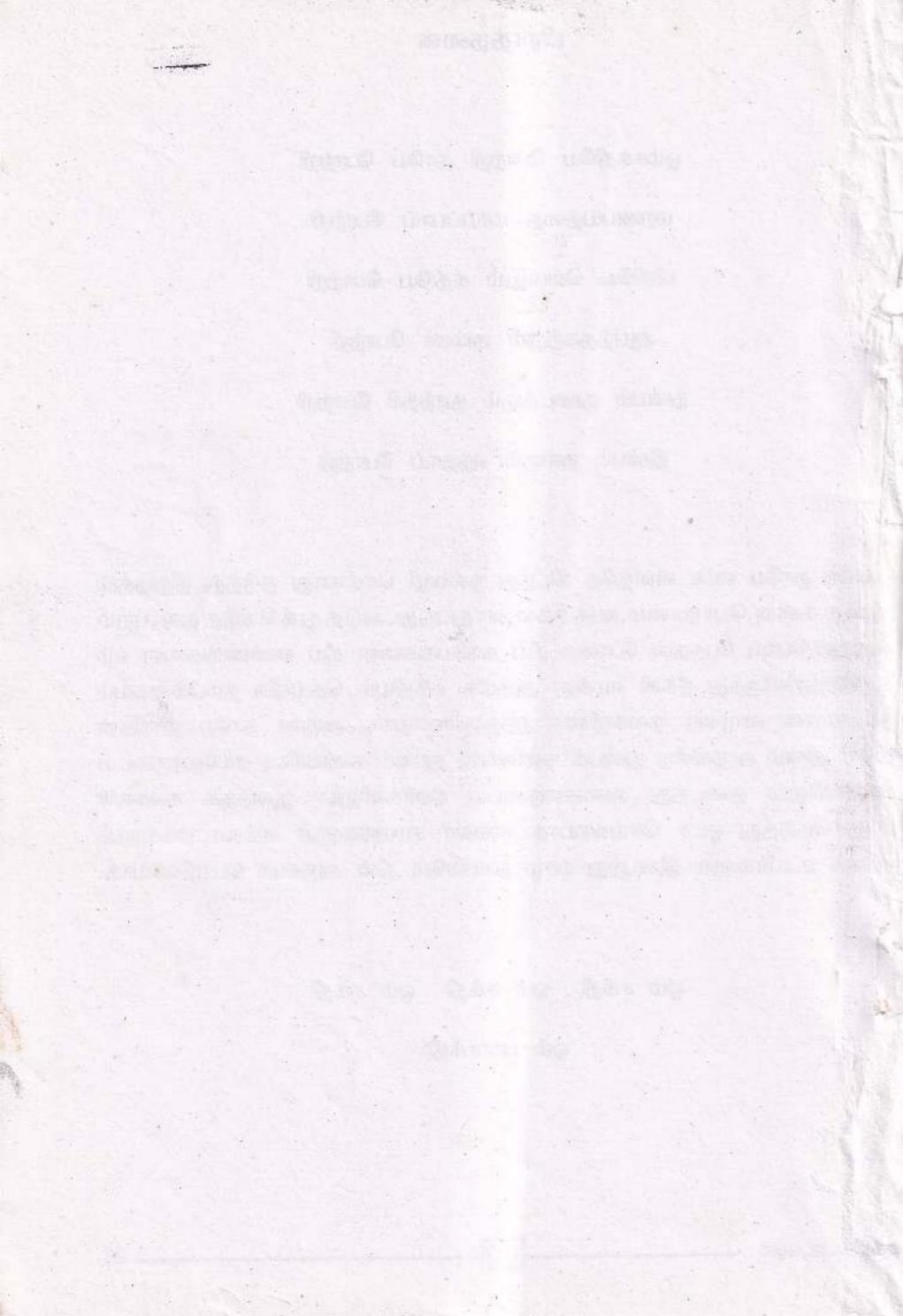
எங்குமுப் போகமும் செந்தென் பயிர் விளையவும்
இளாந்தென்னை குலை தள்ளவும்
இன்னவிடையூறு முடை வாராமல் யாவஞும்
இருந்து மகிழ்வெந்தி வரவும்
திங்கள் மும்மாரி மழை பொழியவுஞ் சராசரம்
சீர் பெற்றிருக்க நிதமும்
சிவபூசை பெருகவும் மகமாரி காக்கவும்
செங்கோள்மை நன்மை பெறவும்
மங்கையர்கள் தங்கள்சிறு அங்கை மலர் கூப்பியே
மங்களாமியம் பிவரவும்
தெங்குகமு கெங்கு நிறை சீமட்டு மாநகர்ச்
சேராரையம் பதியிறை
செங்கண்மால் தங்கையே எங்கள் குலதெய்வமே
செங்குந்த மாரியுமையே.

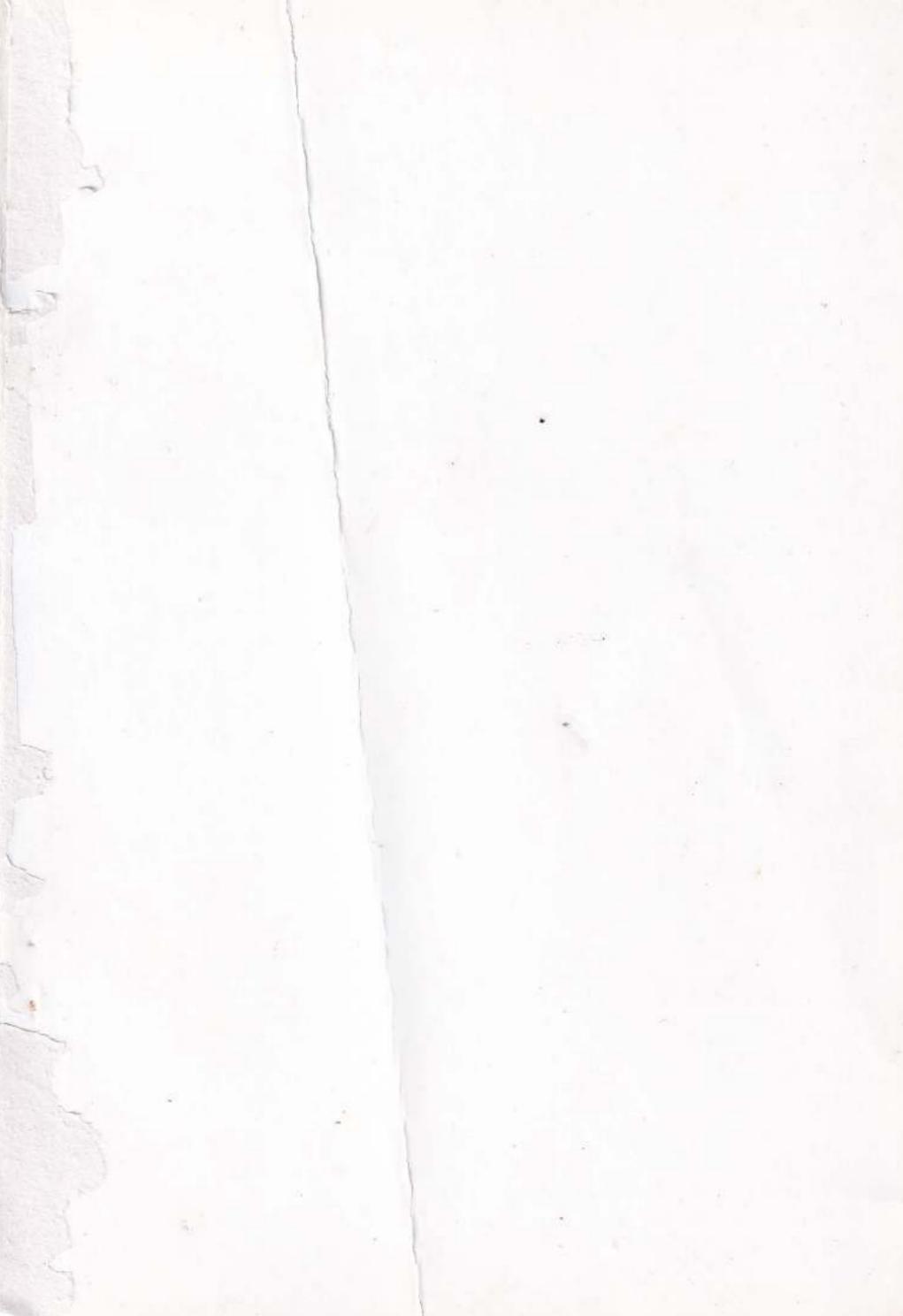
பிராத்தனை

ஓம்சக்தியே போற்றி தாயே போற்றி
 மரணபயத்தை மாயப்பாய் போற்றி
 விதியே வெல்லும் கதியே போற்றி
 ஆயத்தகற்றும் அம்மா போற்றி
 துன்பம் துடைக்கும் தரந்தரி போற்றி
 இன்பம் நல்கும் எந்தாய் போற்றி

அம்மா தாயே எம்உள்ளத்தே கிடந்து நல்வழி செல்லாது தடுத்து நிறுத்தும்
 ஆசை,களவு,பொராமை,வஞ் சகம,வாது,குது,அடுத் துக்கெடுத் தல்,புறம்
 கூறுதல்,பொய் பேசுதல் போன்ற தீய காரியங்களை தீய எண்ணங்களை எம்
 உள்ளத்திலிருந்து நீக்கி எமக்கு ஆத்மீக சக்தியும் தெய்வீக நம்பிக்கையும்
 சுபிச்சமான வாழ்வும் நல்லறிவும் தந்தருள்வாயாக அம்மா தாயே நாங்கள்
 தினம் தினம் அழுகின்ற துன்பக் கண்ணீரை துயரக் கண்ணீரை எல்லோருடைய
 கண்களிலும் துடைத்து அனைவருடைய கண்களிலும் ஆனந்தக் கண்ணீர்
 பெருக்கெடுத்து ஓடச் செய்வாயாக. எல்லா சமயங்களும் எல்லா மக்களும்
 எல்லா உயிர்களும் இனபுற்று வாழ தாயவளே நின் அருளை பொழிவாயாக.

ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி
 ஓம் பராசக்தி

வினாக்கள் பதில்கள் மதுதமுனை 0672225505